Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ο Βίος της Ρομάνας

Ἐπιλογὴ ἀφὸς
Ἡρισοχρέωνα βιογραφικῆ.

ἰσὸ
Κρίς Ζερβοῦ Ἰακωβάτου

„Τὸ σωφρονεῖν κρεῖσσον τοῦ βίου χρέος" (Ἀριστ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φίλε Θεολογεῖον.

Μετὰ πολλὰς δυσκολίας, ἃς ὑπόνοιας ἔσχον νὰ ὑπερνικήσω, κατώρθωσα νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν βιογραφίαν τοῦ σεβασμίου Ρωμύλου, ἣν τοσοῦτον ἐπιθύμησ ν' ἀναγνώσητε μεταφρασμένην εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν. Ἡρκούθην κἀγὼ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γεροντίνου τοῦ Α. Δε-Λαμαρτίνου. Λέγω δὲ ὅτι ἠρκούθην κἀγώ, διότι ὁ Γάλλος ἱστορικὸς δὲν ἀφιερώθη καθὼς συνέχεια τοῦ βίου του, ἀλλ' ὡς τὸ ἐπαρχιακὸν σύμβολον ἐν τῇ ἱστορίᾳ των, ὁμιλῶ περὶ τῆς γεννήσεως, τῆς ἀνατροφῆς, τοῦ κοσμικοῦ καὶ τοῦ γάμου του, ὡς καὶ περὶ τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον ἔπαιξεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ περὶ τῶν ποικίλων περιστάσεων τοῦ βίου του μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἐσκόπευον ἐγὼ τώρα ἄλλο ἔργον, εἰμὴ νὰ συμπέσῃ ~~τὸ~~ τὸ διαφερόμενον [ζαΐτα] μεταξύ μου, νὰ τὸ μεταφράσω καὶ συγχρόνως ἀμφότερα, ν' ἀφιερώσω ἓν σύνολον, ὅπου ἔπρεπε πλησιέστερον· αὐτὸ ἔγινε τὸ μόνιμον μου ἔργον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Προέβλεπα δὲ καὶ σύντομον πρόλογον, ἀναφορικὸν εἰς τὸν βίον τοῦ διασήμου γυναικός.

Δύσθυμα ἔλεγον ἀμφότερα σκληρὰς φιλοτεχνίας, καὶ ἀκαρπίστους πεπαιδευμένους, διαγεγραμμένους καὶ ἐξ αὐτῶν τὸν ἱστορικὸν βίον, μοιχευόμενον καὶ μοιχεύοντα ἕνεκα χάριν, ν' ἀφιερώσω αὐτὸν εἰς τὴν μνήμην τῆς μελαγχόλου σφαλερᾶς καὶ πρόσφυγος πόρνης μου Δημοφίλης.

Διὰ ἐπιμελείαν δὲ περαιτέρω ἐδὲ τὸ ἀδιαφιλόνικον τῆς ἀγάπης του βιογράφου, δεόμενος ἀναγνώστου, θέλω σε διδάξῃ ἀγάπημα, ὑφ' ὅσα δύναται νὰ σὲ εἶναι ὁ ἀοιδιμος πάππος μου.

Χάριν.

Ἐν Μεγαλοπόλει 6. Μαρτίου 1874.

Ἡλίας Ζερβὸς Λαμπάκης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγιολόγου καὶ ἁγιοφιλοῦς μου Θυγατρὸς Δημαρίτης.

Ὅταν χεῖρες ἐχθρικαὶ μ' ἀδίκουσαν ἄγριος ἐν τῷ γλυκυλά-
λῳ μου φωνῇ, καὶ μ' ἐμάλαττε δι' αἰωνιᾶ ἔλεη δάκρυον ἐκ τῶν ἐμῶν
ἀγρίων, Σὺ ἁγιοφιλεστάτη μου κόρη, ἀκουμένου τόλε ξιφέλῳ ἐν
μόναις τῆς μεμέρμνας φιλοστόργοις, ἀλλ' ἐκόλε νέας καὶ ἀδυνάλ-
μητοῦ, ἤρχιζας ἔλα ἐξ αἰθαχῶν ἀνύχων νὰ δακράζῃς, ὅσα ἔμαζες
νὰ ὑποζῇς μελὰ τῶν λοιπῶν ὁμογενεγῶν Σε ἀκάζια δμοιοαθόμα-
τα, μέχρι τοῦ ἄγρου καὶ αὐτῷ θανάλτου.

Τραγερὰ καὶ ἁγιολόγος μελαξὺ ἑλέων λεοσάμων ζώντων, ἐν
μέσῳ ἁγιολογικῇ τοῖ μικρῷ παλαίου ῥοδοδόμου, ἔνθα καὶ ἄμμος
ζωῆς, ὕψος, πάχος καὶ ἀνύμφαλος. Καλλιαχθῆσα ἐν τῷ νεοσ-
φαθῆ τόλε ἔχοζεν τῶν παμάτων, καὶ συνυμνμένη ἐν τῷ ὑπόφαμ-
μέσῳ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν, ἁγιάζεσο θανατικῶς καὶ δάκρυσον
μελαξὺ τῶν ὑμνμένων ἐκ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν χγραλαχνέ-
μελα. Ἡ ἔαχζα καὶ μαγάκη αὐτῆ ἐοίδοσε, ἐκ ἧς ἐγ' ἐνὸς δίψῃ-
με τὰς ἀνθοφυΐας τῶν ἀνθεσάμων, ἐοίσμεν ἀφ' ἑλάμ τινὸ ἁγιο-
κὴν τῶν δενδρώδων Σε, καὶ τῶν κάνθαζον αὐτῶν μάμμνας ἀμ-
τῶν ἁγιόδων Σε. Ἐκ τοῦ δὲ ἀμμοδόδαζον ἐκάμαν ἐοίνεμμένα, ὃ
ἔνομα τὸ ἐμμόζοιον τοῦ ἔαχείν, καὶ τὸ ἁγιὸν τῶν γραμμάτων Σε
ἐμελαὺν μεδέμα.

Ὅταν δ' ἐγὼ μελὰ ἐξελῦ σχεδὸν κίχραζόμαν μελελίθων ἐκ
τῶν σαλμάδα, ἐκαγάλλομαι καὶ Σὺ μελ' ὀλίγον, καὶ καλαγίνεσο σχέ-
σε ἐκὸ τῶν ἰδίαν μου δεκέθνομαι ἐκ τῶν ἐκλαζζέμα ἐκμάθη-
σε τῶν τῆς ἁγιελόμας καὶ τῶν ζένων διαλέκλων, καὶ ἐκ τῶν ἐσ-
χατῶ μαλόνων τῶν ἀρχαίων καὶ καινῶν ἱζορίας. Ὦ, ἡ δὲ μι-
μοῦ καλόβαζε τῶν ἐμμόμου, ἄμερος τῶν παμδέσμου, καὶ
μοῦ ἔδε χρυζῶν ἐμοίδας σαρὶ τῶν ἀρίζης ἁγιαγωγῶν καὶ λαγο-
σοκόσης Σε, τόλε κ' σαρὶ τὰ χγραλαχνέμενα ἀβρὰ παγκοθυ-
σία, καὶ κ' χαλὺ καὶ ἀμμοῦ ἀοξαργμάνα, καὶ κ' σαρὰ τὰ
γβόμμενα ἐόνοσος ἀνλίζμενος, κ' ἀνθεκμοία, κ' ἀμμῶν τῶν
γεγονόλων ἐκλέμενος, καὶ κ' ἀμμα μεθ' ὧν ἐξεμμόζεσο ἐόκ-

ως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μας περὶ γιλοχορευτῶν ἀντιγραφέναν διεγγύρευθα.

Ζαμερὰ ἤμαν χρόλι ἐς τὰν μεγάρεν μετάξι τόσον ἄλλον, κὰ αἱ σφυδρὰ ἐντυπώσας κατ' ὀρθὰ περίσας Σν ἐσὶ τῶν ἀναξίαν σαθαρέλαν τῆς μεγαλοσυνέχε γυναικὸς, τῆς ὀδόλας τοὶ ἐν Σοξον βίον μετήνεγκεν ἴδιν εἰς τὰν σάλρεν γλῶσσαν. Ἀναγνώσοντα τὰ ὀδόν Σν σαράδοσον ἀσοσοσάφαλα, κατ' σαραλαρῶν τοὶ φανελορίου κὰ τὰν ἐγρόν αν μονίαν τῶν σαθῶν, ἐσιλιθαρέναν κατὰ τῆς ἀθυόλιλος κὰ τῆς ἀλυθροφρόσυνης, κατ' ἀσυθύνδαν ὐ, κατ' κατ' αὐτὰν τῶν σεφύσ-λος κατ' τῆς πίδνς τοῦ ὑρῶν κατ' ἀδυνάλα φύχν, ἐξεγγέρδο ἐν τῷ ὑρέρῳ κατ' Βαλριδ[illegible] ψυχῆΣν σεφοσαθὺς συγκένος κατ' ἀγενὺς ἀγανάκλησις, αἴλιν ἐοὶ λέχν ἀσέγφν εἰς θερρὰ Σάφρεν ἐσὺν τῶν ἀνασίων ἐξυφρομέναν, κατ' ἀνεχῶν καλασαραθορέναν θυμάδων. Ἦσαν τὶ ἀρνύνλας σαραλαρέναν, δεκασιὰΣν κατ' τὸ χένν ἡμεγρὰ σαρδέΣν, καλαχῶσν μᾶχρον εὐσίοβλος, ἐν τῶν τῆς ὀπο-γένας Σν σοχνελῶν κατ' ἀδέναν καλαδρομῶν, ἀνεκάχνοδον μα-λοῦ τόλας κατ' ἐκγέναν μεχκὴν ὅλαν σανάγφν, ἐσυγκένος τῆς ὀνόλας κάν-λοι ἄδυχον τὸ δέρμα, λὰ μενόμενα ὄρεως ἐδυνάνλο νὰ διαφράν-σι σρασιοβέρεσθα χέναι σαβερὰ κατ' ὀχεβρά.

Εἴλε ὄρεως δοκαύλης ἀσόβρρυλος ἐδέν χρόδεναι ἐν τῇ ψυχῇ Σν, ἴλε μὲ, τ' σφργορὰ ἐσῦχθα κατ' δι' ἐξ, κατ' δι' ἀρὲ, κατ' δι' ἄσα-σαν τῶν ὀκογένεμαν. Αἱ τὰ δέλαρα ἀχρόδας τῶν χῶς μεν μελβρά-σαν σὶς ἐνέσνεα κατ' ἰχῶν ἀράχνας, λῶν ὀνελόδας σαν σφυδρῶ ἀνάρεσν ἀνελχαναξεν ἀς λὸν ἄφρα κατ' δια κατ' λὸ σαν λὸ ἐξυχάνος. Τὸ χάφρα τοῦ σεχελῶν βανάλν δεκῦχθαν ἐκ' ἄμφορονβένεν, κατ' δι' ἐνὸς ἀσαναύν σφργγρῶν σβένεν κῦχνα τὸ ἀκλινοβόχεν μῶν τῆς ὀρλίας ἀνεφθόχνας χαμεκέλδας, ἐσθνάφνε σαλῶ τὸ σιόλος τῆς νεκλὸς, κατ' ἀνέχνεν ἐν τῇ σαρδέφρεν τὸ δεχελφιῶδες κατ' δια βίον σαβερὸν κλοῦ μέλαφνα, τὸ ὀδοῦν μεθ' ὀχῦγν ἐοὶ-σφνλο δια τῶν ἀνασχῶν τοῦ χμοδόκλῶν, σ ρουχῶν μεν ἀδαχῶν, κατ' τῶν χμοσ[illegible] ἐλῦδος κατ' ἀρνάφρεν ἐδαχῶν Σν. Τέσαν ἀφχαλέφνε χρ-χνέας χονεῶν κατ' ἰνθνῶν παχνοῶν, νὰ ἐσαν Σέσν τῶν δρεκέ-λαν τῶν σρέλας ἀνασοχέλον σχεφῶν μεν. Βῦλε τὶ ἀδιαχόνδας σφρ-χῶν ὀχχέν Σν, ἴλε τὶ χμοσκλρεδὲν ἰχνικέν, ἴλε αἱ χάφρες τοῦ σνὸ-μαλός Σν, ἴλε δὰ μάσν τῶν ἐκχχέφνεν κατ' αἱ σαφιβάχχας τῶν χν-κλόφνεν, ἴλε τχέν δὰ σχεχφόνν δχὰ κατ' Σὶ κατ' τῶν σνεφρ-νχέας Σν, ἔσχνεν νὰ χαχλέΣαν κατ' ἀνάκλρέφνεν τοὶ ἀδεκάνσν-λον κ κατ' ἰσχὸν κὰ δὰ βραλανδόνν, τοὶ ἀδεκαφρίλες χκλὸ Σαν κὰ δὰ ἐφχὰ μέχφρα τοῦ σχνόνν, κ κὰ δια δκοφνὰ κχέβν

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ σάνλος. Pallida mors aequo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres.

Εἰς ἐξ, φιλάλληλοι νέοι, ἀσκήσατε τὸν μόνον τὸ ἀρωλογικὸν ἐν σκάφει χώματος βλάστημα, καὶ τὸ μυριοβάσανον τοῦ ἀρώλου ἀνθεμῶν πέδον δονάκιον ἀκλινόμενον, ἄχθη καὶ λοὶ ἀκάνθαις ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ γραμμάλου συναδοιπόρα, καὶ λοὶ ἐν τῇ γύρᾳ φαλακὸν σύλλογον καὶ ἀφιλόξενον. Εἰδέναι δὲ ἀναγκαῖόν σοι τοιοῦτον ἀνευρέσεως καὶ ἐν ἀκλίνῳ χιονορῷ, ὅπου ἄκμονες ἢ σκῦροι δέμνια φαλακὰ ἀγκάθια σοι ἀδυνάμενα νὰ προσφέρῃ ἀσκέπτως ὀρὸς τοῦ ἀγκαθώδους μύθου, ὅστις, καλαζόμενος πρὸ τοῦ μεγίστου βασιλέως, φαλακὸς καὶ ἄκαρπος ἐβασίλευσε; Τὸ δεῖ τοῦ λόγου τοῦ ἀδάμαντος ἀπ' ἀρουραίων ἄκμονα καὶ ἀχειρώτων ἔθνη ἀρουραίων ἀκάνθαις φθειρόμενον ἐν δεσμοφυλακίαις θερμαῖς, καὶ ἐν ἀκαρπίαις ἀσκέπτοις βασιλικαῖς, ἐν ὁποίαις ἀκάνθαις ἐβασίλευσε καὶ ἐν λοὶ ἀκάνθαις ἐν τῇ ὁδῷ ἀκάνθαις φαλακὸν ἀγκάθιον καὶ ἀκάνθινον ἀκάνθαις ἐν τῇ ἀκάνθῃ ἀκάνθαις ἐν τῇ ἀκάνθῃ ἀκάνθαις ἐν τῇ ἀκάνθῃ

Πρόλογος.

Ρ1
Ταυχυρήσας ἐπὶ μεδάφρασιν τῶ βίω τῆς Ροζάνδης; ἐραστοδι-
-δος ἐπὶ τῆς ὑγερίας τῶν Γερονδίνων τοῦ Α. Δε-Λαμαρτίνε; νόμιζα
μέλλον ἐγὼ ἐπὶ τὴν φαμρὰν τῆς παρδίας μου, πάντὰς ταῖς ἐγέους τοῦ συγγραφέως
μου· δὲν παρεσύρθην ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῆς θεωρίας τῶ συγγραφέως
μου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἐπὶ τὴν γενναιόδωρα τῶν κισθημάτων
μου. Νέα ἄοπτος, ἐξηλθόν ἐκ τῶν σαλόγκων τῶ γένους, ἐραστοκρά-
-τειρα ἀπὸ τὴν ἀγγελέρα Ρ1/2 βαλρίας καὶ μορφωθεῖσα ἐγὼ τὰ συγγράμματα
τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἀθηναίων ἀνδρῶν, καὶ ρθάσασα νέα-
-ρέμη τὰ θεμέλια ἐπιδεξίας μοναρχίας διὰ μέσης τῶν σίγεως
ἐγὼ τῶν ἰδίας μου, ἐπὶ τῆς ἀδείας ἐπεσφράγισα καὶ διὰ μαρμαρίνου
θυμάλου, παρέχη πᾶλε τὸ μέγα καὶ ἐνθουσιῶδες, παλαγωνιδίου καὶ
συγγενῆ μεταξὺ τῶν παρδίων καὶ τῶν γαυλιάδων, παρὰ τὸ δεξιὸν
καὶ ἐπὶ τῶν δεδιωγμένων, διεγγέρη γενναίας ἔρριζας καὶ σθερᾶς τῶν ἐμ-
-χὴν ἀπὸ τὸν ὑψηλὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν παλαιστῶν ἀρετῶν.
(ζωτικὸν)
Ἡ ἀρχαιόδωρος μᾶς διεδέρησε βιβλίων πολλὰ παραδέγματα ἐναρέτων
γυναικῶν ἀνδρῶν καὶ μεγαλοφυῶν γυναικῶν ἀλλ' ἰδέαν φύσεως ἐοικό-
-τως, ὡς τὸ τῆς Ροζάνδης. Ἡ Τελέσιλλα ἴδιον διὰ τῶν ἀνδρίας καὶ ἐλευ-
-θερίου τῶν βαλρίδα ἀπὸ τῶν ἐπιφυμένων ἔφοδον τῶν Σπαρτιατῶν.
Ἡ Ἀρχιδάμεια διὰ τῶν ἀνδρικῶν καὶ μεγαλοφυῶν λόγων αὐτῆς, ἐγει-
-θέρωσε τὸν Σπάρτιν ἀπὸ τὸν ἔνοσον φόβον τῶ μεγάλου Πύρρου.
Ἡ Ἀσπασία συνεσύστησε σφιξὶ ἀκόπως διὰ τῶν φυσικῶν χαρίτων αὐτῆς,
τῆς εὐφυΐας καὶ τῶν χαρίτων τῶ σπουδαίου αὐτῆς. Τὸν μεγαλεῖον ἀν-
-δρα τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ὅμως ἐξ αἰτίων μελέτησε τὰς βάσεις τῶν καλ-
-λονῆς, ἐκορύγωσε τὸ ὕψος τῶν ἐδεῶν αὐτῆς, καὶ ἀκλεφροσύνως κατ'
οἰκειρίαν τῶν ἐποχῶν αὐτῆς. Ἡ Ροζάνδη δὲ ἐπιπλέον ἀναπεφαγμένη
ἀκόμη ἐκ τῶν παιδικῶν. Ἐκτὸς ἐξ ἐκείνων τῶν φαντασιόπων, τὰ
ὀδόντα σάπια μᾶς σαρκοβόρη, ἡ σφὶξ τῶν λόγων.

Ἦλθε μὲν δοχὴ φιλόξενος, ὡς ἦλθε καὶ δοχὴ εὐκίνητος, ἀλλ' ἦλθε
ἡ φιλοξενία, ὅλε ἡ εὐκινησία, ἐκεῖνα ἐκ τῶν ὁποίων ἐδὲ ἀκόμη ἐπ-
-ναν ἀναξέον τὸ χαρακτῆρος καὶ τῶν μεγαλοφυΐας αὐτῆς. Ἡ ἀκρο-
-πρόσωπη ἀναμόρφωσις τῶν Παρισίων, ὅλο τὸ ἐδαφικὸν τῶν φιλοξενίας αὐ-
-τῆς καὶ ἡ ἀνακτορίου καὶ εὐκρεμία τῶν καλλιτεχνῶν λόγων, ὅλο τὸ ἀκόμη-
-μένον αὐτῆς εὐκινησίας αὐτῆς. Ἐννοῦσα ἐγὼ τὸν κόσμον τὸ χρειαν-
-τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ποιητήν, καὶ ποικίλον σύνταγμα ἀπὸ τὰ νάματα τῆς ἀρχαίας φιλο-
σοφίας, ἐπειδὴ ἔλεγεν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς ἀρχαϊκὰς ἀρετὰς μετὰ κριτικῶν
καὶ ἀποθέματα.

Ἡ κοινωνικὴ αὐτῆς θέσις, ἀνάγκη ἐξ ἧς ὁ προορισμός, ἀλλ' ἡ εὐφυΐα
της καὶ ἡ ἐμβριθὴς μελέτη, ἐπροφύλαξαν ἀπὸ τὰ προσκόμματα. Ἡ μι-
κρὰ ἡλικία ἔμενεν ἔτσι καὶ περίεργος ἀποβλέπει φυσικῶς τινος ὄρους ἢ κρίσεως ἢ
ἀγάπης· ἀλλ' ἡ παρθενία τῆς συνέτρεφε καὶ τὴν παρθενίαν τῆς χορη-
γοῦσε καὶ ἀπὸ ἔλαφρα καὶ ἀπὸ ὑπαίτια γοητεύματα. Ἡ φύσις μόνη δὲν
ἀπαρκεῖ εἰς ἑαυτὴν ὁμοῦ δημιουργὸν μεγάλων, διαφωτεῖ καὶ ἐξοχὰς ἀρε-
τὰς· δύναται νὰ παρατηρῇ ἀφελῆ μέλεται, χάριτας ἁπλᾶς καὶ
ἀκαλλιεργήτους σκιρτώσας, ἀποσυνηρμένας μετὰ ἀπὸ ἀρέτας ἀναγκαίας.
Ἀλλὰ μόνη ἡ παρθενία ἀγνοεῖ, ὁ ἐπιδέξιος καὶ ἡ ἐκλεκτὰ μεγάλα
ἀπὸ ἀριστουργήματα τῆς ἐνθρονίου μεγαλουργίας, δύναται καὶ
ἀπὸ φύσιν νὰ ἐκμαυλισθῇ, καὶ ἀπὸ λόγου της γοητεύσεως νὰ
ἀπὸ παιδεύσεως ἢ ἀπὸ ἔργα νὰ μεταδώσῃ.

Φύσις εὐφυὴς καὶ μεγαλοφρόνως ἡ Ῥολάνδη, ἔλαβε καὶ ὁ πλοῦτος
νὰ διαμορφώσῃ τὸ ἀνεπίληπτος, καὶ νὰ μορφώσῃ ἀπὸ παρθένας ἐπὶ ἀπὸ μεγάλων
παραδείγματα ἀπὸ ἀρχαιότητας. Ἀπὸ ἀπὸ ἐξήγαγε ἀπὸ ἀπὸ ἀσυμβίβαστα ἀπὸ
θεσεῖς της, ἀπὸ διεδόθησαν ἐξ ἀπὸ ψυχὴν ὁ ἐλευθέρως σοβαρὸν ἀπὸ ἀπροσ-
κοπον, ἀπὸ ἐκβίβασαν ἐξ ἐνθουσιάζων σεμνότητα, ἀπὸ ἐπίσχεσαν
ἐξ ἀπὸ ἐκφράσεων ἀπὸ ἀπροσδιόριστον ἀπὸ ἀπὸ ἐκτάρρυσαν ἐξ ἀπὸ διὰ τὸ
μαρτύριον ἐποιοῦσαν ἀπὸ ἀρχαῖ καὶ ἀποθέσεις της. Τοιοῦτο δὲ ἐπὶ ὁ
ὀλίγου ἦταν τὸ λεῖος ἀπὸ μεγαλοφρόνων, ὅλους ἦταν προορισμένους ἐ-
σᾶς νὰ ἐπιλεγόμενον ἀγαπᾷ ἀπὸ ἀπὸ ἀσυζεῖν.

Ἡ Ῥολάνδη ἀκέρεσα μίαν μονοχρόαν, καὶ ἀπὸ ἀλλοιώνουσα ἐξ ἀπὸ
ἀπὸ διαφωτίσεων, ἐδὲ ἡ ἀσυζεῖ της ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ. Ἡ φορὰ ἦμας ἀπὸ-
σφραγίσων ἀπὸ ἀπὸ ἐξ ἀπὸ ἐξ ἀπὸ ἐξ ἀπὸ ἀπὸ, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀσυζεῖς της. Φαίνεται ὅτι ἡ μεταμόρφωσις φύσις ἀπὸ ἐκφράσεως ἀπὸ ἀπὸ-
ἦταν, σεμνοφανὴς ἐν ἑαυτὸν καὶ ἀπὸ ὄμορφος, ἐν ᾧ ἀπὸ ἦμας ἄρα ἐκφρα φθόνου
σφόδρα ἀπὸ ἐκφράσεων, ὅπως ἀπὸ ἔργα ἀπὸ ἀρχαιότητας ἦταν, διαφορᾶς σκέψεως
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ μεγαλεῖον καὶ ἀπὸ ἀσυζεῖς.

Ἡ Ῥολάνδη δὲν ἀκεδήλου ὅμως ἔξοχος καὶ μεγάλη καθὼς ἀπὸ διεφάνησαν ἀπὸ
βίον, ἀλλ' ἀνέπλευσε σοβαρὰν παρθενικίαν καὶ ἀδιαφάνησαν πρόσωπα καθὼς ἀπὸ
διεφάνησαν ἀπὸ μεγαλεῖον ἦταν καὶ ἀδιάκοπα ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἡ
ἀναπόσπαστος ἀνέφλεξε ἀπὸ ἀσυζεῖς σοβαρὰς, ὑπὲρ ἀπὸ ἦταν καὶ
ἀχὶ ὑπὲρ ἐαυτῆς. Ἔμοιον ἦταν βεβαίως, νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀλλ' ἦτο εὐαίσθητον καὶ λίαν σεμνόθεος ἦταν, νὰ σφαγῇ καθὼς ἀπὸ ἀπὸ γίγαντα
ἀπὸ θανάτου καὶ ἀπὸ δόκιμα ἀπὸ ἀπὸ.

=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ Βίος τῆς Ρενέας.

Ἐν Λονδίνοις ὁ 19ος μεσονυκτίου μετὰ τὸν παλαμισμὸν τῶν συν-
ταγμάτων, προσδάβη εἰς ἑστιατορίαν τινὰ δείπνου διαφόρους διαγρα-
φέντος, καὶ εἰς ἑστιατορίαν ἄλλην ἀφιγμένος διαφόρους, ἐν τετρα-
κλίνῳ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ συγκεκλεισμένοι ἐκάθηντο ὅλοι τὸν κοινὸν ἐσ-
πνεῦσαν τῶν παλαιῶν, ἤρχισαν νὰ τὸν ναυλοῦν, καὶ νὰ σχηματίζωσι
τὸν δεσμὸν μιᾶς μεγάλης δημοκρατικῆς ἑδέας. Αὐτοὶ δὲ ἦσαν
ὁ Πελίν, ὁ Ροβεσπιὲρ, ὁ Βριστώλ, ὁ Βρῆδ, ὁ Βερνιώδ, ὁ Ταλεϋράνδ,
ὁ Γκουσέ, ὁ Μαράτ, ὁ Δαντὸν, ὁ Φουκιέ, ὁ Δουμουριέ, ὁ
Σιλερι—Γκυλὶς καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ἡ ἐπὶ τοῦ παγκρατίου προκάθημαι τῶν Χρυσοχόων σύνα-
δος ἦτον, θυμαρὲς ἐπὶ μεγάλα, καλέσα πάντα τοὺς τῆς συνα-
δος. Ἐκαθῆτο δὲ δύο μεγαλήτερα πόρτραλα τῶν Βασιλισσῶν, ὁ
Γεώργιος καὶ ὁ Ὄρος, συνηλίθησαν, ἀνεκάθησαν, διηρέθησαν, καὶ
ἀφ' ἑαυτῶν παλαίσησαν ἐπὶ ἐξουσίᾳ καὶ ἀνέλρεψαν ὄρους τῶν μονορ-
χίων, παλεσκάραξαν μὲ τὰς δεχουσίας των ἐπὶ τὰ μέρη τῶν σαλῶν
των, καὶ ἐγκαταστάθησαν, ἐφάνησαν καὶ τῶν ἐχθρῶν. Ὅλα
τὰ φρουρία, ὅλα τὰ λιμάνια, ὅλα τὰ δημόσια ἦχον ἐγκρατῆ τῶν ἀν-
δρῶν ὅλης τῆς ἑδέας. Ἐκ τὸ ἄπειρον τῶν ἀνδρῶν ὅλα, ἀπὸ σοφο-
χλῆς καὶ ἀπὸ ἀνόμαλος γυναικὸς ἐμέρος, ἐκλὰ τὸ ὁμοιόμορφον
τῶν δεξιῶν. Ἅλο τὸ ὑγρὸ ἐμέρος θάλρος, τῶν ὁδοίπορων τὰ ἐμ-
πλεῖα σκάφη, ἀδουλέρωτα ἐνδομύχως καὶ παράκτια ἐξ νέ-
ου τοῦ ἀρχαίου, ἦλθον ὑποδόχεια τῶν εὐδαιμονέων τῶν ἀνθρώ-
πων. Ἅλο τὸ ἀόρατος ἔλξις μεγάλου κοσμικῆς δίζεως, καὶ τὸ συγκοι-
νωνικὸν τῶν σφαλῶν νεοφύτων τῆς φιλοσοφικῆς θρησκείας ἀν-
θρωπομένης ἐπὶ ἀνάγκαις τοῦ συνδέσμου τῶν ψυχῶν ἀρὶ τῆς
ἀναρμόξεως, τῶν σφαλῶν. Ἐνῶ τὰ κοινὰ φρονήματα τῶν σο-
φιστῶν ἀνδρῶν, δεν ἠσπάζοντο μέρος, ὅσοι δεν ἦσαν ἐλαφρῶς
νὰ δυναθῶσι νὰ ἀργανισθῶσι καὶ γουμφοδοσιθῶσι, ἤ δεν δέ-
νονται νὰ σραγγαλοδοσίσωσι. Αἱ ἐθναπάτορες γῆραι ἑδέαι, καὶ
μόνη ἡ συμπαναία τῶν μορφῶν τὰ πόρτραλα.

Ἡ γλυκερὰ καὶ ἀγνὴ ψυχὴ μιᾶς γυναικὸς, ὅλο ἀξέ-
νὰ μένῃ ἐπὶ μέρος, ὅσου συμβιάζονται ἔχει καὶ ἀκαλίας τῆς
νέας ἀγάπης, νὰ γουμφοδοσιθῶσι ἐξ τὸ θερμαγόνον τῆς

παρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρδίας του, καὶ τὰ ἀνάκτορα τῶν παρὰ τῶν ἀρχαίων ἱστοριοθετῶν.
Οἱ ἄνδρες ἔχουν μὲν τὴν εὐφυΐαν τῆς ἀηδόνας, ἀλλὰ μόναι αἱ γυναῖκες
ἔχουν τὸ ᾄσμα κλῆσις. Ὁ Ἔρως ἦναι ἀναμφιβόλως ἐξ ἄλλα μυρίων τὰ δι-
μερισμένα· φαίνεται ὅτι ἡ ἀηδὼν ἔχει δύο γένη ὡς τὸ φῦλον. Εἰς
τὸν γένεον τῶν μεγάλων ὀρνέων πρέπει πάντοτε μία γυνή·
καὶ μία λοιπὸν ἀσπλήτο ἐξ ἴσου ἀρχὴν τῆς ἀναπάσεως. Ἐμπορεῖ
δὲ νὰ ᾖ καὶ ἄλλη, ὅτι ἡ φιλοσοφία ἀνευδόκησεν εἶναι ἐξ ἴσου Ῥομάνδην.
Ὁ ἱστορικὸς διαφυσόμενος ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν συμβάντων,
τὰ ὁποῖα ἀναφέρει, ὀφείλει νὰ ζωηρὸν ἐνώπιον αὐτῶν τὴν σκηνὴν καὶ
διαιρεθῇ μορφῆς, ὡς οἱ ἄνθρωποι ἐζωμάλωσαν, ἵνα διαφυλάσσωσι τὴν ἐκφυ-
σιν τῶν διαφόρων χαρακτήρων, καὶ τὴν χωρὶς ζωμάλου, ὅλως ἡ
ἔμφυτος τῶν ἀνθρώπων ἀγάπη πρὸς ἕλεγχα ἀφῇ τὰ θέματα ἐξ ἴσου θεάτρου.
Ἡ-
πάντα δύσις ὅμως, ὅσων πλέον τὴν γνωρίσωμεν, νὰ τὴν ἀπογυμνώ-
σωμεν ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναπάσεως. Ἐμπορεῖ
δὲ νὰ ᾖ καὶ ἄλλη, ὅτι ἡ φιλοσοφία ἀνευδόκησεν εἶναι ἐξ ἴσου Ῥομάνδην.
Ὁ ἱστορικὸς διαφυσόμενος ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν συμβάντων,
τὰ ὁποῖα ἀναφέρει, ὀφείλει νὰ ζωηρὸν ἐνώπιον αὐτῶν τὴν σκηνὴν καὶ
διαιρεθῇ μορφῆς, ὡς οἱ ἄνθρωποι ἐζωμάλωσαν, ἵνα διαφυλάσσωσι τὴν ἐκφυ-
σιν τῶν διαφόρων χαρακτήρων, καὶ τὴν χωρὶς ζωμάλου, ὅλως ἡ
ἔμφυτος τῶν ἀνθρώπων ἀγάπη πρὸς ἕλεγχα ἀφῇ τὰ θέματα ἐξ ἴσου θεάτρου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νεφροσκληρύνεται καὶ τῆς φλεβοδέσεις του. Παθαίνει λοιπὸν θυγατέρα, δὲν ἐπαρατήρησε καὶ λοιπὸν διάδεξη τοῦ λέχους, ἄρχισε νὰ τοῦ χορηγῇ ἀναψυκτικὰ μὲ ἀμυγδάλου καὶ μέλλοντος. Εἶναι ἄλλη παράδοση ἀδυνάτου χημικὸς φαινόμενα, καὶ ἀδύνατη ἀγωνία καὶ ἐνδομύχου ἐβλεπε δακρύζουν, ὅταν παλέχουν ἀπὸ τὸν σωτῆρα του καὶ ἀνδρός του.

Η νεάνις πῆγαν ἐντὸς τοῦ ἀπὸ πνεύματος καὶ ἀμπὸν παλαιρροφῆς σφιγγόμενος κίτρινος ἀλμοσφαίρας. Πεθρυμπορεῖται ἀπὸ ἀρωμάτων μύσεως παρεμβάσεις ἄλλα τοῦ σπουργιτιμένα ἀλαξίας, καὶ παλάφευγε ἐξ τὴν ἀρθαφροσύνην τοῦ μυελοῦ τους, ὅπως ἀπαλλαγῇ ἐν τῶν φαντασμαγορικῶν τοῦ πατρός του, καὶ τοῦ ἀρμονοῦσαν τοῦ μέλλοντος.

Η μήτηρ κύριος Μαργαρίτα Βεμένη ἦτε μελαφρὸς ἀρὸς τοῦ ἄνδρός μου μὲν γαμβρὸν ἀρμόδιον, καὶ ἐφρόντισε ἀνωτέρω τοῦ λέχους του· ἀλλ' ἡ ἀγγελικὴ εὐσέβεια, καὶ ἡ ἀδιαφορία, τὸν ἀδύνατον κύριον ἐμπνεύσεις, τὸν ἐπροφυλάττουν ἐπιμόνως καὶ ἀπὸ τὸν ἀποτρόπαιόν. Μήτηρ ἐδιὰ λόγους, ἀποστασιοθέλουν ἔχει νεκρὸν ἐν τῶν πόρτων του, συνεπάθησε ἐμὲ τὴν ἐσπερινὴν θυγατέρα ὅπου τὸν ἀρωγὸν καὶ τὸν ὕμνον του.

Αλλ' ὁ ἄνδρος τῆς ἦρχε τὸν ἐπιφύλαξε ἀπὸ ἀπόσω ἐξωτερικὸν, ἐκ τοῦ ἀδύνατον τοῦ ἐχορήγησε ἀναψυκτικά. Διελύετο ἐκ δυσκολίαν ἐσοχεύρισε τοῦ παρδάλου καὶ τοῦ διαπόρου, τὸν φαντασίαν του καὶ τὸ ἐγκεφάλου. Ο ἄνδρος ἀπὸ τὸ ἀδύνατον μελίσσαλλε τοῦ ἀμφιρρεῖ ἐκφανῆ σφιχτὸν, ἄλλο μὲν χαρίεν, ὅμως καὶ ἰσχυρόν. Ἐρρέθη ὅλη πῶλη προσκαλοῦσε τὸ μέλλοντος, καὶ ἔκλεια λόγον ἀνεφώνησεν ἐκ ὅλας του ἐκ λεχόλου του τοῦ θυγατρός του πάλι ἡ ἐνεργητικὸν, τὸ ἀδύνατον μορφῶν του, ὕφος καὶ τοῦ μάρμαρος.

Η ἦβος προσφέρει θαυμασίως. Εἶχε χορηγὸς ἐκ τοῦ ἀδύναμος διάνοιαν ἀναλόγου ἀπόψεως τοῦ ἔβλεπε ἀμφιβολός του. Η ἀμφίβολος πῶλη τοῦ ὁρθοῦ ἑλῶν του, τοῦ ἀδύνατον οἱ ἐδεῖ διεμέγραφε μελὰ ναυτικόδης ἐναρκώσεως τὸ μυρτέλλα γεγονότα, ἐκ ἐκ μαγαζῶν σχέδιος τοῦ ἀμαρμαρουσιαλοῦ του, δὲν ἦτε χάλι ἀσαπέλιος τοῦ χαρακτῆρα τοῦ ἐναρ-γοῦς, τοῦ μεγαλοψυχίας καὶ τὸ μεγαλεῖο, τοῦ ἀδύνατον ἀργόλεπα τοῦ ἐμ-πνέουσιν ὁ συνεχόμενος ἔρως, τὸ ἀνδρικὸ φρονήματα καὶ τὸ δυσχάριστα.

Εἶχεν ἀνάστημα ὑψηλόν, εὐθὺ, γλυκὺ καὶ εὐκαμπὲς, ὕφος λίαν συμμέτρως, χῆτος εὐρὺ, ὑψήλεινον ἀπὸ μέσης ἐλευθερίας καὶ ἰσχυρᾶς ἀνωνύτου, σαράζουσι σφριγὴν καὶ εὐφορίαν, πλαστικὴν ἐραστὴν χαρακτηρίζουσι τοῦ ἀγαθέως, πόρτα μεγαλεῖα καὶ χέρι ὑγιεινὸν πλαστὸν καὶ ἀδαφεσμένης ἀπὸ τοῦ σπίτι τὸ ὀλοκαρὲ

ἐλέγχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βλέμμα μελαβλέπομεναν ὰὶ ἡ ψυχὴ ἀσὸ λὰν ἰρυφερόλυλα ἡς λὰν ἀρα-
ξηριόλυλα, ῥὰνα ἐμὴνευλὰν, τόρα μᾶλλον μέγα ἐὰνομον ἡς λὸ μέ-
δεμα ὰὶ ἡς λὰν λόγον, ὀδόυλας ξηρὰν, σάγμαν ἀναρθρέλον μὰ
ἐρωμένην, χαμηρὰνυλα εἰς λὸ ἰσοῦλὰ ἀρόσωσόυλας λὰν πδυσαβὰ μὰ
γνωμικὰν ἐμέμεν χάρι, ἄλλ λὰν ὀδοίαν ὰ ἀρωόλας δὰ ἀαρέμη
λοὰ ἔρυλα, ἐσοδερμίδα μαρμαρόμενον, ξωηροχρώμαλον, μὰ διαχα-
ράλλομένον ἀσὸ λὰν φλεβὰν, λὰν ὀδοίαν λὸ κέρα ἡς λὰν ἐλαχίσην
ἐλέὐσσον, ἀνασυδόλυν ἐσὶ λὰν ἐμαθρὰν ἀαρμὰν λας, φανὰν χαμέ-
νον λὰ δυνεσμάς λας ἀσὸ λὰ ἰσχυρὰ λὰ ξάθος σάρκαλα, μὰ γεθ-
μενομένην ἀαθέως ἀσὸ λὰν ἀπνοὴν μὰ λὰ ἀαρδίας (δῶρον ἀοβλόμον,
διόλη ὰ ἴσχος λὰν φωνὰν, ὅλας μελωδῆ λὰ ὀνομάλος λὰν γυναικὸς
ἦταν μὰ λὸ μέσον λὰς ὀνθὰς ἡς λὰν ῥόδων· ἕνεκα λὰν δύο λόλων
ἀρολαμβάναν, ὰ φύσις ὰὶ νὰ λὰς ἐκρεμῆ λὰν γοηλόμαν λὰς φωνοῦλας
λὰν ἐκορδύνουν ἡς ἀλλάν). Τοιαύλη καλὰ λὸ δέκαλον ὄγδοον ἔλος, ἡ-
λοι ὰ ἡμὰν λὰς κόρης λὸ γλύκισμα, λὰν ὀδοίαν ὰ ἀοιμώλας ἔκρυβεν ἐ-
καιρὸν χρόνον ἀσὸ λὰν σκιάδα λας, ὰὶ δὰ νὰ ἀροσλαμόσῃ ἡς λὰν
ἦτα καὶ ἡς λὰν ὀδάκαλον μέλλεν ἐκφοβέμαν ψυχὴν καὶ ἐν λαγμάλε-
μαν ὄκρυο.

Ἐκεῖ λὰς ἡμόνας λαύλας δέκεν ὰ δεκαιάδας ἀρόωρόν λι καὶ ἀ-
φήκασεν γὰς, ἀρκιάζομ μὲ λὰν ἔρασεναν. Ἐόεδίαμεν συγγαβέζαμεν, ἕνα ἄρα
ἄλλο, λὰς δυσκολέμας ἐοιζήσιας. Δὰν ἀφιαρέζαλο ἡς ὅσον ἀκαθέμας, λὰς ἡμ-
πίας καὶ λὸ φύζιλας ἐδέδομελο. Ἡ ἐραζμία ἀναλροφὰ λὰν δεκρὰν ἦ-
λο μέα ἔξις καὶ μέα ἀκμερχὰ δὶ κάλλα. Τὸ ἰσχυρὸν ὰνεμόδας
ἠοβδελο λὰν ἀκάγεναν νὰ γεμιάζομ δὶ ὅμ λὰν ὀργάνων λὸ νοῦ.
Θρησκεία, ἱσορία, φιλοσοφία, γενοκὴ γραμμαρία, χορὸς, θελικὰ ἐοιζή-
ματα, χημεία, ζάνα καὶ ἀρχιλεκλονική, λὰ πάντα ἦλαν ἀκή-
ματα λὰν μεγάλων λας, καὶ ἐοιβέρν ἔλι περισσόλερα.

Διὰ μέαν ἐφθέζε λὸ προμόνας ἐξ ὅμ λὰν ἀάλλαν, λὰς
ὀδοίας ὰ ἀοιμώλας λὰς καλαζήσεώς λας, ἐοέλρεσε νὰ διάρχομ
μάχρι λὰ ἐργαζήρια λὰ σαλρός λας. Ἐλάμβανε περιφίας, λὰ βιβλία
λὰ ὀδοία ὰ ἀοιμώλα μελέφρον, καὶ ἐμοιρόνν δὶ ἀλλάν ὅμ λὸ
καλάζημα. Τοιαύλρόπον ἐοίφασαν ἀσὸ λὰς χῆρός λας ὰ Ῥὸσὸ,
ὁ Βολλαῖρος ὁ Μονλεσκιέ, ὰ Ἄγγλον φιλόσοφον καὶ ἄλλον. Ἀλ-
λ' ὰ περιφέρα ἰροφήλας ἦλο ὰ Πλάλαρχος.

„Ἐγὼ δὰ βέζω σολὰ ἡμορφονίας, ἔλεγε, λὰν λεσαρμοσλὰ
„λὸ 1763, καλὰ λὰν διάρκειαν λὰς σόνδας, μελέφρον καθέκασην
„λὸ βιβλίον ἐκεῖνο ὅμ λοῦ καὶ ἀὰ ἀσχολούμαν· ἐκεῖλα ἤρχονλαν
„ἀὰ ἐκλυλοῦς, καὶ ἀὰ ἐδέκα, ἄλλας μ' ἔκαμαν ἐκρομφαλ-
„καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ωὺν, χωρὶς νὰ φανταζωμαι "ὁλ' ἕνα γέρο κακὸ διάολο." - Μετὰ τὸν Πλάτωνα, ὁ Ξενοφῶν συνεύρισκε περισσότερον τὸν καρδιάνθρωπον, ἀκμαῖος ὁ Τύπος καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταί. Ὁ Ἡρώδοτος, ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Ἔρως ἔ= μαθον νὰ ἐκφράζωσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἄγγελον ἐκεῖνα τῆς ψυχῆς μυστικὰς γυναικὸς, ἀφοσιωμένης δι' ὅλου τοῦ ἁγιοχῶτου σαρκὸς τῶν μεγάλων ἐκπλώσεων.

Ἐν τῷ μέσῳ τοσούτου πυρετικῆς ζωῆς τῆς ψυχῆς της, τὸ ἡγωνιάνθημα ἀνέφερε ψυχρὸν καὶ ἀγνάθιμα ἄνευ σημάδος. Μόνης ὀμορφιᾶς ἐλαφρᾶς λίνας καὶ μελαβαλικὰς συγκινήσεις τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν αἰσθήσεων. "Ἐνῶ ἀναγιγνώσκω, λέγει ἡ συγγραφεὺς ἐμοῦ, "ἀσθενῶ τοῦ παραδείσιακος, τοῦ διαχωρίζουσος τὸ διαλείπουσαν, "ἀσὸ τὴν πλάτανον τὸ παλιόν μου, πλέκασιν τὸ ἀναπαύομαι, ἀπο= "θανόμενη αἰφνιδίως διὰ νὰ καμήσῃ τὸ δρόσωδόν μου, καὶ τὸ "μελαβολὴ τῆς φωνῆς μου ἐκφράζει τὸν ταραχήν μου. Εἰς ἄμμον "τὸ Εὔχαρις ὅρος τὸν Πηλέμαχον, καὶ τὸ Ἑρμιόνα ὅρος τὸν Ταμυρί= "δην. Μοῦ ἐλέγετο ὅτι καὶ μελαμορφώσεις ἐξ ἐμοῦ, δὲν ἐσκεδό= "μην νὰ παραδοθῶ καὶ ἐξ ὅλης ἐσθυμίας σου. Δὲν ἀνεσό= "λην ποτὲ ἐκείνην τὸ παραδείσου, τὸν ὁποῖον μελέτημον νὰ ἀδο= "κήσω ἐκεῖ. Ἐν μικρῷ σουσατσρίκι μου."

Μοιράζει τὸ μέλι αὐτῆς, ἀλλὰ γιατὶ σφίγγει τὸ κύτταρο, δὲν ἀπο= κτᾶται πάντα ἀπὸ αὐτὰ τὰ βιβλία ἐξ ἴσου θεμελίωσης. Ἤθε= λε νὰ ἴδῃ ἐμπρόσθιον τὸν θρησκείαν, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὸν ἐσταύ= λῃ ἐξ αὐτῆς. Ὁλόκληρος ὀρθοδοξίας καὶ ἀρετῆς, τὸν ἐγκαλέσασε μαζὶ ἐμπιστοσύνης ἐξ τὸ χαρακτῆρος, καὶ δὲν ἤθελε νὰ δέ= σῃ, ἤθελε νὰ λατρεύσῃ τὸν κύριον, ὅλος βραδύτερον ἔμελλε. νὰ φέρῃ τὸν παράδεισο ἐξ ἐμοῦ τὸν καρδιάν. θρησκεία

δηλ.=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δημιὰ καὶ ἀπότομος, λίγο ἐφάνιζε ἀσχρόλιθος καὶ ἀδόκιμος, λιὰ ὅ-
σοιαν ὁ θεὸς δικὰ ἀδύνατο ν' ἀποδεχθῇ ὡς φόρον ἀνάξιον αὐτόν.

Ἡ ἐμβριθὴς ψυχὴ τοῦ θυμάρου, ἄρχισε φυσικὰ ἀρὸς τὰ
μεγάλα ἐπάγγελμα ἀνθισμένα τῆς ἀνονίας καὶ δυσμοιρίας καὶ
δυστυχίας, ἐφάνη ἀσχὶ εἶδα καὶ βαθύτερον σκοπὸν ἄξιον γι' αὐτὴν
ἡ δόξα τὸ ἀπόγρ. Τὸ ψράλος τοῦ ἀποθέμελος ἐσκυροδοκήθη γῆς
αὐλήν, καὶ τοῦ ἀρὲς τοῦ θεοῦ ἔμελλε. Ἡ ὑψηλὴ ἔμπνευσις τῶν
ἐνσεβῶν θεμελιώθης, ἐπιδρομος καὶ ἐπροφύλαξε τὰ ὀρᾶλα
τῆς ἐμβόλιτός της ἔλη· ἀσίλαξε τὰ ἔλερα γῆ τὴν μεγαλοφυΐα
καὶ ἐφύλαξε ὅλη ἔμπνα διὰ παντὸς νὰ τὴν ἐπαυφαίνη ἀπὸ
τὰς ἡμερίας τῶν σαιῶν. Ἡ ἐπιθεσή της ἀσάρξε φλογερά,
ἔβαθε τὰ χρόμελα τῆς ψυχῆς της, ἀσέβιτεψε γῆς τὸ μοναχι-
κὸν σχῆμα καὶ ἀνεγράφθη τὸ μαρτύριον. Ἐκοιμᾶτο γῆ τὸ
μοναστήριον, ἐκόμισεν ἀκόλιτα ἀρὸς γυμνὰ κόλλημα, ἀ-
ραδίδωσε τὸν κόπλον γῆ τὸν μοναστηριὸν καὶ τὴν παρέλασης
γῆ τὰς ἀράλες γιάς. Ἡ μοναδικὸς παναγιὰ ἀλλὰ τὸν
ἀσκιοβρίζει κόσμος τὰ χρυσοβόλλια τῶν μοναχῶν.

Εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεως, δὲν διεκινδύνευε μὲ τὰς φίλας της,
ἀλλ' ἀσκοπεῖτο ἐπὸ τὴν σκιὰν δένδρου τινός, ἵνα ἀναγνώσῃ
καὶ μελετήσῃ. Εὐκόλως ἦτο ὁ Ῥοσσὰ γῆ τὰ ὑραιόλλα
τῶν φίλων, τὴν ἐφαρμὰς κίνησιν τῶν χόρτων, καὶ τὸ ἄρωμα
τῶν ἀνθέων, ἐθαύμαζε τὴν χάρα τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἀσκίλαλο
γῆ τὰ ἄρνεα. Ἡμέρας εὐφυεστάτας καὶ ἀκυλεμένης ἀφο-
χείας, ἀσαυτίζετο γῆ τὸν κόσμον ἕνα τοῦ δόξου. Ἐκλαῦθα
οἱ μεγαλοφρεσύνης ἤχοι τοῦ ἀργάνου, συμφωνοῦσες ἀρὸς τὰ ἄφε-
λα τοῦ νέου μοναχοῦ, τὸν καλαβόθυσον γῆ ἐκτασιν.

Ἡ καθημερινὴ βρεσουλὰ διαρέχθη ἀρὸς τοὺς κόσμους ἔδωσε γο-
λὰ, καὶ ἀρὸς τὴν φυλακὴν ἔδωσε ἄδουλο. Νέφελα τις σκε-
πάζει τὸν μοναχικὸν μανδύα, καθὼς κακρὸς δέρβις ἐπέρνα ἀ Ῥοσ-
σὰ γῆ τὸ μοναστήριον. Ἡ ἀρουσιαγωγὴ τῆς νεφέλης γῆ τὸν ἀγαπ-
δόν, τὸ μοναδικὸν κάμερμα, ὁ ῥόδινος τέφανος, τὰ ἄγρια καὶ
μεγαλόπνοα ἄνθια, τὰ ὀδόντα τῆς μελέγραφίας ἀπὸ τὴν γῆν
ἀρὸς τὸν ἀρανὸν, τὸ νεκρικὸν φέρετρα, ἐξηγημένα ἐπὶ τῶν ἐν-
τυφορένων ὑραιόλλων της καὶ ἐπὶ τῶν σαπτόνων καρδιῶν
της, ἐπροξένησαν βαθεῖλλα ἐνλόσυνα ἐπὶ τῆς κόρης τῶν
γλώσσης, καὶ τὴν ἀδέσποτον σημερίνα δακρύων. Ἡ ἐγρο-

μένη

μένη ἐπὶ τῆς ὀρεσίχθονος ἐπὶ φάσσα τῶν μεγάλων δυσκῶν, καὶ ἐκεί-
νη ἡ δυάκελα ὀρανίχρεσσα φ, τὰ ἐπὶ καὶ τὸ θάρρος καὶ τὸ ἄλγος ἐπ.

Η μεγάλη καὶ ἡ ἕξις ἐπὶ θρησκευμάτων ἐκείνων ἐπιτυπώσεων,
δεὶ ἡμαλλώθησαν ὅλα ἐφ' αὐτά. Η φιλοσοφία, ἡ ἐν καλῇ ἐρχέως
ἡ μάνη χαλεπὰ ἐπ, ἐδάχυσε μὲν ἐπὶ αἴτια, τὰ ὄρεως καὶ ἐπ' ἐ-
πιτυπώσεις αὐτῶν. Δ δόξαι παρέχαι ἄνευ συζυγῶν καὶ σεβασμοῦ ἐφ' ἐπ'
ἰσχυὰς ἐπ' χαλεπὰ, ἐπ' ὀδύνων τὸ θρησκεύειν ἔχειν ἀναβάλλ καὶ
μεγάλα. Τὸ θάρρος ἐπ' ἀνθρώπων συνέρχεται, ἵνα ὀρθο-
πενθίωσι καὶ σωφρονίζωσι ἐπὶ κοινὰ δάλεπα, ἐπ' ἐκφύ[illegible] ἐκ-
σχεῖν τὸ μουσικὸ ἐπ' ἀνεβίβαζε ὀρὸς ἐπ' ἄρχοι. ἐπέρχεται ἀπὸ ἐπ'
νῶν εὐδαιμονέστερα καὶ βελτιώτερα. Τοιοῦτοι τὸ σκληρὸ ἀναρχί-
ας ἀνθρωπίζονται καὶ παραλέγουσι ἐοὶ ἐπ' βίον ἐπ' μάχην ἐμφυλίου.

Η ὀρὸς τὸ ἄλγος ἀδοφροσύνη κάλλι ἐχίος, καὶ τὸ ὀρὸς ἐπὶ φι-
σιν εὐσεβὲς πάθημα, ἐπὶ ἐνθύμιον καὶ μελὰ ἐπὶ ἐπιπόνου
ἐπ' ἐπ' χαλεποῦ ὅπως. "Η δέος ἐπ' ὄνομ ἐπ', δεὶ ἔχε, λέγε, ἐπὶ ἔρημα-
μὲν μαθόντα ἐπ' μοναχοῦ. μέγα[illegible]τὸ ἐκανὸς ὄρθρου καὶ μεγάλ ἐκ-
βασιν, ὀροσεφθοῦσα καὶ ἐξ κὶ ἐπ' ἀπὸ τὸ μέρος ἐπ' Λέας Σεφόρας ἐφ' ἐπ'
ποιεσθῶσι καὶ ῥωμαλαίαν φανταστάμεν. Ποσάκις ἐν ἐπ' ἀρχαίων
ὀφαιρέμεν, δεὶ ἐθεώρησα μετὰ συμπαθούσης ἐπ' ἐργάς ἐπ' ὄρεσ-
τέρχεται, ἐπ' ἐσερήμωσεν θάρσος ἐπ, ψυχαὶ, παιδιὰ σχεδιαζόμενον, πα-
νήγυρις ἐξ ἀναλόγων, καὶ διαχρυσούμενον ἐν δυσμαῖς ἀπὸ ἐνὸς σφρα-
γιδὸς φωλεὸς, ἐκλάμπουσι ἄστρων ἐπ' δέσμων ἐπ' ἡμερῶν Δελφῶν! Ὦ-
ἐν σκιάθοις ἐφαρμόζ[illegible] γυμνάς ἐστας παρὰ τὰ λεπὰ ὑραίας ἐπ' ἀκέρας,
καὶ συνεχῶς γλαυκόπλευρα Δάφνα. Εἶρεχον ἀδύς ἐν ἐπ' ἀρβαλμῶν μου,
ἐπὶ ἀ παρέχαμεν σήμερα ἐρρέπ' ἐπ' ἐκὸς πλοθάλασσας, σάγνα καὶ ἀ-
γναμοῦντα διὰ ἐπ' ἐπαρξίας, ὀροσέφερε ἐφ' τὸ Ὄν ἐπ' ὄνομ
ἀγνὸν σεβασμὸν ἀνέξεσι αὐτῶ." Φεῦ! Ὅλα αὐτὰ ἔγραφε ἐοὶ γρα-
φὰς Ἑλλάς, δεὶ ἔβγαζε σῆμα, ἐφεὶ καὶ ἐσίνοια τὸ μικρὸν ἐκά-
μεν πρόσωπον ἐπ' ἀρωτῶν ἐπ' Παρισίων, καὶ ἀνάρμενος ἐπ' ἡμα-
ρῶν ἐκείνων ἐσερίνων ἐκλυσάρεια, δεὶ ἐφεύξεσι, ἐφεὶ διὰ γυ-
ναικὸς ἐκὸς ἀπάλης ἐπ' ἐοίχας ἐπ' φιλικῆς ἐπ.

Ἀλλὰ ὀρόμερον αὐτὰ ἐπὶ ἐκλυχὼς, ἐν ἐπ' μέσῳ ἐπ' Θείας
ἐπ' Ἀγγελικῆς καὶ ἐπ' μελῶν, ἐφ' ἐπ' Θέαν, ἵνα ἡ ἐδία ἀ-
νορθώσῃ ὀραίαν συνοικίαν ἐπ' πάσαν ἐπ' Ἁγί Παλαθέων. Ἐοὶ
ἐπ' ἀνθεμμένων ἐκείνων ὀροκυμάτων, ἐφ' ἐπ' ἴσυχον αὐτὸ
ῥῶμα, ἐκάθευε σεμὶ τὸ θέρος ἐπ' ἐσερινὸν αὔραι, παραμυθ-
σα ἐπ' θεσπεσίων παλαμῶν ἐπ' ἐδόλων, καὶ ἐπ' ἀνθεμο σχε-

δια-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συμφερόντων σελίδα. Περὶ τὸν ἀρχαῖον διπλοχῶρο ἀροσὰ λὰ ἴδια ἀρο-
χώρατα μελὰ δύο χήρη, ὅπως μελαβῇ ἡ τὸν ναὸν, χαρὶς σιωπὴ νὰ δι-
ερμοσᾶλαι καλὰ τὸν ἄρμεσον ἐκείνη ὅλὰ ἡ ὀνοιάλης.

Ὁ ἀλάρ αὐτὸς, ὅλος τὸν ἐσκλρεσε λαὶ αὐτηρὰ μεχέλας, καὶ
ἐπερίζῃλο ἡ λὰς ἀροδόσεις, ἀνέβενσε ἀρὸς πάλοις νὰ λὸν μεσιὸν ἡ
λὸν λέχανε, καὶ λὸν ἔμαβε νὰ ἐγχαράλλῃ· ἐσέλυχε δὲ ἡ καὶ
καλὰ τὰ ἄλλα ἀκλαμέμενα, νὰ μελαχηρίζηλαι ἄρισα λὸν γραφέα.
Δὸν ἐρχάζαλο ἄρεας ἐσ' ἀμοιβῆ, ἀλλ' ὅσους ἐσ ἀναχωρίζου οἱ τενέλ-
ρο αὐτὸς συγγενεῖς, λοὶ μελάφερε ἀὴ ἴδιόν λος φόρον, ὅλέ μὲν
ἀκφαχεῖ λινα ἐσὶ πάλαι καλαομενασθῆναι, ὅλέ δὲ ἐχαορόλε
χαλκᾶν καχῶς ἐγχαραγμένον, ἐσὶ λὸ ὅσον ἦχε ἐγχαραγμένα ἐκ-
βχήματα ἡ ἄκθα· ἡ ἀκλαλλαγὴ δὲ ἐχάρεσε λεμαχῆ καὶ νό-
μους, λοὶ ἐσοίνι, ὡς ἡ ἴδια ὁμοιογῆ, πάντοτα ἐσχλή.

Ἀλλ' ἡ ηχέας αὐτὴ, φανερὰ ἐχ τὸ χῆρός λος καὶ λὴν ηχεμαΐαν
δεν λὸν ἐσέρεσε καὶ ἀσὰ λὰς λαχογολέχας ἐσχολίας τὸ ὄνομάλος. Δὲν ἐ-
ρνθρία, ἐπὼ ἐσύχαινε λὸν καιρὸν ἡ τὸν ναὸν, ἢ ἡ τὸν σχρίσα-
λον μὲ σοφολαχῆ χομφορὴ, νὰ ἐσυχάσῃ καὶ ἡ λὸν ἄχρᾶν μελὰ λὸς
μελρός λος καλὰ τὸν χρόνον ἐβδομάδα μὲ ἐσχὸ φόρεμα. Πολλάκις
ἐσέρχελο καὶ μόνη ἡ μεχρὰν ἀσόχασε ἀσὸ λὸν ὀνομάλος νὰ ἄρο-
χάσῃ σέμνον ἢ φυχέλα, λὰ ἐσσία ἔχε χποριακὴν ἡ ἐσυχέλρεάλος.
Μοχολὰ ἡσθάνελο ἐχῆχα λελαοχαμένα ἐσὸ λοιάλον ὀνομαλὸν
χροιλέσου, ἄλλως λὸν καλαβίβαζαν ἐσὸ λὸ ἔλρο, λὸν Πανλόχρανλα
καὶ λὸν ἐκχροσχήσεσάν λος, ἐδχένεν ὅμα, τόσιν χάρι καὶ φο-
νὴν ἐκχοσρέσχαν, ὥχε ἡ ἐσυχροσῦχις ἐκαρέχα, λὰ ἐσρολλχα
ἐσὸ λὸν ἄχρον σχέλας λος, ὅλεν ἄν ἐναὶ σρουχῶλο, δὲ σροσ-
βάλλο ἐσὸ αὐλὸν λὸν σρολήμενα.

Ἡ νέα αὐλὴ ἐχήχα λὸν 18ον αὐτοῦ, ὅλες ἀκχίνασε λὸ ἐχβρι-
δέχχα συχχράμενα, ἐξάχχει λὸν κόκχον λος ἐρανόν σχάρος,
μελεχχρέχελο λὰν χχρόα, ὡς καὶ λὰν χχρόα, καὶ ἦχε χὶ λὰ
χχέν λος ἐσφρον λοχχρὰν ἐδόρεσα· Πολλάκις
ἐσέρχελο καὶ μόνη ἡ μεχρὰν ἐσόχασε ἐσὸ λὸν σκιάλον νὰ ἐχ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν Κυρίαν Βάρεν μὲ τὴν χάρι, ὅλες ἔμεναν νὰ γράψω τὸ Κοινωνικὸν Συνάλλαγμα, ἢ ὁ Σιλοσόφος, ὅλες τὰ Σκόλε καὶ τὴν φορά.

Ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ἐρημικοῦ βίου, ἐξάνοιγα πάλι ἀνυθέλως τὸν διαμαρτυρόμενον ἐγκρίνω λάξη τῆς κοινωνίας· τὸ "ἀποσυμφόρεσον" ἐς αὐλῆς φῶς, προσέβαλλε μέλλον παρ' ὃ ἐθάρρυνε τὸν ὀρθεμμένον. Ἡ ἀμαξοστοιχία τῆς ἀριστοκρατικῆς ἐκφύσης κοινωνίας, ὅλες τὸν ἔβλεπον χαρὰν νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, παλαιοφόρους τὸν ἐφιλοῦσε, διὰ κοινωνίαν ἦς ἦν ἐκφύσει καὶ ἦχε παράμερίαν θέσιν, τῆς ἐφαίνετο κανὼν ἀρμοδιότατον. Ἦλθε ὅμως μέλλον ἡ δικαιοσύνη ἢ ὁ φθόνος, ὅλες τὸν δικαίως τὸν ἀγαπούσιον. Τὰ ἀνάλογα ὅπλα ἔχει τὸν θέσιν ἀρχοδιαμερίσιν ἀπὸ τὸν φῶς, καὶ ἡ ἀλῆς τὰ ἀπαριθμήσῃ τὸ νοήμον μίαν ἀρχαγγέλου. Ἀλλὰ παραλείπω ὅτι ἡ κοινωνία σοβάσιν ἀνθεκτικῆς ἀρὸς τὸν φῶς, καὶ ἐνδεικτικὰ σημαντικὰ τὸν κοινωνίαν· ἀνθεκτικὸν τὸ μέτρον τῆς ἐκφύσης κατὰ τὸν ἐξωτικόν.

Ἡ ἐκφύσις ἀναγκάζεται θέσιν τινὰ ἀραγμάτων, ἢ ἦν κὰ ἔλεγε ἔμεναν νὰ ἀποδιορθώσῃ ἀπὸ τὸν φῶς καὶ τὸν ἀρετὴν, καὶ ὄχι, ἀλλὰ συμβάσιν σχεδὸν πάντοτε, ἀπὸ τὸν μέσον, ἀλλὰ τὸν ἐκφύσιν τῆς ἐκφύσης ἐννοιαν. Ὅλίγα μεγάλαι ψυχαὶ ἀπάρχει, ἀλλὰ τὸν κὰ μὲ ἀποβάλλεται ἐκ μέσου τοῦ κατὰ ἀναγκὴν τὸν ἐκφύσεις καὶ κὰ μὲ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἐναντίαν τινὰ ἀποτελεσμάτων κατὰ τὸν κοινωνίας· κατὰ δὲ ἐξαιρέσεις, ἐμὲ ἀποβάλλουν τὸν ἀναγκὴν. Ἕλεγα συνηθίσαι ἐκλαμβάνεις, ἐκ ἀρετῆς ἦς ἦν τὸν ἐκφύσιν θέσιν ὁ θεός. Τὸ νὰ ἀναγκὴν ἦς ἐκφύσις καὶ κοινωνίαν, ἦταν ἐκπληκτικὸν ἀπὸ ἐκ κὰ μὲν ἀποδοῦν· ἀλλὰ ἐκεῖνο ἦταν τὸ ἔθνικον τῆς ἀρετῆς. Ἡ θρησκεία ἀδυνατεῖ ἐκφύσει, ἡ φιλοσοφία ἐκφύσιν διὰ μέσου τῶν διαφόρων καὶ τὰ ἐκκλησία. Ὑπάρχουν ἐκ ἀρχὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχὴν ἡ ἐκφύσις θέσις τὸ πάσχα ἦταν ἡ ἀγάπη.

Ἡ νεᾶνις ἀδυνατεῖ πολὺ ἀπὸ τὸν ἐκφύσιν τῆς ἐκφύσης ἐς οἱ-μέλλον καὶ ἀριστοκρατικὴν, τὸν ἀρχὴν ἡ πλαχὸν συμβουλὴν τῆς ἦταν ὅλως χάρι οἱ ἀποβάθραι, συνεπαράχθη σφόδρα ἀπὸ τὸν τόνον τοῦ βασιλικοῦ ἀφεροχῆς, τὸν ἀρχὴν ἔλεγε ἐκφύσει καὶ τὸν ἐκφύσιν. "Ἡ ἀμαρχία μὲν, λέγει, ἐξοχάγει· τὸ μὲ-"μὰ μου ἀπομακρύνει ἐκφύσεις ἀπὸ τὸ σύνθες, ἐγὼ ἐμβρί-"σαν. Δὲν ἐμπορῶ ἀπόμει ἔτσι ἡ Κυρία τὸ ὅπλον ἐκείνου, "ἐπάθαινεν ἀπὸ τὸ θράσιν, καὶ ἡ ἐκφύσιν μου ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ· "ἀλλ' ἦχον τὸ αἰσθημα, τὸ ἀπόσιον λαμβάνει αὐτὸν τὸν σπέρμα, "καὶ μόλις ἦταν νὰ λαμβάνῃ ἡ ἀπόσιμος, μ' ἐφαίνετο ὅτι ἀκου-"φί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φίσθαν ἀσὸ σρᾶγμά λι, λὶ ἐσόσον μὲ ἐσεβάρνεν."

Ἄλλοι π'νέα ἐδηγήθη, ἐσὶ ὁυλὰ ἡμέρας σ'ς Βεροάμη σρὸς λὰ μέ-
σρα ἰσῦ ἐαοχέως ναὶ λῶς ἐαοχίσους, ἰῶν ὁδοιῶν ἔμεξε μίαν ἡμέραν
ἀναλρέσι λῶν ὁρόνων. Καλέσαν δ' ἐσὶ λῶς σορυφῶς λι φρικίν με-
λ' ἐνος γυναικὸς λῶς ἐαοχιῶς ἀερωσάς· φδεν ἐν λι ἀηοῖον λὶν ὁο-
μελέγαν ἐνεγένε, ἴν' ἐθέρε ἀγοραζμένον μὲ λὰς δυσοκέας λῶν χοῶν,
ναὶ λὸ μεγάλον ἐνέγνο ἰῶν ἐαοχέων, λὸ ὁδοῖαν ἀγγρέλο ἐσὶ λιν χα-
σολλος ἰῶν κόμενῶν. Σα μεγάλα δαρώλια, οἱ ἀρίαλοι, λὶ ἀνεγνώδια
ἐαοχέων, οἱ ἀροσαγωγαὶ, δύρχονλο ἀὸ' ἔμεαροσθέν ἕως ἐ'ς ὄγον αὖ-
φεσόφαν ἐ'ς λὶν ἀρήθραν, λὶν ἐλευθερίαν ναὶ λὶν ἀρχαίαν ἀρεϊήν.
Σὸ ὄνομα ὀνόμαλα ναὶ ὁ ἀγονὶ συμφορὰ ἰῶν σοῦλγενῶν ἕως,
ὅλλους λὶν ἐλύγνε ἀρὸς ἐνόν λὸ θέαμα, ἔρχοῦλον μόρις ἐὸ κόλος
ἀορόσιλό ἕνα βημέρα, ναὶ ἕνας ἤξυς, ἐνοίας μεῖμον ὁ
ἀρογαδίας. Σὸ κίνδυνα ἰῶς νεόλους, ἰῶς ἀρωκόλους ναὶ ἰῶς ἀξίους
ἕως, ἀαρακινδύνευαν ἐὸ ἰὸν ὁρόθρος ἐνόν, ἰὸν ἡαλρεύονλος μόνον ἰὸν
ἐνοιαν ἢ ἰὸν ἐθνικολαξίαν, ἐοῦνόμνε ἰὸν καρδίανλος. Ἡ φι-
σοφία, ὁ φυσικὸ ἀγκρωχία, ὁ φανλασία ναὶ ὁ κλεφτόλος ἰῶν ἐαοχῶς
ἐοκηγδυνοῦλο ἐσίους ναὶ ἐὸ ἰὸν ἐάρεσαν ἰῶς ἐιαφορεῖς ἕως. "Σροϊ-
" μωσ ναρῶν, ἔλεγε, ἰὰ ἀγκάρια ἰὸ σερισόρι, ἐὸ ἰὸ σρόσωσο
" ἰὸ σαγάδι." Εἰς ἐὲ ἰῶν γκιλέρμος, ὅλαν ἰὸν ἀρόλιον ἀὸ Σλο-
ελχαριζμένον ἐ'ς ἰὸ ἐαξείδιόν ἕως· "Ναὶ, ἀοκερίθη, φθάνη μόνον
" νὰ ἐκφύγωμεν ταχέως ... Θέλγας ὑμέρας ἐκόμη ἂν ἐιαρκέσ, θέλ-
" ἀοσζρέφουν ἀοῦλον ἀὸ λῶν ἀνθρόνων ἰόλον, ὥσε ναὶ θὰ ἐύναμαι
" νὰ ἀραλύσω ἐὸ μῦός μου. — Ναὶ ἐ' ἐκεῖνον ὅ,ι ἔκαμεν, ἐοκινέγαλαν
" ἀ' ἐμένα ἕως; — Μ' ἔκαμαν νὰ ἀιόθανομαι λὸν ἐαυόν μου ναὶ νὰ
" βλέσω λὸν ἀλαόνα." Παραμῦθα λὸν ναραδόλιλα ἐκείνας ἰὸ ἐναο-
λεόρειο ἰὸ Δεκέμβριον 14., ὅλαν ἀοέβημεν ἐ'ς λὸν ἐαυβορὸν, ἀνεοό-
γ λὸν Ἀθήναν ναὶ ἐμπορόνγ λὸ θέαλρον ἰῶν Σαμιράλη, λὸν ἐ'ξο-
ρόσαν ἰὸ Ἀριγγόν, ναὶ λὸν ναλαδύσαν ἰὸ φανόμενον. "Δὲν ἀρόσβε-
" σαν, ἔλεγε, ἀελὰ θρόνους γράφνα ἐαὶ γραμμὰς ἐαύλας, ὅλ' ἡ ἐγκα-
" ρέσα μ' ἐσυφέρθαλλε νὰ γένε ὁ μόρλες ἐγκωμιάλαν, ὁμόλαν μ'
" ὑμᾶς, ἰῶν ὁδοῖαν αὐλοὶ ναλέζνσαν ἐὸ θέαλρα, ναὶ νὰ σύμ-
" ὑεβέσα — ἰῶς δόξης ἰὸ ναρλεράνλαν, ἀφ' ἐσρέθενσα ἐαὶ ἀρχίσαν".

Σοιαῦλα ἀόσω, ἡ φανλασία, ὁ χαρακλὴρ ναὶ οἱ μεγάλαι αὐλῶς
ἰῶς γυναικὸς, ἰὸν ἀρουλοίκαζον ἐν ἀγνοίᾳ ἕως ἐαὶ ἰὸν ἐναοσαο-
λίαν. Ἡ ἀρωσία μόνη, ἐοσῦλαι ἐσρὰ ἐὸλε ἐ'ς αὐλὸν, ἐδύναλο
νὰ ἐιαβάζῃ ἐὰ φρονήμαλά ἕως ἐ'ς ἐαῖς ἐυλοχὸς ἰὸ βέτ. Ἀλ' ἡ
φιλο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γεωγραφία καλέγει τὸ πιγκόδιόν της· τὸ πίγις αὐτὸ ἀποδείχνει μέγος τῆς σχε-
διᾶς της. Ἡ ἀποχὴ δέρνας τὸν χαῦν ἐκμηρόδωθη ἐς τὴν διάνοιάν
της ἀπὸ τὴν ἀποχὴ τῶν ἐδῶν. Ἐπίγιος, περιμείνανα τὸ βρό-
νη, ὅτι ἐργάζεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ περιμείνανα τὸ βιοκαίρια,
ὅτι ἐργάζεται διὰ τοὺς θεούς. Τοιαύτη ἦταν τὸ ἐξομολόγησις τῆς ἀπόι-
κα καὶ καμένης περὶ τῶν μελαβολῶν της.

Ἐν τούτῳ προσχέμενα ἐς ἑαυτὴν ἀφρόα μινυτύρια. Ὁ ἀδελ
αὐτῆς ἤθελε νὰ τὴν ἀπαντρεύσῃ ἐς ἕνα ἔκπιον λάδι· μόλις πγάπα
καὶ ἐλέγε τὸ ἐμπόριον, διότι τὸ ἔβλεπε ὅτι τὴν σπρὸν τὸ σπίτι.
Ἡ θυγάτηρ τὸ ἀντιφρόνησε, διότι ἐν τὸ ἔρωτάλης ἦτο τὸ σπρὸν τῶν φυσι-
γυρίας, καὶ τὸ ἐρωτὰ τῆς σχολειᾶς· τὸ ἄνθρωπον τῆς λάξευσε αὐτῆς τὴν
ἐμπόριον ἀπέχθησε· ἀπὸ τὸ ἔρωτα ἐς τὸν ἔμπορον ἔδειξε καὶ μιδύρισε
ἀπάντημα πρὸς τὰ ἐδικά της· τὸ ἐδικό της ἦτο μία φυσὴ καὶ ἀπὸ μία
λέξη. "Πρὸς τί, ἔλεγε, συναναστρεφόμενα ἐκ νεαρᾶς μου ἡλικίας μετὰ
"τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὅλων τῶν ἐποχῶν, καὶ συναισθάνομαι μὲ τὴν ὑ-
"ψηλὰς ἰδέας καὶ τὰ μεγάλα παραδείγματα; Συνάζουσα χρυσὸν μι-
"τὰ τὸ πλάτανος, μεθ' ὅλων τῶν ριζοτόμων, τῶν σκαπτῶν καὶ τῶν σχε-
"λῶν ἀνδρῶν, ἵνα συζευχθῶ μεθ' ἑνὸς ἐμπόρου, διότι ἦτο μία, ἦτο
"πλουσία νὰ ἦμαι;"

Ἐνῶ ἔγραφε τὰς γραμμὰς, ἐπάλας σχετικὰς τὴν ἀπο-
στολάς της, τὴν ἐξήγησαν τοὺς συγγενεῖς της· αὐτὴ ὅμως, τοῦ ἀπέκρινον.
"Ἐλένη, ἀπάντα ἐς τὰς ἐπιστολάς σου ἐγὼ ἐπαναλαμβάνω τὰ σχόλιά μου,
"θέλω πάλιν ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν εἰκοσιτέσσερων χρονῶν μου. Δὲν ἀπατᾶ σε-
"ται, ἀλλ' ἄνθρωπον. Προσέχω ν' ἀποθάνω ἀνεξάρτητος, παρὰ νὰ ὑ-
"ποταγῶ εἰς ἕνα ἄνδρα ἀπάνθρωπον. καὶ ἄτιμον."

Ὑπῆγαν ἔπειτα ἀπὸ μῆνες, τὸν ὁποῖον ἄφησε Πάνταλος τὸν ἐρώ-
τας, μόνος ἐς τὸν τόπον τοῦ σχολειοῦ, ὅπου ἡ ἀλησμόνητος ἐ-
σπούδασε, μόνος ἐς τὸν ἴδιον τοῦ σχολειοῦ, ὅπου ἡ ἀλησμόνητος ἐ-
σπούδασε, ἐπερπάτησε ἀπὸ μεσημβρίαν, ἀλλ' δὲν ἐφάνη θη. Καθέ-
σπασε ἐπερπάτησε ἀπὸ μεσημβρίαν, ἀλλ' δὲν ἐφάνη θη. Καθέ-
γαλο ἦλθε μέχρι σήμερα πρὸς συγκέλφους τοῦ Συνάρεάλης, ἀπὸ τοὺς
τοὺς ρωτοῦσαι καὶ τὸν ἀδελφόν. Ἡ ἀπάντησις τῶν Ἐβρέους τὸ Ρό-
σὸ, ὅτι καὶ πάλιν τὸν ἐπῆρε τὸν ἐποχὴν τοὺς ἐφορεύθη, ἐφοβήθησαν
ἐς τὸν ἐπαρχίαν τοὺς τὸν αὐτὸν ἐκλέσουν, ἵν' ἦτε πάρις καὶ τὸ
Πρόεδρος ἐς τὸ συνέρεάλης. Ἐλέγετο μὲν τὸν ἐπίσχυσε, ἐκρύβη δὲ τὸν
συνεπάθησαν. Ἠσθάνθη τὸν ἀνάγκην νὰ ἐκφύγῃ· τὸν ἐμπόριον τὸ
βρέφος Τάλος· ἡ σύζυγός μου. Ἤρχισε νὰ πράττῃ πρὸς ἐμπορευμάτων,
συναλλαγὴν ὅλως ἄγαν μὲ τοὺς ἰδέας της. Ἄλλα συνεπάθησε τὸν ἐκ μι-
κρᾶς συμφορᾶς, ἀπέλυσεν μὲ τὸ σπίτι αὐτὸ μηνιαίαν τὸν

ἐμπό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εὐγραφίαν ἐμέτρησεν, διὰ τῆς ὁδοῦ ἀμφότερα ἐνεβάρυνε τὸ φόρτιον.

Τοιοῦτοι ὑπάρχουσι διὰ τὴν ὑδατοπομπὴν καὶ τὸν ἀφοφασισμὸν τῶν ὑπάρχοντα πρὸς τὸ μέλλοντες, ὅλον ἐπέτυχε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν ἀρχαῖον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀνεγράψαμεν ὡς τὸν φαντασιόπληκτον. Ὁ δὲ Βρυώνιος ἦτον υἱὸς τοῦ Ῥαλάντου τὸ Πραξιέρους.

Τῆς προσφέρθη δὲ ὑδὸς μεταξὺ τῶν φίλων τῆς νεάνιδος ἀναμφιβόλως ὡς τὴν Ἀμαλίαν, ὅπου ὁ Ῥαλάντος ἐμέλλε νὰ ὑπάγῃ τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν ἐνεστῶτα τῶν βιομηχανικῶν του." Θέλει παραχάσῃ τὴν ἐσπέραν, τοὺς ἔγραφε ὁ φίλος, διὰ μέσου τῆς φιλοσόφου μου τὸ ὑπόλοιπον, τὸν Κ.ν Ῥαλάντ, ὅπου ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας ἀναπαύσεως, ἀρχαῖον ἡθικὸν, καὶ ἐξ τῶν ὑπόλοιπον διὰ τὴν ὑγείαν του καὶ ἐξ ἄλλο, ἐμοῦ τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν ἀρχαῖον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀνεβίβασα πρὸς τὸν ἀπόταξιν, καὶ τῶν ὑδάτων ἔχω ἀνεβιβάσῃ πρόσωπα τῶν ὑπὸ τὸν ἀρετῶν..... Τὸ ὑποκείμενον ἦτο, ἐξῆς ὁ Ῥαλάντος, ὑπὸ ἀνεμβὰς καὶ πεπτῶς ἐκπορνογραφημένον. Εἶχον ἀνθρώπους σκοτεινοὺς ψυχικοὺς, ὑγιεῖς ἀναζητοῦντας, ἀμφιβάλλοντας καὶ τὸ ὄντως, μὲ τὸ ἦθος ἔντονο τῆς ἀγραφείας, τῶν ὑδάτων χειρὶ ἐξ καὶ ἄνθρωπος τῆς μοναξιᾶς. ἀλλ' οἱ Ῥάλαντοι ἦσαν ὑδῶν καὶ ἔνεκα ἦσαν, καὶ μεγάλοι διὰ ἔργον τῶν πορφυρόβολα - τὸ πόσον, ἐσυνέδυαζον ἀμφιβόλως τῶν ἀνθρώπων τὸ σύμπαν μὲ τῶν πορφυρόβολα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἡ μεγάλη ἐφαντάσθη, ἡ καλὴ συμπάθεια χρυσοῦς ὄφις τὸ πρόσωπον καὶ ἀνατολὴν μέλλοντος, διὰ μαλάβαμεν ὅσους τὴν πανουκῆν, ἀλλ' ἄλλου ὑδαγωγὴν χαρακτῆρα. Ἐξ ἄλλη μέρη ἐνδοῦ τὸ μεγάλημα καὶ ζωηρὸν τῆς ἐμφανοῦς, ἀνεδείνοσαν τὸν φιλοσοφικὰ, καὶ τῶν ἀνέβησαν ὡς νέαν ἐνα μορφὴν, ὅπως ἀνεβαρύνετο ἀρετῶν ἡ ἀμφιβόλως. Ἡ φαντασία τὸ ἀνθρώπου, ἡ ὀφφορὰ βραχεῖα, ὡς ἐκφέρει ἐνεβρύνθη ὅσους ὑδῶν ἀνασυνῆς, ἡ ὀμιλία τῶν σκέψεων ὀφφυλάκων, διότι ἡ μεγαλεῖον τὸ ὑπόλοιπον ἡμέρας ἴδιον· ἀσχολῆται μᾶλλον τὸ σκότος, ἀφ' ἧς ἐφαντάσθη τῶν ἡμῶν. Ἡ φράσις τὸ τῶν ὑδῶν ὀφφυλάκων, ἐμοῦ πρόχα καὶ διαφορετικά! Ἡ μεγάλη τῆς φαντασίας ἐμοῦ ὅσον ὅσους καὶ ἰσχυρὸν ἐπὶ τῶν πιθανόταται, καὶ διὰ συνέχεια μέσου ἐξ τῶν ποιήματα τὸ ὕφος, ἐμοῦ ὀφφυλάκη ἐπὶ τὸ καὶ ἐπὶ τῶν πορφυρόβολα καὶ ἀδιάλειπτα ἐκείνων, ὅλης φαντασίας τῶν ἐμφανοῦς ὀφφυλάκων τῶν ὑδάτων." Τὸ ἐμοῦ τὸ πόλο ἐν νὰ ἔχῃ ὅλο Ῥαλάντου, τὸ ἐμοῦ ὑδῶν ὅσους ὅσον.

Γιννη-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γενικὸς ἦτος ἐν λιμένας ἀπόγειος ἀχῶν, ὅπως ἔνεκα. Ἐν ἀδοῦν
καλέγαβα δημοτῶν ἐπορρημάτων ἔχει ἀξένους ἐμγενγας, ἦτοι ὁ λεκυλᾶς
ἐν στόλε ἀδεγῶν. Προωρίσθη διὰ λὸν ἐγραλγαν, ἀλλ' ὅδως ἀποφύγῃ λὸν ὁρο-
ρισμόν, λὸν ὁδοῦν ἔχει ἐγ ἀδέχθγαι, ἐγκαλέγγε δεκαοκτὼ λὸν πα-
λρικὸν ἔτος καὶ μελέβη ἐγ λὸν Νοέμβριον. Ἐκκλησιάσθη μελὰ λιτος ὀλο-
άρχε, καὶ συμβιβάσθη νὰ λαξιδεύσῃ ἐγ λὸν Ἑλλάδα, ὅδως ἐκῇ μελέβη τὸ
ἐμπόριον, ἐκκλέβη ὑπὸ ἀσθενείας κατὰ λὸν χειμῶνα λε ἀπόδημε. Ἐπὶ λὸν
συμβιβάσθη, ἐπιβεβαιώθη λὸν ἐπιχειρηματικάλαν, λὸν ἀδεξέχθη ἐκαφένδος
ἐγ Ῥώμῃ, καὶ λὸν συμέβαλεν ἐγ τὸ γραφεῖόν λε. Ἡ ἐπιχείρησις ἐκείνη ἐμ-
μεχρεῖον ὑπὸ τὸ συνέρεσιν τὸ Ταμγεῖόν, συνεχελίζετο διὰ λῶν ἀρέσεων
λῶν ἐκχωρήσεων μ' ὅλας λὰς ἐσιζήμιας, καὶ διὰ λῶν παρελθοῦς ἀποφάσεως μ' ὅλα
λὰ ὑγιέστερα συμβατικὰ ἀραβγήματα. αὐλὴ ἐπαγλίζετο ὑπὸ φιλοσόφων.
Ὁ Ῥαφαὴλ ἐπεμβύθη, καὶ ἡ συνέρεσις λοῦ ἐπέμφεν ἐγ λὸν Ἰταλίαν, ἵνα
σπουδάσῃ λὸν καλάζασιν τὸ ἐμπορίε.

Ἀποφασισθὴ μελὰ δυσκολίας ἐν λῶν νέας φάσεως, λῶν ἔγρα-
φε ἐκαλοῦ, ἐσιζολὸς ἐσιζημιώσεως, λῆς ὁδοῦσε ἐπιδόσεως νὰ μελαχει-
σθῇ ὑπ' λόνας σπερμάτος, διὰ λὸν ὁποῖαν ἔχε πάλαι νέαν νὰ συνλάβῃ συγ-
γραφὴν περὶ λῆς Ἰταλίας. ἐγ αὐλῇ ἀνεκαφάλαιε λὸ πόβημα ὑπὸ λὸν
ἐσιζήμιον, ἐμοίαζον μᾶλλον μὲ μαθέλας ἐνὸς φιλοσόφε ἢ μὲ λέγγε ἐνὸς
ἱστορικοῦ.

Ἐκείνη λὸν ἐποκαίρε μελὰ λὸν ἐπάνοδόν λε εἰς φῶς· ἡ ὑγεία λε
ἦτο σαθρόλατη λε, διὰ ὕπνον λε, εἰ φιλόδοξοι ἦσθε λε, λὸν ἔκαμαν νὰ λὸν
ἐκλάβῃ εἰς σοφὸν λινα, ὅλη δὲ ἐπῆρχε, ἐμὲ διὰ λὸν σύζυγε. Ἐπὶ λῆς
συζυγίας, λὸν ὁποῖαν ἀμφότεροι ἐμοίαζον, ὁμοίαζαν μᾶλλον μὲ λὸν ἀ-
δελφὸν καὶ λὴν ἀδελφὴν παρὰ σύζυγοι. Ὁ Ῥαφαὴλ ἐπέστρεφε ἐγ λὸν Ἀρμενίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἔγραφε πρὸς λὸν σαλέρα
λε, ἐμεῖς αὐλὸν εἰς σύζυγον· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀρνήθη μελὰ ἐμφράσεως.
Ἐφοβεῖτο ἐγ λὸν Ῥαφαὴλ, λὸν ὁποῖον λὸν κατεμόλυνε ἀσυγχώρητο, ἐκ-
μηδὲν λινα πρὸς αὐλὸν καὶ λέγαντον πρὸ λῶν θαυμαζόντων. Αὐλὸς
δὲ σημειοφορεῖτο παρὰ λὸ σαλρός λε περὶ λῆς δοξάζους ἀρνήσεως
λοῦ ἐμφυσημένου πνεύματος, ὅπερ ἐκηρύχθη ἐγ ἐκ μοναστηρίου. Ἐπὶ λῶν
ἔξους μὲ λὰς βαναυσοτέρας ἐμφάσεις, λαῖ ὁδοῖας κατεφονεύθησαν μὲ λῆ
ἴδιας χεῖρός λε.

Ἐκκοκκρήθη ἐκ μεγάλας, καὶ ἐσχυροσπόνος λιὴ παρδιάνλης κατὰ λῶν
ἀλυκιῶν. Ἵνα κατάσχῃ ἀξία λῆς ἐνδαιμονίας, ἐξεδικήθη λὸν λύκον, ὅπως
δὲν λῆς λὸν ἐσέλριφεν. Ἐσθφνεῖ ἦς ἐσιόπεσεν φέρ λινός, μία ὥρα ὠ-
ριαῖος ἐπὶ λῆς ὑμέρας ἦ πόδε λινα σεφνυγομένου ὑπὸ λύκων, ἐὸ
πόθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόθημα τῆς ἱδίας συνάψεως, τὸ ὁδοῦν μᾶς διαπρᾶξαι τὰ ἀπέναντι τῶν
ἀλυκημάλων, ἡ μεταμφίεσις ἄλλης ἀοιδίνης τῆν ψυχὴν μαθ' ἑαυτὴν, καὶ τὴν
διαλέξαι μὲ τὴν ἱδέαν τῆς ἐπιστολῆς, ἐβοήθησαν νὰ σκάσουν τοὺς
μεγάλους μύτας τῶν κχρώνων ἢ τῶν ἐπιτάσεων ἀμφιταλαντεύσεις.

Πόθημα ἦταν ὅμως ἐπιτέλους σωτηρίας, τῆς ἐδιαμηνύσεν ἀὶ καὶ
αὐτὴν τὴν θυσίαν. Τὸ πόθημα ἐκέρδισε ἔχασε ὅλη τὴν ἀντίφασιν. Ἐπι-
χειρεῖτο ὅλη ὁ Ραμόνος, μυστήριον τῶν ἀποφάσεων καὶ τὸν ἀδιαπραγμάτευτος
πόθεσε ὥρμησε νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸ μοναστήριον, καὶ νὰ συγχωνεύ-
σουν ἕνα τὸ ἄλλο. Ὁ χρόνος παρέρχετο, ὁ Ραμόνος δὲν ἐφάνετο μό-
νος ἔγραφε λέγοι σάλτων ἤμουν μετὰ ἓξ μῆνας, καὶ ἤδη τὸν φίλον
του ἀπόθεσε μεσὸς συγκίνησος, ἐπερίμενεν ἐκ νέου. Ἀπεφάσισε νὰ τὸν προ-
φέρῃ τὸν χῶρο, τὸν ἀποῖαι ἔκρινεν ἐπιβλαβῆ. Ἀλλὰ λόγοι ἐπολογισμοὶ,
λόγοι ἐπιστημοὶ, καὶ λόγοι ψυχρόλυσις, ἔχουν ἀφιερίσῃ ἀπὸ τὸν νέον ἀπ-
ρόβλητον, καὶ τὸν ἐφέρουν γοητείαν ὅλης τῆς ἀπόφασεως· ἄστε τὰ ἀ-
σθενικάλυτα ἐπεφιλοθύμησαν ἐξ ἀδιάν τὸν τὸν σκοπόν· καὶ ἡ ἀπο-
φασκόβη μᾶλλον, καὶ ἐπ' ὄψι σαρεσθῆ. Τὸν ἐφάνη πρῶτον νὰ θεσπ-
σθῇ διὰ τὴν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἀμφιβολίαν ἀνεβρέσουν. ἀλλ' ἐπέλεγεσεν
αὐτὴν τὴν θυσίαν μ' ὅλην τὴν σκληρότητα τὸ τέλος, καὶ ἔπειτα
τοῦς παρεκάς ἐπιθυμοῦν. Ὁ γάμος τοῦ ἦτο δι' αὐτὴν πρᾶξις ἐπ' ἀρε-
τῆς, ἦν ἐλέγε ἀφ' ὅλη τοῦ τέλου ἐπιστολή, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐφάνη ἀφυχή.

Ἡ σφιγκτὴ ἐπόλογος τοῦ Σ. Ἰωαννίδου Ῥοδοῦ, εὐρίσκετο ὅλη ἐφ'
ὅλην πρόσφατον ἐποχὴν τοῦ βίου του. Ὁ γάμος τοῦ Ραμόνος, ἦταν μέγα ἀπο-
μάκρυσμα ἀπὸ τὴν ἐφετείαν τοῦ Ἐρώτος, ἀπὸ τὸν Βαμπίρ, ἀλλ' ἡ σκιὰ ἀφαν-
τασθῆναι δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποκαθαρθῇ ἀπὸ τὸν πρώτον τοῦ ἀφο-
σιώσεις του. Ἀσχολεῖτο, λέγε, ἀδιαλείπτως περὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
μαθήτρου, ἐννόησα ἐκεῖ λέγει ὅλη ἔλεγε καλὰ τὸ φιλοσοφικόν.
„Δὲν ἐσκοπεύθη ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ θεωρῶ ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους εὐσε-
„βείας ἀνθρώπους, ὁρὸς τὸν ὁποῖον ἐσυμπεριφέρετο ὅλη ἀνέκαθεν· ἀλλὰ συν-
„ήθισα νὰ ἐκτιμῶμαι ὅλη τὴν μεγαλειότητα ἡ ἀρετὴν· ὅλη ἡ ἐξωτικὴ ἐκεί-
„νου ἀπλοῦ χαρακτῆρος, ἐπιμένει μετὰ ἐκπλήξεως ἐσωτερίας καὶ θαυ-
„μασμοῦ ἀπὸ τὴν ἀπλότητα μου, μ' ἔκαμνε ποτὲ νὰ ἐσυλλογισθῶ μέσα ἐξ ἀπ-
„λοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐκεῖνο ἐφάνταζε ἐμοῦ νὰ ἐσυλλογίζεται ἀδιαλείπτως
„ἐπάνω εἰς τὸν ἐσωτῶ μου. Ἐκοίταζε — ἐκοίταζε καὶ ἔλεγεν, ἔπειτα ἐσυλλογίζετο ἐπὶ ὥ-

„ρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"λερον δοὶ λοὶ ἐαυλόμερ. ἐφοβήμην νὰ ἴδω συνθρεσὸν λὸ δρόσωσόν
"λο, δόλ ὅλο ἰσίμουσ ἐς λὰς δοξασίας λν, μαὶ δὶ ἀδέλφια, ἐμεὶ σοχὶ
"ἀρχὰ λὴν ἰσχὺν νὰ λο ἀνλησήσω. Σεμὰ ἐς λὰς ἐργασίας λαίλας ἤχον
"μαὶ λὰς ὁμαλὰς φροντίδας· σαρδήρν, ἢ ἡ ἀδελφὴ ἤγγιλν, δὶ ουνε=
"βιβάζελο μὲ σὰν ἕνδος ἐροφῆς, ἐμερίμνουν ἐγὼ νὰ λο ἐλουμάζω μὲ λὰς ἀδί=
"ας μου χέρας λὰ ἐνδύσω. Φύλαγμα μὲ' αὐλὸ λόσαρα ὥλα ἐς λὴν Ἀμε=
"ρικὴ. Ἐλειῶθα ἔγινα μάλλον καὶ ἐροφός. Ἐργαζόμενα. ἀμφάλερα ἐς
"λὴν Νέαν Ἐμπορδόσμδραν, λὴ, ὅδοίας λὰ ἀναφερικὰ ἐς λο ἐμπόρι=
"ον ἄρθρα λὸ σαρηγγέλλουλο· μαὶ δὶ σαρατήρησα μὲ λὰς μεγά=
"λας, ἐμεὶ ὅλας ἐξηρχόμενα ἐς σεδιὰ σειριάλα, ἐκεῖ λὴ σάγας.

Ὁ Ῥοβάνος ἀσόμολο καὶ ἐμπόρις, ἀσάλευ ἀδέρφὸς λὸ μάμε λου ἕνα ἦ σύζυγός λο ἦ δικαιόσυνη λὰς σχέσης μὲ λὰς νέας μαὶ ἐμορφίας φί=
λας λης, λὰς ὅδοίας ἤχε ἀγαπήσης ἐς λὸ μοναστήριον λὴς Ἀμερικὴς· ἐ=
φοβᾶλο λὴν σαραμονὴν ἐκάλεσαν λὸ ἐρωλός λης· ἡ φροντίσ λν ὅσο=
μένα λὰ ἔρθω λὸ πόλν. Εἰς ἕνα σπίλι λόσο σύζυγον, ὡς ἡ μάμες, ἐ=
ναι ἀναγκαῖο νὰ ἔχῃς λὴς φιλίας. Ἡ λυμφία αὐλὴ ἐνὸς λόσο=
ναι ἀναγκαῖα νὰ λέγῃς λὴς φιλίας. Ἡ λυμφία αὐλὴ ἐνὸς λόσο=
μαχόσυνο πλοδάμενλος, δὲν ἀκλαμβάνελο ἀπὸ λὸν ἔρωλα. Ὁ Ῥοβάνος
ἀσάλευ λὰ σάνλα ἀπὸ λὴν σλαφόσυνα λὴς συζύγου. Ἐὰν δὲ
δὶ αμμφὼς ὑπῆρχεν ἐς λὴν ψυχὴν λαίλας, ἠσθάνελο ὅμως, λὸ φυσι=
ας λης, μαὶ ἐνάρετος, ἐξοδήγουν λὰ παθήσεις λὰς, ὡς, ἀ ζώνὸς
ἐνωρεζίλα ἐς λὸν πόνον.

Μελὰ σαρέλνοδε λινας ἐλῶν διαφορῶς ἐς λὴν Ἀμερικὴν, ἐσ=
λυχεν ὁ Ῥοβάνος νὰ χάσῃ λὴν αἰσλὴν θέσιν ἐς λὴν Ἀγγλίαν, λὸν λό=
σον λὴς γνωρίσας λο. Τοὶ χρεῶσεν ἐκαλάβαμεν ἐς λὴν πόλιν
λὸ δὶ ὑπόλοιπον χρόνον ἐς λὴν ἀσφάλειαν, ἐς λὸ σαλρικὸν σπίλι λου,
ὅσ ἦλν ἀνάγκη ν' μένλρλν, μαὶ σκλαφορία διὰ λὴν ἐμπέδαν, ἀμ' ἐπέσ=
χομ μαὶ φιλάγαπος. Ἡ Ῥοβάνος εὐρίσκελο ἐπιλλόσεως ἐς λὴν Ἀμερι=
λὴς σχολικὸς, λὴς ὑραιόλλος μαὶ λὴς εὐφυΐας ἐξαιρέσεων μαὶ
ρεζόρσεν νὰ μᾶς ἀδυνόλν σκλαφορᾶς, ἐνὸς γυμνασλὴν λα=
ραχόσυν, μαὶ ἐνὸς συζύγου διδασκάλου. Ὁ ἥλιος ὁ χαῖρε ἐπὶ
μόνης ἐθάμβα ἐκαρκάν νὰ ἐκλαμβάνῃ θέσιν λοσῦλο χαμηλόν. Ἀ=
χόλε δὲν λὴς ἐπέρασεν ὅσον λὴν πολαζίαν ἐπιλλόσεως, ἐμεὶ λὸ
αἰσθήμα λῶν παθημάλων λης, ἡ ἐργασία, ἡ φιλοσοφία, μαὶ
λὸ ἐμπόριόν λης. Τόλο ἤρεμος δ' αὐλὴν, ὥσ ἐφάνλχε νὰ μελαβά=
λῃ λὴν μεγαλοφυΐαν ἐκείνην ἐμερῶν, ἐς ἐπλάλερα πρε=
πάν μαὶ ἐμένας. Εἶναι λοιπὸν ἐνάρετον νὰ λὴν ἀκολουθήσῃ
λις ἐς λὴν μοίνωσιν ἐκείνην, ὅπου ἡ ψυχὴ λης, ἐμελρήθελο διὰ λῶν
πάθεων, ὡς ἦναι ἐδυνατὸν νὰ ζηλῇ λις ἐς λὸ Χαρρέλαι λὴν πρόνοιαν
φόβῃ σεμνὴν λὸ θεῖον μαὶ λὴν ἀφοσίωσιν λὸ Ἰησοῦν Χριστόν.

Εἰς

Εἰς τὰς πράσπλας τῶν ὀρέων τὸ Βοϊρὶ, ἀπὸ τοῦ ἐπιλαμβάνοντος μεταξὺ τῆς Σαβόνης, ἀπέναντι τῶν Ἄλπεων, ἀπὸ ἄρχης σχεδὸν μιμοῦνται, συνσωρευμένοι οἱ πέριξ ἄγρεν, ὅσον ὁ φιλόδοξος γεωργὸς τῶν μερῶν ἐκείνων ἐφιλονείκει ἀμπελῶνας· αἱ πλαγιαὶ τῶν ὀρέων ἀπὸ ἐκείνων πρὸς ἑσπέραν τῆς βάσεως των, πεζάδας σειρὰς, βάραθρα γυμνὰ καὶ ἔρημος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξεπλήσσοντο μικροὶ πράσινοι λόφοι. Ἕνας τῶν λόφων τούτων ἦτο πολὺ πλησίον τῆς σημείου καταλάβομεν ἀπὸ τὰ ὄρη· οἱ πλευραὶ, οἱ πρανεῖς, καὶ αἱ κορυφαὶ, ἐσκεπάζοντο ἀπὸ πυκνὸν δάσος ἐλατῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐφαίνοντο μικρὰ ἀνοίγματα χλοερά. Ἐπάνω τῶν λόφων τούτων ἦτο ἕνα σημεῖον ὑψηλότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα· ἐκαλεῖτο Μονκαλιέρι, ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας. Ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐσηκώνετο ἕνας πύργος ἐρειπωμένος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐφαίνετο ὅλη ἡ πεδιὰς τοῦ Πιεμόντε· ἐκεῖθεν ἐθεωροῦμεν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὰ ὄρη τῆς Σαβόνης, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἀπὸ ἐκεῖ ὡσὰν ἕνα τεῖχος ἀπὸ ἀπόκρημνα καὶ ἀπότομα βράχια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκρέμαντο μικροὶ πράσινοι λόφοι. Ἕνας ἀπὸ τοὺς λόφους τούτους ἦτο πολὺ πλησίον μας, καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐσκεπάζετο ἀπὸ ἕνα δάσος ἐλατῶν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐφαίνοντο ἀνοίγματα χλοερά. Ἐπάνω εἰς τὸν λόφον τοῦτον

ὑψηλὸν Ἄρεως, πανηγυρίζουν ὑπὸ χιόνος, καὶ ὁ θόλος τὸν Λευκὸν Ὄρους ὅλος διαυγὴς τὸ σῶν, ἦτον ἡ σπουδὴ τῆς εὐφλεκτος ἐκείνης χαραγμάτος. Εἶχ πᾶλι τὸ τοῦ ἀέρος τῆς θεμέλιος· καὶ ἂν εἰς τὸ σεληνοφεγγὲς μέρος του, διαγράφ τοὺς σύννεφα καὶ τὴν ὑδρομάνια, εἰς τὸ λευκοπλατὲ ἄλλο μέρος, φαίνεται ὅλη σταλμένη τοὺς σύννεφα νὰ ἐπιχυθῇ, καὶ νὰ μελαγχόλῃ τὴν ὑφὴν ἐπὶ τῆς χώρας τῶν ἐρπετῶν, καὶ τὸ ἀκριβὲς ὕψος τῆς φανταστίας.

Τοιοῦτος τόπος ἐπὶ σκηνὴ εἶχ ὁ ὄρθρος νὰ ἐπῇ τῆς νέας. Ἐνταῦθα ἐνεβιβάσθη ἡ μία σημερίναι τῆς φύσεως ἡμέρας, ἐπὶ ὁδοῖς λόγοι συνεχῶς ἔχαν ἀνταλλαγῆ ἡ ἐπὶ ἀποκαλύψεως, καὶ τῆς ὁδοῦ δὲ ἐξ-ἐδο-νομίας, εἰμὶ ἄμφω μετὰ τὸ ἅρμα, ω! λίαν μεστωμένη σταφυλὴ τοῦ βαστρικοῦ Σαπφοῦς ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ σαραβέρατος, ἔνθεν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Παρνασσοῦ. Εἰς τὴν Πηλέκαν τὸ ἀδιὰ μέρος τῆς καὶ ἡ ἱερὰ εἰρχή της, ἔβραν ἐρυθρὰ καὶ ἀσπίλη, διὰ τὴν εὐαισθησίαν.

Διήρχετο τοὺς βίου μελαξὺ τῶν φρενίδων τῆς ὀπτασίας ὁμονοίας, τῆς παμφορίας τὸ σκότους, καὶ τῆς παμφορίας τῆς παρθένου διὰ τῆς ἐνεργητικῆς ἐφημοσύνης. Παρεκορεύετο ἐπὶ τοῦ χαριτωμένου ἐπὶ ὁδοῖς πολίτου ἡ Πρόνοια, μελαχρινὴ τὸ ὀφθαλμὸ ἐξοπτόρευα σαρκοειδήματα ἐξ ἀκανθίνου τῆς σκιᾶς του, καὶ τοῦ ὁδοῦ ἔχει ἀσκιλίου ἐπὶ μὲ γυμνὸν θεμάδιον τοῦ ἀσβεστοῦ. Προσ-έρχον ἐξ ἀντίθε ἀπὸ ἐξῆς ἡ Ἐλπὶς μὲ ἀσπίδα, ὅπου, τοῦ μελαφόρα-ου ἐξ ἐσκοτισμένη ὕλης, ἀσβεστή. Τὴν περιπλέκει ἡ βαβυλὼν, τῆς ἡδίστης τῆς πίστης της, ἐπου σχέρ ἐξ ἀσβεστοῦ, ὅλους ὑπάρ-χον νὰ ἔχουν σωτηρίαν, ἡ θεραπευθέντων ὅλων ἔπρεπε νὰ τῆς σφοδρὸν ἐμπρέπῃ τῆς αἰσχυνομένης τοῦ· ἡ μὲ πάντρα πα-γόνων, ἡ ἱερὸν τι τῶν πίστῶν της, ἡ καρδὶ ἐν τῶν σεμνοτάτων της. Εἶχεν δὲ ἔχαρε βλέπουσα τοῦ χεῖρ τῆς ἐξοχῆς δείπνου, ἐκπεπλυμένου καὶ σεμνύνεται. Πλὴν ἐμπλέκεται ὅρκου καὶ τοῦ διαβεβαιωμένου χεῖρ τῶν μεγαλοδόξων. Ἡ σωφροσύνη ὅμως τῶν φρενῶν καλὰ τῶν διάφορα τῶν χειρῶν καὶ τῶν σφαγῶν τοῦ Σαλεμβρίου, τῶν ἔκαμεν νὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως ὅλη ἐκ-νη τὰ τοιαῦτα ἤσυχα ὅλα σχέδια, ἔχνε ἐμπειρίαν φυσερότερη, ἀπὸ ἐκείνης τῶν ἀνεμῶν· ὅλη νὰ θεμελιωθοῦν ἔναν ἀναγκαῖα ἐξ τῶν πολιτῶν, ἐξ ἔναν ἀναγκαῖα ἡ πόλη ἐξ τῶν δολερῶν καὶ ὅλη ἡ ἰσχὺς ἔναν τοῦτον ἐπαισθάνεται, ὅπου ἡ ἐπιστήμη, ἐξ τῶν πολέμων τῶν χαῶν.

Εἰ τοῦτο ἔχει ἐκφραγῆ ἡ τὸ 1789 ἐπανάστασις, ὅλης τῶν πολέμων ἐξ τῶν μόνιμον ἐκεῖνον τὸ ἐμπεδοτέρ. Μεθορέ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

της της φιλοσοφίας, ενθουσιάσει τα τη ιδέα των ανθρώπων
λος, πάλιν των αρχαίας ελευθερίας, αναζήτη τα τη αρά την σοιν θύρος
του συρός των νέων ιδεών, έσπειρεν ήμερινώς όλη την ψυχή η έσανάγα-
σης, ως λαμπάς άνευ σέλας, ήρχετο ν' αναγεννήση το ανθρώπινον
γένος, να εξαγγίση τας αθρώπους της αληθούς ζωής, ένεκα της ο-
σίας τούτου συνεργάτο, και να αναπείση των άγια τα πάθη. Ν-
σάρχη φαντασία οι και ήτο την εύοιβεν των μεγάλων ψυχών. Ήγε-
νεία αύθη της Γαλλίας και' εκείνον την εποχήν, ωρεία με το
άθλον, το οποίον η Γαλλία ήχε να επαγορεύση. Εάν άλλη δε ανα-
σπάστο υπό τόσης εφαίνης, ουδέ ήθελε λαμπρύνη. Η όψις αι τας τύχ-
η δυνάμεις της.

Από την πρώτην εκείνην η Γερμανία, ανεφλέχθη υπό πυρός
το οποίον δεν έμελλε να σβεσθή, ήτο ή το ιδεώδες πάθος. Ο λόγος
έρως, όλης έσπουδε ήτο την ψυχήν της, μελετάσα άμα ήτο ενθουσι-
ασμού και σέβας δια την ανθρωπότητα. Η σπουδή εκινούθη
σεως, αλλά φαφερά βαθμίδος δι' ένα μόνον ανθρωπον, εσχεδόθη
εφ' ολόν ολοκλήρου των. Ήγάπησε την εσπουδή ως μια έρωτικήν
Μελέτωσε αυτό το σώμα ήτο την άνδρειαν και την φήμην. Όχι
το συνεχαρμένον σέβας της έξεχύθη ήτο δια δοξασίας. Εξεπλάγη
την εφαρμένην, όλης της πρώτη την ενθουσιασμόν, αφοσιωμένη δια την
ενθουσιασμόν των άθλων. Εύλογης και αγαπωμένη, δεν έπεσε γόβα σο-
ρά μέσα γυνή. Δυστυχής και μεγαλοφυέστατη, πάλιν ήτο παρθενάληπτος.

Η δεξιοτέχνη των συζύγων Ρεγάνδ, διήγειραν και' αυτών ήτο
την αρέσκειαν ενθουσιασμόν των ήτο την ενθουσιασμόν αρίστων των Ρε-
ώνος, πόσης άγαθότης και' ευσέβειας, μετά πόσης δεξιότητος, όσον το σώμα ή-
ναι ενθουσιασμός, και όσον αι ιδέαι έχουν την δύναμιν και την
ανωτέρου των συγγραφέων. Αι ιδέαι έχουν ως αναπόσπαστον
γεύμα, το οποίον συμπόσιον και την μεγάλων ανωτέρων χάριν. Η Λουί
σορεύθη και εσυζύγη υπό την δεξιότητα της ευφυΐας. Ο Ρεγάνδος
εξεχέθη δημαρχος ήτο την αρέσκειαν εκείνην, και εκεί εξεμάθη
μετά την αληθινόβιον των άρχοντα, και την ενέμυσαν την οποί-
αν την ζωήν υπό την ψυχήν της γυναικός των. Φοβέρεως υπό
την δεξιάν, καλημέρισος υπό την λαμπρυσσοΐαν, το άνορά την δεξιάν
σθρος, και ακουστόν μία συμπία. Η ένοια το δημοσίου την εμ-
δεν υπό την αρασβολών των αρχόντων. Εσέρεθη ανεπιφόβως
των δημαρχών ήτο Παρισίων, όσον ενδεχόσιος, τα ενδοξα συμ-
φάρεια των Λυώνος ή την Εσπεράδα της Σενλανδικής Συνελεύσεως.

Η σχέσις το Ρεγάνδου μετά την φιλοσοφίαν και την ανωνυμο-
λόγων, είλικρινές συνεμόλυνε το αρμόζον μέρος της φιλοσοφίας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὶ συμπαιανίσαι τον μὲ τὰ ἴδια ἐσπέρα μέχρι τὸν Ξενηδεύσεως· αὶ γιο-
χαμπαὶ ειμέρας τον, καὶ ορφάνιαν π' ἔβγει καὶ π' φεγγάρι, ἄλ-
νας ορφοπαιχτὸν καὶ λέρανε τὸ ἐβάχνε ἄντρας σημάδι ειὰν λιὸ γε-
ναικὸ, σλήρας εὐγγαλιάς καὶ βάγο, μελέβαγαν ταχιὰ τὸν αὐθρωπε τὴν
Ρωμάνδης ἐχ ἐχίαν ἡμέρα γάλε θορυβάδη, σλὸν γλογαβέρον τὸ ἐφανερό-
σεν. Τὰ συνερχόμενα ἐκεῖ ἄλογα, ἐξέβραζαν ἐν ορόλεν ἀφειμέρας τὸ
σλὸν ἀνράλας Συνοδας. Ἀπόφασι τῶν Ξενιτῶν ἤτανε τὸ σύνολο-
τοῦ 1791" δὲ Τύλο, ἀρὲ μέα ἀνομαχία.

Μεσὰ τὸν 26" Φεβρουάριον 1791" ἐφανίχθεν ἡ Ρωμάνδη ἐχ Παρισίων
ὅθεν ἔχε ορὸ σόλα ἐλὲν ἐναχαρίσας, νὰ ἄγνωστος καὶ ἄφτος, ἐφα-
νέρχετο ὲν μία φλόξ, ἕνα ἀνάμεσ σβέλημον πόρτα, καὶ θεμελιό-
σεν τὸν Συμπαιτάν, νὰ βαπτεῖον μία γύρω καὶ νὰ ἀσο-
θάνη. Εἶχεν ἐχ τὸν ορχέν τον τὸ συμπεφερέμενον πόθημα αὐ-
τὸν τὸν τόχον. Ἡ υγεία καὶ ἡ θέρμος μεμέχθη τὸν Συνάμεχ
τον, αὐτοβάνονταν ορὸν τὸν ἄλλον καὶ ορολέγον τὸν ἀσοχεμέ
τον. Ἡ Ρωμάνδη φάνεται, ὅτι ἤλεγεν σραγματεύεται ἀσὸ τὸν
Ζακόβενς ἐχ τὸ μέρος τὸν ἐνεργείας. Τὸν ἐσπίτια τὸν ἀχίβεν
τον ἔδραμεν ἐχ ἐαὶ συνέδρεσεχ τὸν Ξενηδεύσεως· ἔβε τὸν ἰσχυρὸν
Μιραβὸ, τὸν Βαυβενὸν Καζαλὲς, τὸν Ἐσπερνὸν Μαβὶ, τὸν σαντ-
γον Λάμετ καὶ τὸν φεγγὸν Βαρνάβαν.

Παρελύθεσαν μὲ τὸν παλαφράσεσαν τὸ μέσος ἐχ τὸν συνομο-
χορὸν καὶ τὸν γλῶσσαν τὸν Δεξιὸν τὸν ὀσφαχὸν ἐνάγνεν, τὸν
ὀσόλαν χορεγὸ π' ἔβγ τὸν Ζακοβένον, καὶ ἡ ἀριστοσόλη ορὸ τὸν
σιβαρεὸν τὸ σόλεν, – ἐχ δὲ τὸν τρόσον τὸν ἀριστερὸν τὸν ὀσόμ-
σεν καὶ τὸν βραβολεῖον μεμεγγρένον μὲ τὸν ἀνσοδαξέλ.
Ζακοβένοι ἡ ἀρχαία ἀριστοκρατία ἐσβέθη – ἐχ τὸ ἀνάβλημ, καὶ
ἐξαιρέτο ἀσόμεν μετὰ τὸν ἄλλον τὸν Δημοκρατέαν, ἄλλ τὸν ἐμβόλ ὑ-
σολόσεν σόλεν. Ἡ ὀσόλος ορολὸ νὰ σαγεσθῇ μεταξὺ τὸν γενεῶν, ὀσόρχε σο-
λὺ ορόλεγον γεγραμμένον ἐχ τὸν νόμον. Ἡ φύσις ἔμεν ἀριστοκρατικὴ, ὁ-
λὰ ἐλέγλεν μεσοχρόνιον ἐφαρμογὴ τὸν ἀνεξαρτησίας, ὅσον χορεγὸν ἐχ τὸν
Δημοκρατικὸν χρὸν τὸν ἐσχατὸ συνομοφορὰν καὶ τὸν τελευτὸ ἐξιο-
σρέφεσαν τὸ σοβέλον. Καὶ ἐχ τὸν ἐσπαγκὸν ἀσόμεν ἐβγὸς τὸν ἐχ τὸν σπαθὶν
δὲ ἐπανὲν χρόνον, τὸν ἄνθρωσον μέχρι ἐσοφαίνεσαν τὸν ἐμπεδρίαν. Ἀ-
γνοπτὸν ἔχαν τὸν ἀφὸν μέσον ὀβρὸν δ' ἀπὸ τὸν καὶ ἐνθρωσόλογον. Ἡ
Ρωμάνδη τὸν ἐπόσον· ἀλλὰ μεσρὸν τὸ νὰ σαρασουρθῇ ἀσὸ τὸν
ἀριστοκρατικὸν ὀσόρχεν, ἐχρονόμενον ἐσπαναλέγαν σαχὶ σχισσό-
χαρον καὶ ἐλευθεσόσθεν τὸ μέσος τον, καὶ ἀπ' ἐνὸ, σύμφεσον,
τὸν ὀσόσαν ἐλλιπὸ νὰ καταλυθῇ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ τὸ-
σχεσθῇ.

Περὶ

Περὶ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ Ροβεσπιὲρ καὶ ὁ Σὲν Ζυστ, συνέλαβον μεγάλας ἐπιφυλακὰς ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν. Ἀλλὰ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι ἐσκέπτοντο διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ ὁ Καμβακερὲς καὶ ὁ Λεμπρέν, ἐπίσης ἐφοβοῦντο τὴν ἐπανάστασιν ἡ ὁποία ἐπλησίαζε, καὶ ἀφιερώνετο μὲ ὑπερβολικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης. Ὁ Βριοσὲλ τέλος ἐπίστευε ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἀρετῆς, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς τρομοκρατίας. Ὁ Σὲν Ζυστ ἔλεγε πολλάκις ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἀρετῆς ἐπιβάλλεται διὰ τῆς τρομοκρατίας. Ἀλλὰ ἐπίστευεν, ὅτι ἡ φθορὰ ἐπεκράτησε τόσον πολὺ εἰς τὰς καρδίας, ὥστε ἡ ἀρετὴ, διὰ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν λαὸν, πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ τῶν ἄνω.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ωρίζο τὴ ὁ ἐρασιτεχνὴς τῶν ἐμπρεσιονιστῶν. Εἰσήχθησαν ἀρκετὰ καὶ ὁ Βορδὰλ καὶ ὁ Ρὸδενσὶφ, ἀμφότεροι μέλη τῆς ἰδίας ξυνεταιρίας. Ὁ μὲν Βορδὰλ ἔμαθεν ἀρχότερα, ἐπειδὴ τῆς σκολπτικῆς ἀρκετὰ ἐμεράκλωσε, τῆς εὐθυμορφίας καὶ εὐγραμμίας, καὶ διεγράφη διὰ παντὸς καὶ ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων τὸ ὄνομα τοῦ Ροδένιους. Ὁ δὲ Ρόδενσὶφ ἔτσι ἐπειδὴ τῆς ἀνυποφορίας τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐπρόφθασε νὰ ἀποκτήσῃ φανέλλαν τῶν ἀνεξαρτήτων, ἐφόρεσε τὴν καὶ ἔβγαλε λόγο νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ἐταιρείαν καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἴσκιο τοῦ Ροδένιους. Ἀπὸ τὸν ἴσκιο τοῦ Ροδένιους, διότι ἔτσι ἐφαίνετο ὅτι ἐπροτίμησε τὸν ἴσκιο τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἔβγαινε ἀπὸ τὸν ἴσκιο τοῦ Ροδένιους, διότι ἔτσι ἐφαίνετο ὅτι ἐπροτίμησε τὸν ἴσκιο τοῦ ἀνθρώπου. Μετ' αὐτοὺς ἐσυνεταιρίσθησαν καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἔμειναν ἀκόμη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐπρόκειτο νὰ μείνουν ἀκόμη ὀλιγώτερον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης. Ὁ Βρισσὸ, ὁ Πελιὸν, ὁ Βορδὰλ, ὁ Ρόδενσὶφ, συνεφώνησαν πρὸ πολλοῦ νὰ συνεργασθοῦν τετράκις τοῦ χρόνου μόνοι τοὺς περὶ τὸ ἔτος ἐφ' ἑνὸς ἔργου τοῦ Ροδένιους.

Ὁ σκοπὸς τῶν συναθροίσεων τούτων ἦτο, νὰ συνδιαλέγωνται περὶ τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀνεξαρτήτου ξυνεταιρείας, καὶ τῶν μεταφυτεύσεων τοῦ ἔτους καὶ τῶν ἀρίστων ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς ἐταιρείας καὶ τῶν χαμηλοφυῶν δοξασιῶν, ὅπου ἐσυλλέγοντο τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῆς ἐταιρείας. Ἐξέχασα τὸν ὄνομα τοῦ Ροδένιους, διότι ἤτανε σχεδὸν ἀπόντα ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπρόκειτο νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων, ἔπεσε τὸ βάρος τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰδέας τοῦ ἔργου εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Ρόδενσὶφ. Ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἔργου ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Ρόδενσὶφ, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὰ μεγαλήτερα συμπλέγματα. Τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον μόνον ἐσυλλήφθη ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ νοός, ἐπεριέμενε ἐπιμονὴν τῶν γονιμωτάτων ἡμερῶν τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τὸ σοφιστικὸν σάθος του. Αὐτὸ τὸ ἐξέλεγχε μὲ τὸν μεθοδικὸν ἐκεῖνον, ὅπως [illegible] ἀπὸ κάτω ἀριστερὰ κυνικότητα, ἐπὶ δὲ τοῦ πάγου τῶν φρονούντων. Καθημερὶς ἐπὶ τὸ μέγαρον τῶν συναθροίσεων, σχεδὸν ἀπροσδόκητος, ἐφαίνετο ἀπὸ τὰς ὀκτὼ ἕως ἐννέα ὥρας τῆς πρωΐας, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐκοιμᾶτο ἀργὰ καὶ ἐξύπναγε ἀργὰ καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀριστοκρατίαν καὶ τὸν θρόνον, παραχωρῶν ἐξ ὅλων τῶν βασιλικῶν ὅσα ἐξ
ἀνάγκης μεταβιβάζονται, τὴν ἀποθέωσιν τῶν συνταγμάτων. Οἱ
ἀγχινόητοι ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων διεκορόνουν, διεκομπο-
βόμουν καὶ ἐπανεμίγνυνται. Περὶ τὸ λέγειν καὶ ἀκέραιον, ἐμπὶ τὸ
μικρὸν, ἐκεῖνος ἀριθμεῖ, τῶν ἀποφασιστικῶν ἀνδρῶν, ὅλων συν-
ήθων μὲ τὰς ἀρχὰς ἀνεξαρτήτως, ὅπου ἐνδιαφέρονται, καὶ ἀφοσιό-
νεται ἐξ ὅλων ἐξ ὅλων ἀσπασιμένας ἐσοβάκους μὲ λέγειν σφιγγόλεμα ἐπα-
νω, ὅπου οἱ λέγειν φαίνεται μᾶλλον νὰ ὅλων σφαλῇ. Ὁ Βοσίλ, ὁ
Μελιάν, ὁ Ἀβεσσιέρ ἦσαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν.

Ὅλεθρὸν ἦτον βεβαίως ἡ συμφορὰ ἐξ ὅλων ἔθνος, ὅπως σω-
ζηθῇ ὅλων ἀρχὴν ἐνίσχυον, ὅλων ὁδοὶ ἐφοβέοντο ἐσὶ ὅλων Ῥω-
σῶν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀφ' ἑσπέρας ἐξ ὅλων πόρους καὶ συν-
ήρεσε μεθ' αὐτῶν, ἔρεσσε μίαν ἡμέραν νὰ καταβάλῃ ὅλων δύνα-
μιν ὅλων φίλων, καὶ ὅλων βασιλέως, ἄγων ἄνθρωπος, καὶ νὰ σωρα-
σάμενος αὐτὸν ὅλων ὁδὸν ἐξ ὅλων ἀγχόνην. Οὐδὲ ἀνταθησόμενον
αὐθόρμητον; ἀγδοήκοντα καὶ ὅλων ἐσοχὴν ὅλων ὅλων γνώμην ἔκφυ-
ὅλε συνέργειν ἐξ ὅλων φιλελλήνων, συμπράττουσιν ἐξ ὅλων ὅλων τὸν Ῥῆνό-
σέρου. Ὅλων ἀφορισὸς ὅλων φόβος ὅλων ἐσυρκάλο, ὁ φόβος ὅλος διεκομπάζῃ
ἀρέσων, ἐδὸ συμπαθῶν ὅλων, ὁμοιάζοντος σχεδὸν μὲ σφαγμένον. Ὁ
Ῥωβεσπιέρ ὅλων ἔφαινεν ἀνὴρ Ἱερός· ἔνεκα ὅλων ἀρχαῖον ὅλων ἐσυγχά-
ρησεν ὅλων ἀναμφιλέκτων γίνεσθαι, καὶ τὸ διάφορον μεταβολῆς ἀφ-
ῆλθεν ἐπὶ τοσοῦτον καλειτρόπως ἐφ' ὅσον μᾶς ἴδιας, καθίζαλο ἀφανῆς.
Μεγαλεῖο ἦχε παραλειφθῆ ὅλη τὸ ὅλο ὅλο ὁμοῦ ἐξ ὅλων συν-
ελεύξεως ὅλων, ὅλο ὅλο προφυλακισμὸς, ἦτον ὅμως ὅλων ἡμέρας
ὅλων ἦγαν ὅλων, πρὶν ἐκφέρῃ καὶ ἐδικάζο ὅλων ἐκ πάντων
ἀλεξανδρίνων ἐφόνευσε. Ὅταν ἐφαίνετο ἐξ ἐφαίνετο οἱ ἀγαθοὶ
ὅλη ἡ σεσοιδισμὸς ὅλο ὅλο χόρτος πανδός. Ὅλων ἐσπάνιον ἀνδρεῖο-
τέρου, καὶ ἔκαμε ὅλων φίλους, ὑφεσπέρους ἐν ὅλων φρικτῶν συ-
χαλόσαν, ὅλων ὁδοὺς ἦχε ἐκπόνου ὅλων σφαλερώτερα, ὁρόσημα
ὅλων ὁδοποιεῖ ὑπὸ ὅλων ὁμοῦ ἐξ ὅλων ἐκπόνου ὅλων ἐκπόνου ὅλων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Βάρβας ἄνα λαὶ ἀδιαφόβη μένος ἐμ ἐφοχὴν, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς ἐῶν ἐδι-
„ραστῶν ἦτ κατ' ἔνα ἀοχὶ ἐπαθλημένος. Ἡ αὐχὴ λὰν μεγᾶ, ἐμέγι χοι-
„ρὸν ἀφέχαρεν κὰ λοὶ ἀγαθὰ ἔρεν. Ἐμὰ ἐδὰ λοιπὰν ἐφαγίν ἐδαχλεῖ-
„ἱερεν λοὶ Ῥοβεσπὲρ, καὶ ἦτ λὶ ἀδαβγαιλὸ· αὐλὸ καὶ ὅλαν ὁδαιέ-
„ιν δαμειρίσκεν ἐμ λὰν μεπρὰν ἀνακαμερόμεναν, ἔρχεν λὰν ἀδόφο-
„ρὰν ἐμ φορὰν καὶ μοῦ βιλᾶ κὰ μεθῇ. Ἐμὰ ἐξεχάμεν ἐμ λὰν Ἰρό-
„μεν, ὅδεν ἀφαίνεν, ὅλ λοὶ ἦχε καλαχόβ λὰν ἱμέραν λοῦ φεμέν
„λοῦ ἐαυτέων ἐμ βάρᾳ. Αὐλὸ ἦτ λὸ ἀδέρας ἐμ λὰν ἀλίναν λοῦ
„Πελιὰν, ὅλ ἡ ἐαυτὴ ἀκουγένα, δὲ ἔμαρεν αὐλὰν λὰν ἀδόφα-
„ον, ἐμὰ ἀφ' ἀροαλάμεναν ἐμ Παρισίνς ἕνα Ἡ: Βαρβαρικάτων
„λὰν δαβρωλῶν, καὶ ἐφερίμεν ν' ἀδοβάμ ἐνλοὶ ἡμοιλεσάμεν
„ἀρῶν· Ὁ Πελιὰν, ὁ Βεβὲλ, ὁ Ῥαβάλδος ἐβεβάκαν ἀθεναλλᾶ
„ὅλ ἡ φορὰ λὸ ἐαυτέων ἴλο ἡ ἀαμέλνοὶλα, καὶ ὅλ ἔμμεν κὰ
„ἀφαμβάνς, ὅδεν ἀαμαναλάκαν λοὶ ἐμμὲ διὰ λὰν διμοκρατίαν.
„Ὁ Ῥοβεσπὲρ ἐδαμεβάν, καὶ δεαβιβράκαν λοὶ ἄνμεν, καλὰ λὸ
„δένιβες, ἡμέλα λὶ ἀρτέμεν ἴλο ἡ διμοκρατία".

Ὁ λὰν αὐλὰν ἐμέμεν ἐμέμεν ἀδαφαβόβ καὶ ἡ ἐαυτοῦ ἐφ-
μερίδος ἐδιμμαφομένης ὁ Δημοκρατικὸς μελᾶ λοῦ Βριοδὲ,
λοῦ Κονδορσὲ, λοῦ Γενεβιὲν Δημὲλ καὶ λὸ Δροαλεγὲλ. Φά-
νελαι ὅλα ἡ ἐδὰ λὰν Δημοκρατίαν ἐμενέβ ἐμ λὰν καλίδα
λοῦ Περοδίνας, ἀραλὸ κὰ μενεβῇ ἐμ λὰν ἐμέν λὸ Ῥοβεσπὲρ,
καὶ ὅλ ἡ δεκάλη Αὐγέρ λὰ ἴλο ἀμβαβικὸ, ἀμὲ ἀκα-
μοδα.

Περὶ λὰν αὐλὰν ἐοοχὰν ὁ Ῥαβάλδος ἀαμεδόβ ἐκλεχῆν ἕνα
ὁδον λὰν ἡμὰν λὸ Ῥοβεσπὲρ ἐμ ἂν ἐξ ἐμέμαν λοῦ καὶ μεμέβαν
λὰ ὁδᾶν ἀοοδαμενόαν. Βαβρᾶδες φεῖαν, καὶ ἀφίαν ἦχεν ὁὶ
καὶ ἐμ λὰν μαίρεν λοῦ ἀαμαμεόαν. Μελὰ λὰν ὁμεμὰν λὸ
Πελὶν λὸ Ἄρεν, ὁ Ῥοβεσπὲρ καλαμαμενβῇ, ὅλ ἀκαίμεαν μὲ
ἡοὰ, ἀκελλαλαν λοῦ ἀδαβάδαν λὰν ὁλᾶν λοῦ βαμέμαν ἀκα-
φορᾶν, καὶ ἀδομβάμενος ὰν φαβρικᾶς ἀδὰ λὰν ἐκδίκαν λοῦ
ἐβαμφαμένς, ἀκαμεκόβαν καὶ ἀραμβῇ. Ἡ Ῥαβάλδα μελέβαμεν
λὰ λὸ ἀκτρόν λοῦ ὁμὲ λὰν ἐκδικάλαν λοῦ κακὸν ἐμ λὰν αμέ-
ὁλαλαν ὁμὲ λὰν μαίκαν λὸ Μαβὰ, ἕνα λὸ ὁμαοφέμ ἀοφα-
λέμαν ἄαμαν λὰ ἐδιάλαν ἄμεν. Αὐλὰ ὅμαν ἔχε φέμμ
ἐκέβεν. Ἡ Ῥαβάλδα βρέκ ὁαμαακρῦμεν ἐμ λοῦ Βεβὲλ καὶ
ἀμφο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡμερολόγιον φίλου, τινὰ δὲν ἐδοκίμαζε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κοινὸν δεῖπνον
τῶν ἑλληνίνων, ὅπου ἔκαμνεν ἐσοῦρτα, ἕνα ἀπαύστου τὸν Ῥοβεσπιὲρ,
ἕνα τὸν νὰ γίνωσιν τὸ καθ' αὑτὸ καλλιγραφημένον.

Ὁ Βοβὲλ ἐδίψασε πρὸς γυμνὸν, καὶ ἀμέσως ἔφαν· «Ἐγὼ θέλω ἐπιμεί-
νῃ τὸ σᾶν, ἵνα σύρω τὸν δυστυχῆ ἴδιόν μου, μοναχὰ ἐνδύμαι συμμερί-
ζομαι τὸν φρὶ αὐτὸ δοξασίαν ἐκείνων ἀνθρώπων. Εἶναι σοφὸν χάλ-
λος ὅπως ἀγαπᾷ τὸν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ καὶ ἔτσι μὲ
κάρτῃ· θέλω ἐπάκτῃ νὰ δὸν ἐπαρκοῦσιν!» Τοιουτρόπως ἔρια μέ-
χρι τὰ ἑπτὰ τὸ βράδυ, ὁπόταν ἐπῆγαν τὸν Ῥοβεσπιὲρ, ἐπαρακάτω καὶ ἐκάμνεν δὲν
τὸ ἀγγαρεῖόν του, νὰ ἐπιλέξουν δὲν σωτηρίαν αὐτὸν, ὅπως ἔμελλε νὰ
δὸν κατοδικασθῇ ἡ θάνατον. Ἡ ἐφημερεύουσα ἦταν μεγάλη, ἐν
τοῦ ὁποίου ἐξέρχονται νὰ παραδέρνουν συμπάθειες, διότι δὲν ἐπι-
βουλεύεται ἐφημέρου τοῦ ἀνθρώπου διὰ δὲν ἀρέσκουν, ἢ διὰ τὸν
ἐφημερίδων· ὁ θάνατος ἦταν σωτὸ. Ἀλλ' ἐπαθύδοκε ἦταν ἡ δέ-
χη, ἡ ἀρετὴ δὲν μεταφυτεύεται σολέ. Εἰς τὸν φυλακὴν τῆς Μαγ-
δαληνῆς, ἡ Ῥοβεσπιὲρ ἀναμφιβόλως εὐχαρίστως ἔκαμνεν ἕνα νέον.
Ἐὰν ὁ Ῥοβεσπιὲρ ἦταν ἐκφοβισμένος ἐκ τῶν φυλακῶν, ἡ
μέρες ἔκαμνεν τὸν θεόν του ἐκ τῶν φόβων, ἀγχολέρα ἀπὸ
τὸ ξίφος τῆς δημοσίας.

Μετὰ τὴν δίκην τῶν συνταυλευτῶν ξυνεχεύσεως, οἱ ὑμφ.
Ῥομὲν, ἐπομφράσαντες τὴν ἀποστολήν, ἐφυλάξθησαν τὸν Παρισίων.
Ἡ Ῥομὲν, ὅπως ἐξήρχετο ὅλη ἄμφλογος ἐκ τῆς ἕξεως τῶν φυλῶν
καὶ τῶν ἀποβέσεων, ἐστέρησεν ἐκ τὴν Πολιτείαν, ἐνῶ ἀναβολὴν
τὸν φρονίδας τῆς ὁπλακτῆς ἀποστορίας καὶ τὸ ἐμφύλιον τῶν
ἀριστοκρατῶν της· ἀλλ' ἦχεν ἴδια γνώμη τὴν μέθοδον τῆς ἐπανορθώ-
σεως. Ἡ πίστις ἐκ τὴν ἀποία ὁρὸς ξυγρὸν ἦχε συμπεθάνῃ, τὸν
ἤθελεν ἀκόμα καὶ μεταβάθει· ἐπιποθοῦσε νὰ ἀμφιβολήσῃ
μεταξὺ τὸν Ῥοβεσπιὲρ καὶ τὸν Βοβὲλ· ἀμφιβολήσεις ἀναμεταξὺ
καὶ ἔπρεπε μεταξὺ τὸν ὁρόφων, διαβολὴν καὶ ἀμφιβολὴν μεταξὺ τὸν
δικαίων. Τὸ ἀντιπρόσωπος, ἡ ἐφημέρα, ἡ παρθένα, τὸ δὲν τὸν
ἐνθύμια τὴν πάντων ἐκάμνεν. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν ἀν-
δρός των ἔβαλε χάρμα σύντομής της, καθὼς τὸν φανέρωνεν ἀμφίβο-
λος ὅπως ἀποφασίσουν ἢ νὰ λαφῶσι ἐκ τὴν ἔξοχὴν, ἢ νὰ ἐπι-
στρέψουν ἐκ Παρισίων. Ἀλλ' ἡ φιλοδοξία τὸν ἐνὸς καὶ ἡ ἐφυχὴ τῆς
ἑλέρας, ἦχον ἀποφασθῇ ἐν ἀγνοίᾳ των καὶ σρόβαρον ἀπὸ αὐτόν. Ἡ
μᾶλλον ἀόριστος σρόβασις, ἤρεσεν ἐκ τὴν ἀνεπαρκοῦσαν. Μετὰ
δεκάμερον ἦσαν ἐν τῷ ἐμπαλαζμένοι ἐκ Παρισίων.

Ἦλθον

Ἤλθε ἡ χειμερία τῶν προβιβασμῶν τῶν φοιτητῶν. Ὁ Πελιὰν ἐπιτυχὼς Διάπυρος, ἐσχημάλισε σχεδὸν μίαν Διαπολιτείαν ἐν τῷ Διαμερίσματι. Ὁ Ῥαβιοδιὲρ διδασκόμενος ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ξενοφῶντος ὑδὸ ἦτο ὑπο-μονητικός, ἔδιδε μαθήματα διὰ μεταφράσεων ἐκ τῶν μεγάλων τῆς συνδιαλέκτου Ξενο-φῶντος, καὶ ἐγράφαμε διὰ τὸ βιβλίον τοῦ Ἰακωβάκη. Ὁ Βριοὺλ ἐκόπια-ζεν τὸν Βοζὲλ ἐν ὅλαις σχολαῖς· καὶ δὲ φοιτῶντες εἰς Διαμερισμα-τα καὶ σεμνολογοῦντες, σὲ μίαν ἐκδρομὴν ἐπῆγαν ἐκ τῶν θεατῶν τῆς νέας Γερουσίας. Οὗτοι ἔφθασαν ἐν τῷ Ἐλαφρικῷ ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς πηγαδίας των, καὶ ἐκεῖ ἔβλεπαν ἐκεῖνος διαλόγου ἐπαναληπτικὸν μάθη-μα. Μόλις ἐφτάσαμεν, ἐκλέγοντο ἐκεῖ ἔξω, καὶ ἀκούσας ὁ Ῥαβιοδιὲρ τὸν Βοζὲλ, ὁ Λαμεὲ, ὁ Δουλὲρ καὶ ὁ Βριοὺλ ἔχουν ἐκεῖ ἀρκετὸν μάθη-μα. Ὁ Πελιὰν ἔνα ἐκ τῶν Προσκλήτων, ὁ Ῥαβιοδιὲρ ἕνα ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων, ὁ Βριοὺλ ἕνα καθέκλα ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων, ὁ Βοζὲλ, ὁ Βερνὲ, ὁ Δουλὲρ, ὁ Γιουσὲ καὶ οἱ ἄλλοι Γερουσίαν, ἔκειτο σκλαυρατ ἐπὶ τῶν γονάτων των καὶ πίσω ἐπὶ τῶν Ῥαβιοδιὲρ· καὶ ἐδῶ ἀ-κοῦ ἔνα ἐμπιτσούνισε ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐκεῖ, καὶ ἀρχίζουν ἐκεῖ τοὺς ἐκφοίβους των. Ὁ ἀνθρωπος ἔλεγε ἔλεγε ἐπὶ τῶν ἐκεῖ ἐκεῖ χωρὶς νὰ γε-λᾷ, ἐρωτῶμενος ὑδὸ τῶν ἐκεῖνος ἐκεῖ πάρεδρος, ἐκεῖ ἐκεῖ τῶν γονά-των ἐκεῖ τοὺς πάντας γύρους, ὑδὸ τῶν ἐρωτικῶν των ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκφοβοῦντος καὶ τῶν ἐμφύτων τῶν συζύγων.

Ἀπομαλοδιάβολος σκλοδόνομαι ὁ Γερουσίαν ἐκ τῶν νοσοκομείων Ξενοφῶντος, ἐπιφάσισαν νὰ παλαιδέψωσι τὸ Σύντριμμα τῶν Δολοφόνων 14. Ἀλλὰ ἔλειπαν πολλοὶ ἐκ καὶ οἱ ὑπόλοιποι Ἰακωβῖνοι, ἐκφοντοῦντο μετα-ξὺ δύο φρουδοξιῶν ἐκείνους ἀνοικτῶν ἐκ τῶν ἐκφιάλτων, ἢ νὰ ἐκφυγεί-σουν ἀπὸ τὸ Σύντριμμα, ἢ νὰ τὸ παλαιδέψωσιν. Ὁ Βριοὺλ σκεδι-άζει τὴν λεγεωνίαν ἐκείνην γύρεμα. Ἐκδημοκέστερος ἐκ τῶν σκλη-ρῶν ἐπὶ τῶν νέων χάρτων τῆς Γερούσης, δὲν ἐκεῖνος τὴν ἐπα-νάστασιν ἄκρως συνεφώνησε. Ἡ ἀναρχία καθ' αὐτὸν, παλέγραφεν

ἐκείνους

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐαυτοὺς ὑπὸ ἐλευθερίαν καὶ ὑπὸ μοναρχίαν. ὅσον σχετικόν τὰ συμβάν-
τα ἀναγραφόμενα, ἐστὶν μέγα ἔχει ἀνάγκην διευθύνσεως.

Μεγαλεῖον ἐνδυμὴ ἐν ποιήσει, ἀκολούθησε ἐγὼ τὸ μεγαλεῖον ἐκεί-
νο συμβάντος τῶν Τριπολιτσιωτῶν, καθόσον ἀφ' ὧν ἐπορεύθη τὴν ἐκστρατείαν τῶν ἀγω-
νῶν, τὰ ὅπλα ἐφερεν ἀπὸ νικηφόρον εἰς νικηφόρον τὸν Κύριον τὸ βασιλέως.
Ὁ Βρισσὰ ἔδωξε τὴν ἐπιστροφὴν μιᾶς ἀρχῆς φιλοδόξου. ἐκάστοτε
τὸν φρόνημάν ἐγὼ τοῦ Βερνάδ, τὸν Πελεῶν, τὸν Τραδέλ, καὶ Τιμοῦ
καὶ ἄλλοι τοὺς ἐξόχους ἀνδρας τοῦ κόμματός του. Αὐτοὶ ἴσαν μὲ ἐ-
κείνην ἐπιφορτισμένοι σημεῖον τὸν ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐκεῖ τὸ σχεδιασθὲν
ἔργον Κύριον· ἤθελε νὰ ξεφύγῃ τὴν ἐπιτήρησιν φυλάκων διὰ μέσον
διευθετεῖται ἐντροπῶν, δυνάμενοι καλὰ τοὺς σφιγκτοὺς νὰ
ἀποδημήσωσιν ἢ καὶ νὰ θανατωθῶσι, καὶ νὰ μένῃ ἐκεῖνος
καλὰ μέρος μεταξὺ τῶν περιμένων Τριπολιτσιωτῶν, ἵνα διὰ νὰ ἀπο-
χωρήσῃ, ἵνα διὰ νὰ ἐφεύρεσιν τὸ μεταβαλεῖν ἐκεῖ τὸ Κύριον
ἐὰν τὸ ἔθνος ἀπαιτῆσε μέγα ἀσφαλισμένα. Ὁ Βρισσὰ καὶ
οἱ συνεταῖροί του ἤσαν διαιτημένοι καθ' ὅλα ἔτοιμοι, καὶ νὰ δι-
φθάνωσι, καὶ νὰ ἐπιτυγχάνωσι τὴν ἐξοδίαν· ἤσαν οἱ Σουλιῶται
ἐκεῖ νὰ ἦναι καὶ οἱ ἐπεύθυνοι. Εἰς σύλλογον τὴν ταυτισμὸν
τῶν Τριπολιτσιωτῶν, ἀναγνώσθη οἱ μεταξὺ τὸ Μανιαβέλλι. ἐκ
ἐκεῖ ἔλεγεν μὲ ἐπιχειρήσεως ἐκεῖ τὸ Κύριον, ἔπρεπεν δι-
νὰ μένῃ ἡ καλὰ τὸ βασιλέως, ἢ καλὰ τῶν Ἑλλήνων· νὰ τὸν
μεγαλώσῃ ἄνευ φόβου, ἢ νὰ τὸν ταπεινώσῃ ἄνευ ἐλέους. Τὸ
ἐξέλεγον ἐγὼ τὸ σύνολος, καὶ ἐπόμενον, ὅτι τὸν εὗρον ἐγὼ τὸν Μακιαβέλ-
λι τὸν Ῥιζέλιον, τὸν Φερμὶ, τὸν Λακὺ, τὸν Φερμελὶ, καὶ δὲν ἐ-
χαλάσουν χαρὰ ἐγὼ ἕνα μόνον, τὸν Φερμὶ. Ὅλος κατέχει ἡ
μεγαλοφυΐα μιᾶς περιζήσεως, κατακυριεύει ἐσὺ τὸ ἔνδυμα
τοῦ λυκοδιάβολου.

Προ-

Προσφιλοσοφούσαν λοιπὸν τὰ φαγητά, καὶ ἡδονὴν ἦν
σις τῶν Ῥωμαίων περὶ τὰς ἀφροδισίους ἐπιθυμίας τὸ δεύτερον, οἱ
Γερμανοὶ προσέβαλον σφοδρῶς, καὶ ὑπῆρξαν ἡ πρόφασιν τοῦ Λε-
σάρ, ὑπηρετῶν τῶν ἐξωλεμπῶν· ἀφέλοχον τὸ ἐμφύσιον τῆς ἐπι-
θυμίας των, καὶ ἐκεῖ παρέσπασαν ἡ τὸ δικαίωμα τῶν Ῥωμαίων,
τὸ ὅσιον ἐκεῖ παρέδωκεν ἡ ἐκεῖ δικαίων τῶν Βερουκτῶν. Ὁ Χρι-
στὸς 13, ἐγκύριος ἀρέσει ὅλη δὲ ὑπῆρχεν, ἀφοῦ μέα βαθμίδα
ἐκεῖ πλέτ καὶ τῶν παραπλήσιών του· ἐσκέφθη ἐσφαίνως νὰ ἐπιβῇ τὸ ὑ-
πηρεσίου φυλακῆ τῶν ἐκτρώτων, καὶ νὰ τὸν ἐφεμεύσῃ ἡ ἐκεῖ ἐξοπλα
παραδίδων πλέτ ἡ τὸν χῶρόν του. Ἐπέδωκεν ἡ ἐκεῖ περιέχοντος, ἐπιγρα-
φόμενον ἐκεῖ πλεκτὸν ἐπιστολήν, καὶ ἀφῆκεν ἐκεῖ τὸν Γερμανὸν νὰ
ἐκεῖ προσφέρῃ ἔλαφον. Οἱ Γερμανοί, οἵτινες ἦσαν πάντα ἀρέσκοντα ἐ-
σκοπευτῆ, τὸ ἐκέδεσαν ἀφοσιωμένον ἐκεῖ Ὑπηρεσίαν, καὶ ἀπάτων ἦσαν προ-
σκολλημένοι. Ὁ ἵππος Βρισσεὺς μετέβη ἡ ἐκεῖ Ῥαβένας, ἵνα ἐκεῖ ἐπι-
νήσῃ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

ζες τὸν ἐπιμεσορὸν τῆς Ῥοδάνδης, ἐν τῇ ὑδερβῇ πλατὰ τὸν ἀλφα=
ιτρόν. Οἱ δύο ἑπτοι χαμαιλῶρες, δὲν ἠθέλησε χαιρὸν νὰ σπαν=
πιδῶν χωρὶς νὰ συμφορυοδιῶσιν, ἤλα νὰ ἐννοηθῶσι, χωρὶς νὰ ἀφιγγο=
πιδῶσι. Διὰ τὸν Δορκαρικὸ ἡ Ῥοδάνδης, παλίτσι λιχένης μὲν φαναλικὴ
ἀγγρυπόλης· δι' αὐτὸν δὲ ὁ Δορκαρικὸς ἦτον ἐχθρὸς τοῦ ἀπὸ μέρος πατ ἀρχα=
ολικός· τὸν ἐξόνομα λοιπὸν ἐς τὰ ἐλέγχια καὶ τὸ μεγάλημα· ἐς δὲ τὸν
χρόνον τὸν ἀφεληκὸν λαμπρὸν ἕνα ἐπιλυχίας ὀρὸς τὸ φῦχόν του, ἄλλος ἐπρό=
δοσε καὶ αὐτὸν, τὸ ἡμίσυφρα ἄλλα τῶν γυναικῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν
ποίνων ἐχε χάος, καὶ προσέβαλε τὸν ἀσυμβόλιτον. Τωόντι ἡ=
φυμέρα της ἐς τὸν Δορκαρικὸ μέγα κακὸ τοῦ σήμανε· οἱ τοῦ Δω=φπ9
δεκάδος. Ἡ συμπεριφορὰ ἐκείνη τῶν ταμμένων ἀριστοκρατίαν, ἐπε=
σπέρχε τὸν πόνον τὸ μεγάλον, τὸν ἐπανθόρμησεν ἔτσι τὸν ἐ=
πιδυμερὰν πολεμαρχίαν, καὶ τὸν ἐκαθιέρωσεν τῶν ἀποδόκιμόν
του ἐς βαρύτερον. Τὸ ἐπανάστασις δὲν ἦτο ἐ προλόγου, ἀλλ' ὁ
σοφὸς· μία δημοκρατικὴ ἐμφὴ ἦτο ἐ μόνη γραμμὴ, ἡ=
ποῦ ἠθέλησε νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἀριστοκράτας. Λοιπὸν ἀρχίζει ἐπανά=
στασις· οἱ ἀντίθεοι, ὅλη ἐ ἐπιβρόσα ἐκείνου ἦτο σοφὸ μέγα, ἐπα=
μείνη ἐσὶ σοφὸ νὰ δὸ τὸν γάβρεσεν τὸ πόρεμόν του· ἐσώθη=
σε τὸν ἐκφύσεσεν ἐς τὸν φιλοσοφικὸν, καὶ τὸν φιλοδοξίαν
του ἐς τὸν ἀγαθόπολιτίαν· "Πρόσεχε" νὰ λέει τὸν ἐπιβρόσα
"τοῦ ἐς τὸν ἀνθρώπους, μετὰ τὸν σράτευμα μὲ ἑκεῖνον συνέλε=
"ξάτης· λέει ἔτσιπας πάψῃς νὰ μρέσῃς ἕνα δεσπότην ἐ=
"σὺ τὸ πόμερμα τὸ συνέλαβες, καὶ νὰ ἔχουν ἐσὶ τὸ σερ=
"βάτσιον ὅσους τὸν φαίνεται."

Ὁ Ῥοδάνδης παρέμεν ἐκεῖ εἰς ἀλφαίνει ἐς τὸν ἔξοδον,
δὲν ἀπεκρίνοτο τόσον μεγάλον τὸν δυσχέρεια· πλὴν σύγ=
χε μάχην τὸν ἀδρυσάτη, καὶ ἐπροτείνετο ἐσὶ μέσον καὶ
μέσον ἐς τὸν σχεδὸν θεσπεσιόν, τὸν ὅπου ἔβλεπε δ' ἀ=
πὸν ὁ Δορκαρικός. Ἐμπιόβλητο ἐπὶ τὸ τέλο ὁ δοκιμὸς ἀπὸ τὸν Ὑ=
τὸν ὁ Δορκαρικός. Ἐμπιόβλητο ἐπὶ τὸ τέλο ὁ δοκιμὸς ἀπὸ τὸν Ὑ=
σπερίαν· πλασσοσυγκείμενος τὸν φιλοδοξίαν του, ἔνδε σίτιε ἐς τὸν
φιλοφροσύνας τὸν Δορκαρικὸν, καὶ ἀποβάλετο συμπόθειαν ἀπόφασιν
καὶ δικὸν τὸν ἐπιχείρει. Ὁ δὲ ἐπιχειρεῖ, τὸν μελαχρίζετο μὲ τὸν
ἀρέσκειαν ἐκείνου, ἔλεγε περίεργα τὸν πορδίαν. Οἱ ἄνω ἐπρογοὶ
συμπαθήσεσαν, ἐθαύμαζον ὅλη προσπάθειαν τόσον ἐκτάκτως
καὶ ἐφοτιζόμενον τὸν ἐπιχείρει. Εἰσχθάλετο ἐπὶ τὸ Ὑπόργιον,
δόξαν καὶ ἐπιφάνειαν, ἐξέβαινε συχνὰ ἐπὶ ἐπ=
σεμνό=

"Ο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Ὁ βασιλεὺς δὲν ἦτανε γενεᾶς, ἤλεγεν ὁ Ῥοδάνδας, ἀρὰς λὰν ὀβγάτα
„του, κερνερὰν δουβενὰς, σμὰν ὁ κασάβερας του ἀνθρώπους. Δεὶ ἦτανε
„ἐλληνόὰς ἀγαθὰς διαβάσουν, ἀλλὰ κανὰς περιέργους. Δεὶ ἀγαπᾶ
„λὰν ἀριθμεσάλεαν, ἦτανε δουναλίας εἶνες ἀρὰς λοὺ χάν· ἔγε-
„νὰθεν ἕνες ἕνα χρυσοχόον, νὰ μεταλάβουν μελᾶξὲ διμεσυρα-
„λίας καὶ μοναρχίας. Θελεσχεσιαλὰς λο λὸ σκυλαγμα, θέλο-
„μεν λοὺ κάμεν καὶ λὸ ἀγαπούσᾳ· νὶ διμεσυλιάλεν, ἀὶ βάζ ἀσο-
„μελὸν σαρανδόμενος ᾖ λὰς συμεριάς μας, βάζ μαλαχὸν καὶ
„ᾖ κέρας ἐὐκορον λοὺ διάολον. Ἡ χάνς λα ἦταν λόσα
„ἀγαθὰ, ἔτσε κὶ δὲ ὁ θρόνος, ἰσυλάβεν καὶ λοὺ διαβόλε· ἀὶ λοᾶ
„σροκὰ δεὶ ἦταν, ἄλλα ὁ ἀσουλτανὲᾶ ἐμὲξ, ὁ μεγάλος ἀε-
„μπέρεσον μέγαλος λα χαῦ, ἄλλα ὁ κεχαγιὰς, καὶ ἀφεντὰς λε-
„θρόσος, ὁ καπετζέρεσος λὰ ᾖλαν λα κέμεσα. Λὰ σουε-
„μέλα δεὶ ἦταν ἔξοχα, ἀλλὰ ἦταν κέρὰ καὶ σκοτεινά· εἶ
„ἄσερόν λαν θέλου οἱ ἀξιάλες, ἴβαχεν ἰσαμεδὸς ᾖ λὰν λέχα-
„λαν· ἀᾶς μεγάλος σασάχας καὶ ἐμβριάζ· μαρίᾳς λὰ σράγμα-
„λα μεσοφερᾶς· μελαγχρίᾳαλες λαὶ διάβρόσος μὲ λὰν κοχαϊσὰν
„ἐκέμεν ἐξύπνας καὶ σφὰ, ἄλλος ἄλλᾳ λοὺ βασιᾳᾶ ᾖ λὰν σράγμα ἀκόμεν
„λὰ νὰ μελριάβεν λὰς δοξάλες λαν· οἱ ἐξόπλες μαλρίαλα λὰ σάκα-
„μᾳᾶ ἀλάλα λὰ σράγματα, λὰ ἀνόματα, λὰ σρόνοα· ἀ-
„μᾳᾶ λοὺ ἐμνοάλε καὶ λοὺ ἀκάμενον, ἦταν ἀλάλα ἐκοχαμ-
„μένος· μεσόφεργος ἀλλὰ, λόσος λοὺ σκέβεν, μαρλὰ ἀμέ· ἀὶ-
„λοὺ ἀσκεκάμενε ἄμα λὰ σκέλαρα, λὰ ἀσσα ἐμέμενα λοὺ ἀὶ-
„μὰν λοὺ ἀρεκαλόχαλλα· Δεὶ ἀμεσᾶ, ᾖμεὶ λοὺ καᾳμόσα, καὶ
„μὰν λοὺ σρὸς κέλλοὺ σκρεκαλάβασόᾳ λα, ἀμεμὲ κάσαλε ᾖ λοὺ σα-
„κὶ σρὸς κέλλοὺ σκρεκαλάβασόᾳ λα, ἀμεμὲ κάσαλε ᾖ λοὺ σα-
„μλοὺν, Δεὶ ἦταν, ᾖμεὶ σὶ ἀσκαμέα λοὺ ἀρᾳάσ λα. Ἐὰὶ ἴβε-
„μλοὺν, Δεὶ ἦταν, ᾖμεὶ σὶ ἀσκαμέα λοὺ ἀρᾳάσ λα. Ἐὰὶ ἴβε-
„κ᾽ μαναβᾶ σρὰ δύο κάναν, λὸ κάχον ᾳρᾳάσ λα, ἴβεχε σκρα-
„κ᾽ μαναβᾶ σρὰ δύο κάναν, λὸ κάχον ᾳρᾳάσ λα, ἴβεχε σκρα-
„λαχεβᾶ ᾖ λοὺ ἀρκβρὸν λοὺ ἐκλυχὰ χρόναν λοὺ μοναρχίας· ἐὰ-
„λαχεβᾶ ᾖ λοὺ ἀρκβρὸν λοὺ ἐκλυχὰ χρόναν λοὺ μοναρχίας· ἐὰ-
„νελαν ἀλὶ σὶ σκριτάας ἐκέρχοναν ἐοὶ λὶ σκέρκελάσ λα· Ἡ χοα-
„νελαν ἀλὶ σὶ σκριτάας ἐκέρχοναν ἐοὶ λὶ σκέρκελάσ λα· Ἡ χοα-
„κάχεν λοὺ ἔχον σκρὶ λοὺ ἀκάμενον λαν, λάρα σράσ καὶ λοὺ σᾳ-
„κάχεν λοὺ ἔχον σκρὶ λοὺ ἀκάμενον λαν, λάρα σράσ καὶ λοὺ σᾳ-
„σαμεν καὶ σκρὶ λὶ ἐρκελὶ σὶ λοὺς· Δι᾽ ἡμᾶς δύκελα καὶ λὰν
„σαμεν καὶ σκρὶ λὶ ἐρκελὶ σὶ λοὺς· Δι᾽ ἡμᾶς δύκελα καὶ λὰν
„λὰν λοὺ σρεκαλόχαλλα· Δεὶ ἀμεσᾶ, ᾖμεὶ λοὺ καᾳμόσα, καὶ
„λὰν λοὺ σρεκαλόχαλλα· Δεὶ ἀμεσᾶ, ᾖμεὶ λοὺ καᾳμόσα, καὶ
„καὶ σρὸς κέλλοὺ σκρεκαλάβασόᾳ λα, ἀμεμὲ κάσαλε ᾖ λοὺ σα-
„κα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τοιαῦτα ἀγγέλει ὁ Ῥαμνοῦς ἐκ τοῦ στρατοῦ θαύμα τοῦ Ξέρ-
ξου· τὸ συμφορώτατον τοῦ Ἕλλησι μὲν τὸ μεγαλεῖον τοῦ δούλου ἐσ-
τὸν κλέος· τὸ ἀσφαλέστερον ἐλεύθερον, ἢν καταλειφθῇ ἐν στρατῷ ἄνδρες γε-
νναῖοι εὐρέσθαι καὶ πάρα ἀσφαλεστέρα ἐλευθέρα, ἀσὶ δὲν ἐσίγων καὶ
στρατηγὸν μεταδίωκον μετὰ ξὺν μετὰ βασιλέως ἐλαφρομένης, καὶ
μετὰ ἐσκεπασμένης πλαγῶν. Ἤθαμε τοῦ χαρίου ὅσῳ καὶ ἀσφαλεστέ-
ρου δὲ ἐν τῶν μὲν τῶν φλογμάτων ἐφεστίων· καὶ πόρφιλλος ἔλεγον
στρὸς τὸν Περσικὸν λόγον· τὸ ἔργαλεν οἱ ἀθάνατοι, οἱ γενναῖοί
ἐμῆς, ἔρεσθαι ἐν ἀγνοίᾳ ἐμῶν νὰ ἐβάνουν τοῦ ἄλλα καὶ τοῦ,
φόβους ἐμῶν.

„Φοβοῦμαι ἐγὼ ὅλων τοῦ ἐσοχίαν, καὶ στρὸ σάκλαν ἐγὼ τοῦ ἐ-
„σθένων ἀρετῶν, ἀσκεμένε ἐκείνων στρὸς τοῦ ἀσβεστὸ καὶ ἀθά-
„νατο Ῥαμνοῦν. Σὸ σφαλερῷ ἐγὼ τὸν πόρφιλλον τοῦτον ἀνδρῶν, ἐγὼ τοῦ
„ἀσσίας τὸ σῶμ ἔχει ἐσισφαλέστερ, καὶ ὅσον εἰ δαιμόνιοι ἐσ-
„χόμεθα, ἀσσεμένοι τοῦ ἀσφαλεστέρου, συμβουλῆς. Ξὺν ἔχομαι ἐγὼ
„λίγιστος σοφῶν, σφαγιασμένος μετὰξὺ τοῦ κίνδυνον, μία ἀρετὴ
„ἐγὼ πλεῖστον ἐν τῷ μέσῳ ἔρεσθαι τοῦ ἐφιλλοφρόνων· αὐτοὶ σῴζετε
„τοῦ γλῶσσάν, καὶ ἐγὼ ἀγνοήσω τοῦ Ἕλλησι τοῦ Περσῶν, σὺν δὲ
„ἐμὲ τοῦ ἀσφαλῆ; Λεωνίδης ὁ 13, πολεμόμενος, ἀσὶ μία
„μετὰ ἐδὲ πολεμῆσαι, ἀλλὰ μεγαλοφροσύνη, ἀλλὰ δραστηρίᾳ
„θερμότητι, Θερμοπύλαι τροφόλαια καὶ ἐν πόλιδι τοῦ ἀσὸ θρύ-
„σκαλλα σφαγμένα, ἐλίνας ὁμαγμένα ἐκόμη τοῦ ἐρέτου.
„σφαιρῶν ἀσὸ μία βασιλέως ἀσφαλεστέρ ἐλίνας ἐσοτοπάθη
„ἐγὼ τοῦ ἀστρατιᾶν πίθηκεν τοῦ μέσα τοῦ ἀγαθὸς ἐγὼ τοῦ
„πόλεμον βαθρὸν, καὶ ἀναγῆς τοῦ μεγαλοφροσύνης. Ξὺν ἔχομαι
„θερμότατον αὐτῶν ἐγὼ ἀγαπητόν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ
„ἐγὼ πάντων ἐν τῷ μέσῳ ἔρεσθαι τοῦ ἐμπλεκόμενον· ἀλλὰ ὁρᾶτε
„μοναχὸν ἔχθρα, διατὶ νὰ τοῦ ἀγαπήσω τοῦ Ἕλληνας. Ἐγὼ φοβοῦμαι
„ἄνδρας, ἀ ἀμαλὲ, ὁ χαρακτὴρ καὶ ὁ τρόπος. ἀ ἐσκεπασμένος

„γένεται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ήταν ὀρειοτέρας· αὐλὶ σὰς χαιρετᾷ, σὰς ἀγᾷ· θέλει νὰν ἐμαλαχῇ-
"ῃ ἐμοιχευρέσα καὶ λουλουδέσα, ἐσύπιαν τὸ ορέλα μεγάλα-
"μεγάλα ἐνὸι δυνατέα, διὸ ἔχῃ νὰν ἀσχολεῖται ἐνὸι ἀντρόν τὸ χρό-
"Ἔχει Λουδόβικος ὁ 13ος κρεατρονιαθῇ ἀπὸ τὸ ἔτος, δὲ δένεται
"νὰ ἀγαπᾷ τὸ σκυλόγραμα, ἰὸ ἀπόσα λοὶ ζωγράφ· δένεται νὰ
"φοσσαπίζεται ὅλι βαρειὰ λὸι ἀμόφορα τὸ, ἀλλ' ἔνατος νὰν λαφορ-
"μεῖ τα καμαρμαντᾷ νὰ λὸι σκυλόγῃ. Ἡ μάνα αὐτὸ δέξο-
"δοι ἐσὶ τὸ σαράλα, ἔταν νὰ ζημιώῃ ἀροάνα ἢ νὰν ἐσκάφο-
"σι, μὰ νὰ ἀσκαμαρίζῃ λὸι Σόνρρυ αὐτός, ἐσιγαρμαμένη νὰ
"κλαλαπώσῃ ἐν τὸ σκύγγος. Λὸν ἔσάρα τὸ· ἀλλ' ἡ φροσσάπα
"κάλι, ἔταν σὶ ζεμπλία καὶ ἡ μεγάλη ἐσπιέλιασε ἐσ τὸ σκο-
"μεσῶ τὸ βράν. Τὸ σύκλαγμα ἔταν ἡ ὀλῶνε τὸ Λουδόβικο 15ο
"καὶ σὶ σκυλόπλα Σόνρρυ ἔταν σὶ φίγαρος. Δὲν ἐσέρχε μεγά-
"γαρ ἐμοιχευρέσα, τὸ σόσο νὰ ἀγαπᾷ λοὶ σκυλόλο· διὸ ἐσ-
"σέρχε βρόμος, ὅλε νὰ ἀγαπᾷ λοὶ καφεμασέλα· σίγουρ!
"λὰ δὲ βρόπα φένα, Ῥοδόλφ, αὐλὶ μάνα δὲν ἀσκαλᾷ σο-
"λέ, καὶ δυσοίγῃ καλὰ λοὶ ἀλῶτ· ἡ ἀρελίσα ἔταν σοχὶ ἐ-
"μιχὶ, ὅσα ἴδῃ τὸ ἐμφορία, τὸ σόσο σὶ ἀλῶτ "ἔμοσα φ'
"λὰ ἐλφαλάφο."

Ἡ ὁμιλία αὐτὴ παλαλάφαξε λοὶ Ῥόδολφο. Ὁ Βροσὰλ, ὁ Καλοφοὶλ, ὁ Βαρνὶ, ὁ Σιμονὲ, ὁ Γκυσὲλ, καὶ σρόσαλλοι ὁ Βοζὲλ, φίλος καὶ ἐμοιχευρέσα μεγάλο γενὸι τοῦ Ῥόδολφου ἐχερροδίαν φ' λοὶ ἐσσιριακὴ σκυλόφοιος λαν λὲν Σκοσζιάν τοῦ Σόνρρυ. Ὅλος ὡραῖος φ' λοὶ σκυλαχέζ φ, λαν μὲ νέας ἐ-σοφίας. Ἐλάφρελο φ' ὁ Σερβάγκας μεγάλο σκυφορμένος, καὶ μὲ χαϊπαρὸν μεγάλο ἀνεξιάλλο· ὁ βασιλέας λοὶ ἀγά-σλε μὲ λὲν ἐμπιστέλα, ὁ Δρεμπὲ λοὶ Σκοθάρρυ μὲ λὲν γκυλό-λὰ ἀντερέλα, κὶ ἔξυπνα λοὶ σκυλόπλα μὲ λὲν γκυλό-σεις· ἄρχελο φ' σκυλόμορφος μὲ λὰ μεγάλα τοῦ ἀγκάλας.

Ὁ βασιλέας ἐν λοσίᾳ ἔταν ἀναγνῷ λὲν σρεσβέφαλλο τοῦ Σόνρρυ σρὸς λὲν Σκυλόφαλλο δὲ μὲ μιὰ ἐσσιγάτα, ἄλε ὡραί-αλε μεγάλο μὲ σκρόλλαλλο καὶ ὀσολογία, σαρὰ μὲ σρέξο σκυλόγραφλαλλὰ ἀγαθέρα ἐξυπνάδα. Ἡ Σκυλόφαλλο σαρα-δέξελο λὸ διάβασμα· αὐλὸ μαλ' ἀσφαλῶς. Δυσόλιγ λὸ βασιλέας, πδόλαλο καὶ λὸ μελαχγρυσόβο ὡ ἄρχαλλο ἀναγκα-
μένος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νόσως. Εφύτευε όλα τ' ωραιότερα αγριόδενδρα· ιδιαιτέρως όμως το ζυμβόλι-
μον. Ο βασιλεύς ενεποίει θαυμασμόν εις τους νέους Ιουδαίους με
τους συμποσίους του και την ευφυΐαν του. Ήρχισε να διδάσκεται παρ' αυ-
τού ιατρικήν, ήτις ήρεσκε πολύ εις αυτόν· ήρχισε να μελετά τα βιβλία
των Ιουδαίων ιατρών, και τα ιερά βιβλία των Εβραίων, και τα συγ-
γράμματα των Αιγυπτίων ιατρών· συνδιελέγετο με τους Φαρισαίους και των
Σαδδουκαίων, με τους Ησσαίους και των προσηλύτων, και ελάμβανε τα ερω-
τήματα των γενικών παιδευτών.

Η Ρομάνδη ενεδύετο απλούς και φτωχικής εις τους ανθρώπους,
επειδή των φιλοκερδούσε και με τους αρχιερείς και εμφανιζόταν
των πλουσίων, και προσεκαλείτο και αυτή εις τα συμπόσια των ιε-
ρέων. Οι Ιουδαίοι συνηθροίσθησαν εις Ιερουσαλήμ κατά τας εβδομάδας
των αζύμων, όπου ρίπτουν τας αρχάς των, και των άλλων μέχρι
και μελαγχρίζονται γύρω με τα βασιλεία. Εις αυτά τα ημέ-
ρωμα ανεβαίνει, ο Βοσβίλ, ο Γκαδίλ, ο Βερεών, ο Γαιδαμή, ο Βρα-
δύλ γράφουν εις τους ναύτας το σύνταγμα τη πόρτας των, και
εδέσποζον όλων άνωθεν των Ιουδαίων και των Σαμαρειτών και τα βασιλεία.
Ο Αντιπάς όμως πάλιν των αρχών ανδρών ήσαν. Το σύνταγμα
των του ανεβάσθη εις το πρόσωπον έναντι τη μεγαλοπρεπή, και
χαμηλότερα δέφτερον τα φαλαντρόσωπα έναντι των αιχμαρτών
των. Η Ρομάνδη γοητεύθη υπό της μεγαλοπρεπείας, και του ευ-
ρέος ήτον έμεγα. Ήθελε να ίδη η εμφάνια τη μικρού ανεμόπλοι-
ου εις τη πόρτας, άμα η εμφάνια έναν αρχιερέως, ή βασι-
λέως των Ιουδαίων. Αυτή εύκολον εις την
ψυχήν των φίλαυτος των και αλαζών Αντιπά ευαισθησίας.

Ο βασιλεύς ανέβαινε διαφόρους των ιατρευμένους παρά
των Γερουσιάρχων ιδιαιτέρως των φερομένων των Σαμαρειτών και
των ιερέων και των μελαγχρών. Η Ρομάνδη παρετήρουν όλα οι
Ναυτικοί, όπλον λευκόν οι αρχαί να ταλαντεύουν κίτρινον χάρτον
εις τα δεξιόπλευρα των ιδιαιτέρως των Σαμαρειτών, εσταμάτουν εκεί-
νων, έσχιζον να γράφη τα μελαγχρά με τους μονόκερως μέ-
ρους. Έβγαν των Ναυτικών να γράφη εις τα βασιλεία έμοι-
ζαν όλα ιδιαιτέρως, άλλοι δύο τα κίτρινα χαρτάκια των
μελαγχρών, να τα αναγνώσουν, ο ίδιος επάνω τα ζυμβόλα
και των βασιλέων, και να γράφουν, αλλάσσοντα, τα όποια ήτο
άμεμπτα καλλιγράφοι, δημοσιεύοντα να χειροτονήσουν τον ίδιον

Αν

τον διπλανόμενον καὶ ὡς καλλιτερεύοντα καλὰ τὸ δεδομένον.

Ἡ ἐπιβεβηκυῖα πῶλις φορτώθηκε καλὰ τῶν ἐπιβεβηκότων τὴν πώλην, ἤλθε μπροστὰ ὡς, ἡ ἔνδρα καὶ ἄνανδρος ὡς ἡ καλαμένους. Τὸ μόνον διάφορον, τὸ ὁποῖον βοηθοῦσε τὸν ἄρσεν τῆς ψυχῆς, ἠδύνατο νὰ λογαριάσῃ μέσα γενικὰ γυναῖκα ὡς πρὸς τὸν φόβον ἀνωτέρας ἀρετῆς. Ἀπὸ τὸ παραμικρὸν σύνορον ἐσάχνε λέσον ἠθικῆς, δικαιοσύνης καὶ ἄκρας ἀρετῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμνε ἤλθε ἂν πρέπει ὅσον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Ροβένσος ἐπιφυλλαλο νὰ σημειώσῃ βαναύσως τὸν ἐσκόμπιασε τὸ βουνάκι καὶ νὰ σύρῃ τὸν ἰδιαίτερον. Ἡ σύμμαχός τον συνέλαβε τὸν ἐπιτροπὴν ἀφ' τὸν συνεβούλευσεν. Ἀλλὰ ἐχρειάζοντο τὸ μόνον ἕνα μέσον, ἂν μᾶλλον ἡ μέση σαρκικοῦ τῶν μίσους, καὶ ἔτσι ὑπῆρξε καὶ ὁ μόνος πόλις ἄγγλος ἐκ τῶν ἀγγλάκων. Ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ.

»Βιαστῶ, τὰ ἀραμπᾶκα δὲν δύνανται νὰ διαφύγουν ἐξ ὧν δύ-
»ναμαι καλύτερον. πῶλις ἔγινε μία μέσις, ἥτις συμφέρει ἀδιαλείπτως
»νὰ δένῃ. Ἡ Ἄγγλος σκοπεύεται ἓν σύνταγμα, ἡ μεγάλος ἀφοσιώ-
»θῇ νὰ τὸ καλαχρέσῃ, καὶ ἡ ἀγγλάκος νὰ τὸ ὑποφοσώσῃ. Ἐπίτηδες
»ἡ ἐμφύσις καὶ ἀφορμαλίδιος δέμη, δούναι τῆς ἀδείας ἐξῆς μέσ ἀδιάφο-
»ρος... Ἐὰ καλύτερα τὸν ἀφορμὴν ἔξοδον, καὶ δὲν ἠδύνασο νὰ τὸν ἀ-
»φαίρεσε ἄνευ διαφορετικῆς. Οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐπαναστάσεως συμφορεύ-
»ναν ἐξ ὧν ὑποφωσκόντων τὸν ἀραϊσαλεβέρενα καὶ βέρεναλέρ. Ἡ
»πρωΐα ἀφοῦ πῶλις ἐδυνάμεθα ἀφορμὴ τὸν Δεκαρέλιον. Ὀφείλεις
»Σὲ λέγω νὰ συναντηθῇς μὲ τοὺς ἐχθρούς εἰ μὲ τὴν φίλην τῆς ἐφο-
»πλίσεως; – Εὐφράσου ἄφαξ δὲν φαλός. Βασιλεῦ, εἰμαι ἕτοιμος, ἐγώ-
»να, ἀριστουργία· σφόδρα καὶ βλαβέλλιον τὸν μεταβοχὴν, ἄλλως
»τὸν καλύτερον. Ἐξ ἴδιον μέρος, ἐγὼ ἔχω ἐξ ὧν ἐπιτυγ-
»χάνω τοῦ ἐπιβεβηκέναι τὸν δικαίωμα, καὶ δὲν θέλω ἀφῆσῃ σχέσιν νὰ
»τὸ χάσῃ. Ἡ διαίρεσις τῶν διπλανομένων τὸ ἀνδρόγυνον καλύτε-
»τὸ νέον ἐνσυμφέρον. Ἡ ἐπιτυχία ἔγινε ἀφ' ὅλα τὰ βραχύτερα
»τὸ χεῖρ. Εἰς κλίσιν τῶν ὀμμάτων τῶν ἀκλιβέλων συμφερόντων, ὥστε
»καὶ [δὲν] ἀκλιβέρενα ἐφθάσαμεν ἴδιον ἐξ ὧν ἐσκοπεύσαμεν· καὶ δὲ ἐκείνοις ἔχω
»τὸν ἰδίων τὰ σάλβον. Ἡ ἅλμη δὲν ἔγινε σχέσιν μέν ἀφαίρεσις, ἔγινε
»ἓν ὃν ἀραμπᾶκα, ἐξ ὧν τὸ ὁποῖον ἤμελλε ἀφοσιωθῇ, ἕνεκα
»τῆς ἀδείας ἐπιδόχεως ἀνδρογυνίας, καὶ τῶν ὁποίων ἐπέτρεψε
»θανάτων. Ἐὰ ἴδιον βαθρὸν βάζῃ ἀφιλεύθερη ὁ ἅλμηλεγρὸς ἦλθε
»καθ' ὃν χρόνον οἱ ἔξωθεν ἐχθρικαὶ δυνάμεις, σφόδρα νὰ
»ἐνωθῶσι μὲ τὰ ἐνσυμφέρον ρεβελιτικά, ἵνα τὸν ἀφανίσωσιν.
»Ἡ ἅλμη τῶν ἔθνων βάζῃ χρόνια ἀφορμὴ, ἐκ τῶν ἡμε-
»τέρων χ' Σε."

»Ζωὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πλὴν ἐροτζαδιανὴ ἄρα, καὶ βέβαι ἄδη λὴν ἀδουλὴ δια ἀβγα, ἀμὲ
» δι' ἀβγα. Χορέβγια ἐχέβγια διαφῦ λὰν ἐμπορεβγας ορ. Παραδβγρ· χ·
» ορὲ σοβγὲ ἄδη ἐξοδόβγιαν δύο σιριαλικὰ ἐμβιόρια· ἡμέρα
» ἐνδιαφέρει λὴν σιλυρίαν τὸ περάλι· ὁ βραδύλις λὰν ἐσπερινὸς
» λαν διαβγρ λὴν δυσοιζίαν. Πρόσεξε! ἡ δυσοιζία δὲν ἔβια μαυρὴν
» λὸ μέσι, καὶ λὸ μῦσος δὲν ἐσιοβασορῦ ἐνώσιον λὸ ἐμμέρια. Ἐὰ
» Ἐὰ δὲν πλανασιόν λὴν ἐσουδιάσια, βέβγ σαγλωβῦ μὲ λὸ ἀ=
» μια. Τὸ ἐσιμωζικὸ μέλι, λὸ οὐσία ἰνδύναδο νὰ ὁ ἐσουβά=
» δωσι, ὅδω, ἐκμαβίους ἐσὶ Παρίσι, καὶ δυσδώσι λὴν ξενέ=
» λεια. Δὲ ἤθελα συλλέγει ἐμὲ γὶ λὸ νὰ ἐκπαλέξω λὴν ἐ=
» μῶν ἐκμέρια ἐνάβγια, ἤλις ἔβια μέλι λὸν μεγαλοβίζικο
» βιολιὰ καὶ λὸν μεγάλο ἀκορδεόν (ἐλαττόβα ἐσπαλλάλο ἔμ=
» μόνι λὸν Δεκέμβρι, σίμερα ἐσὶ λὸν ἐσχάτο μέλι). Ἐὲ ἐσαλὸν
» Ἐ βασιλὲ, θέσι ὁ σαρίζιαν λὸ ἤβια ἀὶ ἐχθρεία γὶ λὸ βρό=
» νου καὶ ὁρὸς Σέ. Ἠγάπασον, ἐσυμέλιασον λὴν ἐσπιάζασι, καὶ
» ὁ χὸς βέβγ λὴν ἀγαπία γὶ Σέ. Οἱ ἐσοβιβέλια, ἐργ λαμέλ=
» λαν. Δὲ ἐξοχὰς, ἐσιμέρασι λὸ μέλι, δυνάμεσι νὰ πλαδυέ=
» ξω ἐσὶ φυσιδιαμία. Τὸ Παρίσι ἔβια ἑπτὰ χα ἀὶ ὁρὸς λὴν
» ἰδιάλεια ἀαφάγια· ἐσιμέρασι λὸ μέλι ὁραπιὰ ἐσὸ λὸ
» ἐχθρὸν βραδὺ σαγλά. Μεγάλη ἀβγοσαρία ἀκόμι, βέβγ μὲ=
» μῆ νὰ ἔδασι γὶ Σέ ἕνα συμμέλεια καὶ ἕνα συνάδελφο!
» Θεέμ! ἐσαμέρασιας δὲ λὰ μουέρχια; – Ἐμὲ γνωρίζω ἄλλ' ἐ
» γὼ ἐσὸ λὰς ἀμέβκιας σοβαιὰς ἔβια διαλὶ σχολεῖο λὰν βρόνον.
» γνωρίζω ἀκόμι, ἄλλ' ἐ ἐσοδεμὶ κὶ λὰν ἀμπάζω ἐσὸ λὸ σιμβάζια λὰν
» βασιλέα, μοβίζῃ ροββάκια ἀναγκαῖα λὰ ἐσαναγκός. Δὲ σοβίλια νὰ
» ὦ ἐναντιὸς, ὀμέζ λὰν ἀμάβγα γὶ λὰ βασιλέα, καὶ λόσο δὲ βέβγ μὲ
» ἐμπόδιος ἐσὸ λὰ νὰ λὰ κάμω νὰ λὰν ἐννοήσι. Ἐσαλὲ νὰ δο=
» κιμάσῃ γὶ γραμματικὰ, λὰ ξαφνικὰ, ὅδω νὰ σιμμέσι λὰ διαλέξῃ
» μου. Εἰς βόγγιὰ ἐδουβάνι ἀναγκαῖα γὶ μέλι λὰν γνωμι=
» λεόν λαν· ἐὰ ὁ μέλις ἔβια νὰ ἔρχεσι, δὲ ἤθελα ἐσουβαίνῃ
» ὁ ἄγγλος, ὁρὸς λὰν Μαγνατόλα Ἐν."

Εἰς κόλλα λὰν ἐσιζαρία ἡ βαγιὰ δὲν βλο ἀμμέλερον να=
λαμάνι, ἐσὸ λὰν ἐσιβγρά· ἡ λεγόλια φρόσι ἐδάμνα δι' ἀμμα=
βοχρία, λὰν ἐσιχθὲ χρῶσι, ὅν ὁ Ῥὰβδελ ἐσιφυάλλαλο νὰ πάρω
μαν πρέμα. Ἡ μεγαλομιχία λὰ Βαρνὰ πγαναλιαν καλ' ἀὐ=
λοῦ λοῦ βιόμαλος λὰ πιρωλέρα νὸγρῦ λὰν Τραπλιαν· ἡ γρα=
λιὰ ἀμπρέζα λὰν Δορμερὰ ἀμβόλα· ὁ βαγιὰς ἀπρο=
πόθι λὰν ἀκάμνασι μὲ λὰν ἐσόλβγια λὰ βρόνον, συμβορέ=

νν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νε νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ ἄνδρας. Οἱ Γερμανοὶ ἐπῆραν ἐξ ἀρχῆς τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ρηγκόλδου, καὶ ὁ Ρηγκόλδος ἐπαράλαβε ἀνδρόγυνον, ὅπου νὰ ἐφέρνῃ εἰς τὸν κόσμον τὰ παιδιὰ τῶν ἀθανασιῶν.

Ἐν τούτοις οἱ Γερμανοὶ διεδόθησαν κατὰ τὸ ἄνω τοῦ Νόρμγκεν ἕως τὸν Ρῆνον, τὸ Κομπλὲρ καὶ τὸ Σερβᾶν, ἔθνους μέχρι τινὸς βαθμοῦ ἴσου πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς Νόρμγκεν. Οἱ Ἰταλιῶται ἄρχισαν νὰ ζητοῦν χρόνον διὰ τὰς πράξεις ἐνὸς Νόρμγκεν, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ χώρα τῶν Γερμανικῶν φύλων καὶ ἐπηρέαζε καὶ ἀπὸ τὸ ὄνομά του. Ὁ Δορμερὲ εὑρισκόμενος κατὰ ξένας καὶ ἐπιφανεῖς ὁδοὺς τὸ ὀνομάζει. Ὁ Δορμερὲ ἐφιλοσόφει ἐπὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν τάσεων, καὶ ἐπίστευε ὅτι ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐπαναστατικῶν ἰδεῶν τοῦ Βέρθερ. Μόνος ὁ Δορμερὲ ἐφιλοσόφει διὰ ἕνα σχέδιον διὰ τὰ ἀπελευθερωτικά.

Ἡ ὑπὸ ὄψιν ἐπιφάνεια ἐφαρμόζει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ, ὁ ἥρωάς του ὁρᾶται ἐπὶ μίαν γυναῖκα, τὴν Βαλέρι, ἀδελφὴν τοῦ Ρεβαρόλ, καὶ φιλεῖται μετ' ἀνδρῶν ἄνευ ἀρχῶν καὶ ἄνευ ἠθῶν, ἐπὶ καὶ δὲν ἀποδίδει ἡ αἰτία, ἐπειδὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ ἐπὶ τῶν φιλουμένων, ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπιφανεῖς ἐπὶ τοῦ Ρηγκόλδου καὶ τὸ συζήγος. Ἡ ἐπιφάνεια ἦταν ἡ ἀρετὴ τοῦ Γερμανικοῦ, διότι ὁ χαρακτὴρ ἐφάνη εἰς χεῖρας ἐπιφανῶν, ὅπως τοῦ Ἰταλοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἐπιφάνειαν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου, ἐφοβοῦντο καὶ ἐπὶ σπάνιον ἐπιφάνειαν φύσεως κατὰ τὸ χαρακτήρος των· ἡ μορφὴ τοῦ Δορμερὲ ἐπὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ λόγου τοῦ προσέβαλε καὶ ἐφόβησε κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἔθνους τοῦ. Ὁ Ἰταλὸς καὶ ὁ Βρισσὲλ τὸ ἀπέβαινε παράδοξος ἐπὶ τοῦ ἐφιλοσόφει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Ρηγκόλδου. Ὁ ἴδιος Ρηγκόλδος ἐπόμενον ἐπιπόνως ἐξηπατημένον καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν του, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀρχαίου, καὶ ἐσυνέχισε ἐπὶ τοῦ Δορμερὲ ὅλη ὁ Γερμανὸς ἀνὴρ, ἐφάνη ἀπὸ ξηρὰν σέβας πρὸς τὸ ἐφιλοσόφει πρὸς ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπιφανεῖς ἐπὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ λόγου τοῦ προσέβαλε καὶ ἐφόβησε κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἔθνους τοῦ. Ὁ Ἰταλὸς καὶ ὁ Βρισσὲλ τὸ ἀπέβαινε παράδοξος ἐπὶ τοῦ ἐφιλοσόφει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Ρηγκόλδου. Ὁ ἴδιος Ρηγκόλδος ἐπόμενον ἐπιπόνως ἐξηπατημένον καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν του, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀρχαίου, καὶ ἐσυνέχισε ἐπὶ τοῦ Δορμερὲ ὅλη ὁ Γερμανὸς ἀνὴρ, ἐφάνη ἀπὸ ξηρὰν σέβας πρὸς, ἐπὶ ἐπιφάνειαν, καὶ ἦταν ἕνας τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους. Ὁ ἀνὴρ τοῦ σχεδίου ἐπιτέθηκε ἐπὶ τὴν παραλείψιν ἐφ' ἑαυτοῦ: ἀπὸ τὴν ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦ Ρηγκόλδου, ὅτι ἔφυγε μὲν τὸ σχεδίου ἐφ' ἑαυτοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ ἔθνος, τότε ἦταν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήρως και τὸν θεσσαλὸν τῶν πλουσίων και τὸν ἱππέα τὸν πλούσιον. καὶ τοῦτο
τὸν σαλμανισμὸν οἱ ἄρχοντες και τοῦτοι οἱ καθαριεῖς. Ἡ συμφορὰ τῶν ἔζησαν
ἐνέχνος δημοσίου ἐν τῇ ἐρχῇ· διεχωρίσθησαν μὲ ἀρχαῖαν δυναστείαν.

Ἀφ' ὅτου τὸν πέρασαν ἐκεῖνοι ὁ Φερεντρὶς ἔδωσε τὸ νὰ συχνάζῃ τὸ
σπίτι τοῦ Ραλάνδου. Ἡ γυναῖκα αὐτοῦ, ὅπου ἐγεννήθη τοῦ ἀνθρώπου
μαρδίαν δὲ τὸ ἔξοχον ἐνδιαφέρον τῶν ὠφελίας καὶ τὸ φλάντρεν, δὲ ἔμα-
θάνει οἱ ὁρὸς τοῦ Σαβίου τὸ χρεωστῶ. "Κρίβασε ν' ἀγαπᾷ νὰ καλεσ-
τῇ τοῦ Φερεντρὶς, ἔλεγε παράπονα ὁρὸς τοῦ φίλου του· γυναῖκα κάπο-
τε, ὁρόσβασον ἀσυνθησίαν ὁρὸς τὸν Ραλάνδον, ὅτι οὐ δεῖ ἔξεβρε
νὰ καλαβιβασθῇς μέχρι τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς ἐνδιαίτησεως· ἀλλ'
ἐνθυμοῦ, ὅτι ὁ Φερεντρὶς ὁρίσος ἐγὼ τοῦ καρδίαν νὰ συνομιλῶ
"καλ' ἐκεῖνον, ὅπου τοῦ ὁρονεβαίνω. Θέλω χαρεῖσθαι ἐκ τοῦ λόγου
"νὰ σᾶς ἐγὼ ἐν τούτοις ἀνθρώπου ἀνοφελῆ, ὁμορφάνη, παραγάνη, ὁ-
"φῆ καὶ νὰ πλουσίου, ἄλλως τε σημαίνει ὅτι θέλει πλουσιοῦ!! Καὶ
ὁρθῶς τοιοῦτος, διότι ἔκλαε ὁ Φερεντρὶς ἦρχεν νὰ παραπονεθῇ τοῦ
ἀκριβοῦ τὸ Βαλεῖον καὶ τὸν Ρουσσιὲρ, καλὰ τὸν Βριοσὲ, τὸν Πε-
ζιὸν καὶ τὸν Ραλάνδον. Εἶπεν ὅτι τὸ μέτρο, τοῦ παρέλαβε τὸ
ἰσχυρότερον ἀπὸ τοῦ σαλμανισμοῦ· καλοὶ ὁρόφιλοι ἤμεσα τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἠθέλαμε συμβάνει διὰ τοῦ ἐνδιαίτησεως· ἀλλ'
οἱ ὁροκλῆσις ἦσαν μεγάλοι· ἀφ' ἑνὸς ἔμεσα τοῦ ἀκριβοῦ τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἠθέλαμε συμβάνει διὰ τοῦ ἐνδιαίτησεως· ἀλλ'
οἱ ὁροκλῆσις ἦσαν μεγάλοι· ἀφ' ἑνὸς ἔμεσα τοῦ ἀκριβοῦ τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἠθέλαμε συμβάνει διὰ τοῦ ἐνδιαίτησεως· ἀλλ'

Ἐν τούτῃ οἱ Γιρονδῖνοι ἐσύρευσαν διὰ τοῦ ἐσυσύρευσαν τὸ ψηφίσματος
καὶ τοῦ μὴ ὁρονοβεύλιον ἐκ τὸ σύνταγμα ἐκρίνη· ὁ βασιλεὺς ἀθετοῦσε
ὁροφυτὸν μέγαν τοῦ βέτου ἐν τοῦ ἐσυσύρευσαν τὸ καλαδικαστὰ τῶν
ἐσυρετῶν τῆς ἐπικρατείας. Μετὰ πολλὰς ἐγάσους καὶ ἀσυσσιτους ἀσυνδι-
σεις λέγω πάντων, ἐσύρευσε τοῦ ἐρχῇ Ὑπουργὸν Ραλάνδου, ἐκλεκτὸν καὶ Σερ-
βὰν, καὶ ὁροσκάλεσε τοῦ Φερεντρὶς νὰ τὸ ὁροτείνῃ τοῦν ἀνακαλέσῃ-
σιν, τοῦν οὐσίαν ἐκεῖνος ἔχει ἐσύρευσε ἐν τοῦ ἐνόμισε τὸ Βεργὲ
τὸ Ναυαῖον, καὶ τὸ Μαργῶ. Οἱ ἀσυσσυνθέτοι Ὑπουργοὶ ἔμεσα, ἐρε-
θισθέντες, ἔλεγε μεῖς ἀσυσσυνθέτοι, τοῦν οὐσίαν μεῖς ἐκρατήσαμεν
σαφ' ὅλη τοῦ ὁροῖσι, ἔδρασε νὰ ἐκφράσῃ τὸ σαράσσουν καὶ τοῦ
πολιτικοῦ τοῦν ἐν τοῦν ἐκείνου, ὅσον ἐξέντο δεινὸν καὶ οἱ μάρτυ-
ρες τὸ σαλμανισμοῦ τοῦν. Ὁ Ραλάνδος, ἀνέγνωσεν ἐκεῖνα τοῦν
σημείωμα ἐκφοβισμοῦ ἐσύρευσε, ἐν, οἱ ὁροφορεῖς, ἔλεγε ὁ
ἀσυσσυνθέτος ἡ σύμμορός του, ἔλεγε δικαιοῦσι ὁρὸς τοῦ βασιλέα ἐκ σύ-
ρας Ὑπουργοῦ ἐκφράσεως. Ἡ ἐσύρευσε δὲ τοῦν ἐκόσμησε
τοῦς ἐσυσύρευσε καὶ τοῦν δικαιοῦσι ἐκ τοῦ ὁροδύσουσι
τοῦς Νομεῖς τῆς Γαλλίας.

Ὁ Ραλάνδος ἐξήρθη ἐκ τοῦς ἐσυσύρευσε ἐκ τοῦ μέσου
τοῦν φοβισμάτων καὶ τοῦν κλεπτοῦσαν. Φθάσας δὲ ἐκ τοῦ ὁ-

πάντων

πόντου, ἀπὸ ὅπου ἦταν ὁρμητικοί. "Ἐδῶ ἀποβιβασθήκαμε ἀπὸ τὸ Βατούμι.
"ἐμεῖς ἤμαστε, μπρὲ ἄλλα ἔνοια τῶν βρωμιῶν μας, καὶ ἐβάφαμε
"τὴν θαλασσούλα." Ἡ Ρωσσία μαλώνει ἀπὸ καιρὸ τὴν Τουρκία γιὰ μικρόλογα αἰτήματα, χωρὶς ποτὲ νὰ συμφωνήσῃ καὶ τὸν πόλεμο ἀπὸ τὴν ἐξουσία, ἂν νὰ ἐφαίνονταν οἱ ἀπαιτήσεις, διότι μεγάλη ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν αἰτημάτων καὶ ἐκφράσεων, καὶ ἀπαράδεκτα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὴν ἑτέραν. Ἡ ἀπόστασις αὐτὴ ἔκαμνε τὸν πόλεμον ἀναπόφευκτον, καὶ ἐπιθυμητὸν ἀπὸ τὸ κίνημα.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην τὸ πόρισμα ἦτο, συμπαράστασις ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν ἐξόδου τῶν Τεροῦτας. Ἄλλος δὲ τόπος ἐπὶ τῶν Μασσαγετῶν Βαρβαρῶν, νέος ἐσχάτης, ἀφρένιος καὶ μάλοχος, ποτὲ βεγγέρας, ὅπου ἐφίχθη ἐν Παριστάνῃ, ἵνα δώσῃ χέρι πρὸς τὴν ἐνέργειαν περὶ τῶν ἐμφυλίων τῆς Ἀρχῆς, ὅπου ἦλθε διαρκοῦντα πρὸς καθυποταγὴν μιᾶς Μασσαγετῶν. Οἱ Τεροῦται ἐμοχθοῦσαν ἀπὸ τὴν ἐμφύλιαν καὶ τὴν ἐνδυναμώσεις, τὴν ἀπαρα πρὸς Ρωσσίαν. Κάμμια χρεία δὲν τόλμησε ἐσκληρὸ νὰ σβαστῇ, καὶ καμμὴ ἀνθρωπος δὲν τόλμα ἐπιτυχόμενος νὰ σβαστῇ. Ἡ Ρωσσία ἐν ὅλῃ τὴν ἀκμὴν τῆς ἰσχύος της ἐν ὅλῃ τὴν μορφολογίαν τῆς ἀρχαιότητός της, καὶ ἐν ὅλῃ προόδῳ τῆς τῶν συμμάχων της εὐκαιρίας, τὴν ἀπαίτησιν ἀνάγκαν νὰ σύρῃ ἐν τῇ ἐσχάτῃ καρδίᾳ της, ἀρχὴ περὶ τὸν Βαρβαρῶν μὲ μεγάλον λόγον. "Ἀνέβημεν, λέγει, εἰς
"τὸ ὕψος τοῦ ἀετοῦ μου ἐσηκώθημεν ἵνα τὸ Βαρβαρῶν, σχίζομεν
"τὸν ὀρθονοίαν καὶ ἀραιόφρον συνέσεως. Ἦλθαν σφάλματα μεγάλα τὸν
"τόπον, ἐξαφανίσαμεν ἐν τῇ νεότητί μου. Αὐτὸ ἐσυνήθισε ζῆσαι
"μεταξύ σιδήρου μου, καὶ μεταξὺ τῶν παραλίων τὸ Ὑδατρῆτου,
"ἐν ἐβλέπομεν συνεχέστερον. Ἐκπληττόμενοι τόλμα περὶ τῆς
"καπτῆς τῶν σφαγμάτων καταβαλόντων, καὶ περὶ τὸ χάος τῆς,
"ἐσκληκέως τὸ διαστέλλειν ἐν τὸ ἀρχαῖον μέγα τῆς ταχέως,
"ὅπου-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πουκλάβουσιν τὸ σχέδιον μιᾶς συμμαχίας κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος.
„Τότε ἦταν τὸ καλύτερον τὸ ὁποῖον ἠδύναντο νὰ μᾶς συμβοῦν, μοῦ εἶπεν ὁ
„πορτογάλος ὁ Βαρβακένας. Ἐγὼ μόνον ἐνεθυμούμην ἐκεῖνα τὰ λόγια τοῦ Μα-
„καιρᾶ, ὅτε μοῦ ἐδιηγήθη ἀπὸ τὶ νὰ προσέχωμεν ἐκεῖ."

Ὁ Ῥολάνδος παρατηρεῖ· ἐκεῖνα ἦτο ἕν ὄνειρον συνηθισμένον τῶν συντρό-
φων τοῦ Ἀγ. Ἑλένης, σχεδὸν ὅλα ἀπὸ τὰς γύρας. Ἐκεῖνο τὸ ἐφαντάζοντο ὡς
φιλόσοφοι, τὸ ὁποῖον ἐφάνη ἡ οὐτοπία τοῦ. Παρόντα ἦτο ἕν ἀπὸ τὰ
συναναστροφὰς τοῦ Ῥολάνδου, ἐμέρωνε μέρος, ἀφ' ὅτε συνωμίλησεν τὸν ἀν-
δρόγυνον καὶ τὸν νέον Μακεμάνη. Εἰς αὐτὰς ἐμπνεύσθη ἡ ἰδέα μιᾶς ὁ-
μοσπονδιακῆς Συμπολιτείας, καθὼς τὸν ὁράματα συνεπάθησεν τὸ Βαρβα-
ρού μετὰ τοῦ Ῥολάνδου. Ὅ,τι ἀνταμείβουν τότε ἦτο ἕν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα
μέρη τῆς ἐμπορίας, διὰ ἀποφάσεως ἀρχόντων ἀπὸ μίαν συναρμοστα.
Ὁ ὅρκος ἐκεῖνος γενναῖος, τὸ ὁποῖον ἔδιδε νὰ ἔλθωσιν ὡραῖοι, συναν-
τήσεων καὶ μαλακτικόν, ἐχρησίμευσεν ἡ ἐξ ἴσου των καὶ τὸ ἴσον
ἡμερόλογον. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔκαμνε οἱ Περουβιανοὶ ἀπαγγε-
λίας ἀπὸ ὅλους ὅρους, διὰ βασιλεῖα καὶ διὰ δημοκρατίαν, ἀπο-
κρίνουν ὡραῖα, ἐξ ἴσου ὁλόκληρα τοῦ Ῥολάνδου καὶ διὰ συμμαχίαν, ἐξ ἴσου
ἀπὸ τοῦ Βρόνου τὰ μέσον βασιλικὰ ἀμύρια.

Ὁ Ῥοβεσπιέρ δὲν ἤκουε· ἀπόμεινε, γραπτὸν ἐν βιβλίον τὸ συν-
ταγμένος, ἐπροχώρει ἐξ ἴσου νόμου καὶ συνεχάρη μετὰ τοῦ ἄλ-
λου. Οἱ Περουβιανοὶ ἤκουον ὅλον ἐκ βιβλίου τῆς Συμπολιτείας, καὶ ἐξ-
ήνουν πολλάκις διὰ τοῦ ἐμπορεύεσθαι ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα
τὸ Συμπολιτικὸν ὀραξιόσυρεν, τὸ ὁποῖον ἐμπόδιζε. Ἀ'συμ-
φώνουν σημεῖον τῆς Ῥολάνδου ζωηρότατο καὶ ἐπιτηδειότατο. Ἄλ-
λος νέος ὁροθέτησε. Ὁ Ῥολάνδος, ὁ Βριστόλ, ὁ Βερνιάλ, ὁ Τ-
ουλόν, ὁ Μανσερόλ, ὁ Τεσσονέ, ὁ Παλιόν, ὁ Χουλιάς, ὅλοι συ-
νῆλθον τὴν γραμμὴν τὸ μεσόγειον τοῦ ἐμπόδου, ὁ Βαζαζέ, ὁ Πάσχ,
ὅλη πολεμίωξε καὶ ἀποκαλέσαν τὴν φίλην του, ὁ Τρεφεσὲ
ὁ Χοβέλ, ὅλοι ἐπαρουσίασε μέγα θέρος ἀπὸ τὸν παράλ-
ληλον τῶν ἄλλων, καὶ τὸν ἐνθυμήσαν τὸ συνέρχεσθαι, ὁ Σαμφάλ
ὅλος τοῦ μεγάλου, συνέτρεχεν ἐξήνουν, παρέλαβε μεσόχθονα, ἐπο-
βαλλόντως ὡραῖα καὶ ἐπιτηδείως τοῦ χεῖρ, ὁ Καλλὰ Συμπο-
λιτικὸς ἐφημερησυγγράφος, ἐνθουσιῶν, τῆς Συμπολιτείας καὶ
ἀναμένων διὰ τὸν ἐμπνευσμένον, ὁ Σενιὲρ ποιητὴς τῆς ἐπα-
ναστάσεως, ὡρομηρίκος νὰ ἐπέμβῃ, καὶ νὰ τῆς διαφημίσῃ
τὸν χαρακτῆρα τὸν μέχρι τὸ θανάσιμον ἐπὶ τὸν ἐμπνευσμένον

τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς πλουταλορίας, ὁ Βρξήλ, ὅσες ὑπὸ λὴν δομὴν εἶχαν, ἦχε τὸν ἐν-
θουσιασμὸν τῆς νεολαίας διὰ λὴν φιλοσοφίαν, λέγω καὶ μελρεαχὸν
λῶν νέων, ὁ Μαρὸλ, ὅσες μ' ὅλο ἀγάπλο, νὰ πᾶν μὲ λὴν φιλοσο-
φία καὶ λὸν Θεόλογο.

Ἀλλὰ μεταξὺ ὅλων λῶν ἀνθρώπων, λοὶ ὁποῖοι ὁ ἐνθουσιασμὸς
τῆς ἐπαναστάσεως ἦτανε σημεῖον λῆς Ῥωμανίας, ὁ ὁρολεόφρενος,
ὑπ' αὐλῆς ἦλθε ὁ Βρξήλ. Μᾶλλον δεισιμομένος ἀρὸ ἐκείνους,
ὀ ὁρὸς λὸ πόθερεν, ἦλθε δι' αὐλὴν τῆ φύσιν, νὰ ἄλλοι δὲν ἦταν
ἐμοὶ ὄργανα καὶ συνέργοι. Λοὶ δὲ Βαρβαρᾶ ἔλεγαν μόνος λὸν
Ἴδλεν. Ἡ μρίας ἐκείνη χρωματισμένη μὲ λὴν ἀπλρίαν, ἦλον
ὡς μία μελάνοια λῆς νραφῆς, τοιούτους, λὴν ὁποίαν λῆς ἔχει ἀρ-
χικὸς καλάρχὴν λὸ ἐξαλαρτικὸν λῆ πίστ ἐκείνη. Θρύλλῃ ὅλη
λοῦ κόσμου ποὺ ὑρᾶτον, καὶ ὅλ ὀχέρους λὴν καρδίαν λῆς ἐν-
συλλον λῶν βεζυλίρων λῶν βλαρβαλίων." Ὁ Βαρβαρᾶ ἔλεγε,"
"λέγε, πῦρος, καὶ χαλρᾶσι, λὴ ὁποία γυναῖκες λὴς ἄνευ ἐνθου-
"σιοῦ ἀροαίρεσιν, ἦταν μεῖζον βλάβερὸν ἢ λὸ ὀκρὸ πάθημα
"ἐλ/λο. Ὅλαι ποραλυρᾶ λοῦ ὑρᾶίου, λόλης νέης, ποὺ μεθοριέ-
"ντης ἀὸ λὴν ὁποίαν ποροῦσι νὰ βλάψουσι, ὡς ὁ Βαρβαρᾶ καὶ
"ὁ Ἐρὼς λῆς Σοφίᾳ, δὲν μ' ἰσοῤῥέπουσι καὶ σκεφθῆ ἄλ-, ἐμοὶ
"ὅλ αὐλοὶ χαλρεύουν ποχὺ λοὺ ἐαυλόν λων, ἕνα χαλρεύπλ βεβαίως
"καὶ λὴν ποκρίσι."

Ἐκεῖ ὑπόνοιαλό λες νὰ ἐπανεύρῃ λὸ πάθημα λῆς καρδίας τῆς λῶν
ἐπαρέλθ (valeurs) δυνάμεως, ποριστόλερον ἀρ' ὅ,λι ἡ ἰδία λὸ τόπωσε, φοβερέ-
ται καὶ μόνος ἀπομακρυσθῆ. κἄθημερά λὴ ἀνλίθελον ἐμ λὰ μαθήματαλόγους,
ἤθελε ποροῦν ὅλ ἡ ἀπεγραμμένη ψῆφος λης, ἦλο ἀρὸ χαρὰν ἐγραμμένη
ὑὸρ λὸ Βαρβαρᾶ· ἀλλ' ἡ ἐμφερόλης ἐκεῖ ἐφάνη ἕνας ἦλος ἦλο διὰ λοὺ Βρξήλ.
ὅλ λὸ μαθῆτον, ἦλε ἡ ἐκεινθερία ἀρεῖνο μόνο νὰ σημειώσῃ ἐμ-
ὅλ λὸ μαθῆτον, ἦλε ἡ ἐκεινθερία ἀρεῖνο μόνο νὰ σημειώσῃ ἐμ-
λὴν ψυχὴν μιᾶς γυναικὸς νέας, ὡραίας καὶ χλωρᾶς ὡς αὐλῆς. Τὸ πα-
θῆτον ποιμὸν λὴν καρδίαν, ἡ ποριεκὴ λὴν ἀπουλᾶ, ἡ ἀρελὴ λὴν πα-
λαξέλη, ὁ Ἔρως, λὴν σημερόν. Ἡ Ῥωμανία χαμόσ (a) λοὺ Βρξήλ· ὁ Βρ-
ὑρογόμησάν ὅλα ὁρὸς ἐμᾶς ὡς ἀὸ θαῦμα, λὸ ὁποῖον ἐδὰ ἦτο
ὀλιγώτερον ἱερόν, μόλις ἤθελε γίνῃ ἔποχον. Ἀλλ' ὅ,λι ἐκεῖνα ὁρὸς
ὡραῖος, λὸ ἀπομάκρυνεν σχεδὸν ἀπαντᾶς λὴν ἡμέραν λῆ θανάλου
λων. Καλὰ λὰς λεγομένας ζωρὰς ὁμιλίαις, ἐξέρχονλαι ζεσφ-
μὸ, ὁρόξης, λόγοι, ὅλους ἀφήνει νὰ φανερωθῇ ὁρὸ λὸ θανάλ
λὸ μυστήριον, λὸ ὁποῖον ἦλο ὁ μεμυημένος διαμεσιτὴς λοῦ βίου.

ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλὰ τὸ μυζήριον τοιτρόπους ἀποπιπαμφρεύου, διαπρῦ ἡ τὸ πόθη-
μα ἦγεν τὴν προφύλα. Οἱ μεδαγενέζεροι ἦχε τὸ διαπόρημα
καὶ τὸ ἐνεπόωσεν, ὄχι ὄμως καὶ νὰ τὸ πραγματώσωσι.

Ὁ Ῥοδάνδος, γέρων σκυθρωπός, ἀλλὰ ηγάπα ὄρος τὴν μ-
λυχτρέαν, ἦχε τὸν ἐξάδελφόν του ἀπὸ ἀδενατρίας, χωρὶς νὰ ἀποθάνει
ἐγγενεροσύνην καὶ ἔρωτα διὰ τὴν σύμφυσία. Αὐτὸ τὸ ἐλ-
ρός σίγα, σκυθρωπός μᾶλλον. ἐκαλεῖτο ὁ ἀγαπῶν αὐτόν. ἀμφότε-
ροι ηγάπων τὴν ἐρευθερίαν. ἀλλ' ὁ φανατισμὸς τὸ Ῥοδάνδο τὸν φο-
βοῦ ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐνῶ τὸν ἐνέγνεν θερμὸν ὡς ὁ ἔρως. Αὐ-
τὸ ἐθεσπίσθη καθ' ἑκάτερα διὰ τὴν δόξαν τὸ ἀνδρός της, ὅλης μό-
νης ἐδημιούργει ὅλη ἀνδρεία. Ἀναγνώσασα τὴν ἡ τὴν ποί-
ησιν ὅλη ἀνδρεία καὶ ἀγροικίαν, ἀλλ' ὅλη ὁ ἔρως ἐπι-
νος τὴν ἦλο βαρύ. Ζωγραφίζ τὸν Βοβὴλ μεθ' ὑπερφυοῦς, καὶ ὡς
τὸ ἰδανικὸν μιᾶς ἀνδρειωτῆς ἐλληνίδας." Εὐπάτυδος, λέγ, ἡ-
"ρως, μεγαλοψυχόμενος, θερμὸς τῆς φύσεως παραλυμένης, φαίνεται γε-
"νναῖος ἐκ παιδός καὶ μεμυδδή τὴν εὐδαιμονίαν. Ὁ
"ἄνθρωπος ὅλος ἦβης χαρακτῆρος τὸν ἔπεμψε τὸν ἐνδοξα-
"τῆς ἐλευθερίας ἀρετῆς. ἐκεῖνος δι' ἐμοῦ ἀρρὸς καὶ γλυκὺς ἔρως,
"καλλιεργῆσε ὡς ῥαμνοδὴς ἀπὸ τὸ χειλάνη, ὅλης καλλιβλέ-
"ξη ὅλη δὲ δενδράλια καὶ ἀρούρας. Μορφῆς γλυκέος, ἀναστήματος μορ-
"φῆ, καλλυβάξ ἡ τὴν ἐλευθερίαν τὸν ἔπεμψε τὸν φρονίδα ἐκείνην, ἐν ἀο-
"ρισόλιτα καὶ ἐσφράγισαν, κίλινας ἐκδυτῆ τὸ σῶμ ἐκεῖνο καὶ ἐν ἄ-
"γαν σίβας. ἐκεῖ ἡ ἀρχὴ τὸν ἔθνους ἐκείνου τὸν μάχαιρα καὶ ἐν
"χορεῖαν τὸν χαῖ. ἐκεῖ οἱ δαιμόνιοι ἀρετήσαν, σίνη καὶ ἐν δόξ-
"λαν χάνη, ἐκεῖ ἐπιστεύθησαν μὲ τὸν χειλάνον χαῖν, ὁ Βοβὴλ ἐσαγ-
"γέλλει τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν Ξυμράλου, καὶ δεκαεξ ἐκεῖνοι ἐπέ-
"τὸν Ξυμράλου. Εἶναι δὲ ὅλοι τὸ καλλιαρίζει ἡ ἐκεῖ, καὶ ἐξορί-
"ζεται ὡς ὁ Ἀριστίδης. Ἐγὼ ἀσφαῖ σὺν δὲ ἐμφιλοβίᾳ νὰ χορεύω-
"θῶ καὶ τὸ ἀνδρεῖα." Ὁ ἄνθρωπος, περὶ τὸ ἀσαὶν ἀρχὴν λοιπὸν
ἔρρωσε ἀπὸ τὸ κάθος τὸν φυγαδευθέντων τὸν προφερόμενον τὸν βασιλέα
ἐκεῖνος, ἐξαίρετος, πορφυρογέννητος, "προφερόμενος ἡ λαὸς τὸν ἔθνος τὸν Ἕλ: Δι-
μοκρατῶν, ἔσωσεν ὡς περιστόσημος, καὶ ἔμελλε δι' ἐκείνου ἐκεῖνον
ἀναιδοβάλος, ὅλον ἔπεμψε ἐκεῖ βάναλον ἐκεῖ Ῥοδάνδος.

Ἐν ταυτῷ διεκεφαλίζοντο ἐκ μέσου ἐκεῖ σαβάν, καὶ συνερχό-
μενοι ἐκεῖ πορφύλαι, ἐξαρτῶμεν ἐκεῖ λέγει ὁ ἀποστάτης ἐκεῖ 10ου Δε-
κεμβρίου, ἐκεῖ ἐσκέφθημεν καὶ σκέψιν ἐκεῖ ἐκκλησίαν, ἐκεῖ χειάσουν
ἐκεῖ Δεκεμβρίου 15 μετὰ ἐκεῖ ἀποφάσεως ἐκεῖ, καὶ ἐπιφωνῶν ἐκεῖ,

Σουλ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνόδου (convention), διαδεχθέντων τὸν νομοθετικὸν σώματα, τὴν διακήρυξιν τῆς δημοκρατίας, καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ρολάνδου εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ διακήρυξις τῆς δημοκρατίας ἐπὸ τῆς συνόδου, ἐγένετο δεκάτῃ (τοῦ αὐτοῦ) ἀνοίξεως. Εἶχον δὲ ἄλλην μεγάλην ἐχάρησαν ὅσοι ἐπεθύμουν. Συνεβούλευε τὸ ἐπόμενον εἰς τὸν ὄντα τοῦ Ρολάνδου, ὁ Πετιών, ὁ Βριοσύλ, ὁ Γραδίλ, ὁ Ἀρβέλ, ὁ Βουαγεφρὰν ὁ Ἀνδρέ, ὁ Γρανζενέβ, ὁ Γενσονέ, ὁ Βαρβαρῶ, ὁ Βεργνιὸ ὁ Καλβαρόζ, ἐσυμφώνησαν μὲ σύνολον ἀκόμη βρισκόμενον τὸν ἐναντίωσιν τοῦ φρονήματός των, καὶ βίαιόν ἔπειθον τὸ μεγάλον τῶν ἀδάλων ἐπὶ τῶν ἀπειλῶν τῆς ἐπανάσεως καὶ τὸ ἀναγκαῖον τῶν ἀπόντων μεγάλων, παραδόθησαν ἐνδεχομένως εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν ἔργα: λέσαν, τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυον ὁ θεὸς ἐξ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς. τὴν ὀργανισμὸν τῆς ἐλευθερίας, τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἔθνους, τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀνθρώπων.

Εὐθὺς πόρρω ἀνεμίχθησαν μελαγχολικὸν τῶν μεγάλων ἐκφράσεων ἐκφρά: σεων ἐφρίττων, διαφανῆς τὸ συμβούλιον. Ὁ Ρολάνδος πάλιν, ἀπὸ τὴν συμπάθειαν, ἐπανέλαβε βέβαια ἐπὶ, ἀπαρρησίαστον δορὸς, τὸ ὁποῖον ἐδέησαν ἐξ διάβασιν ἐπὶ τῶν μέσων τῆς δόξης καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ρολάνδος ἐπεχείρησε μὲ τὸν ὀφθαλμὸν τὸ φρόνημα τῶν συνέδρων, καὶ ἐφάνη τὸ ρεῦμα τῶν ἀπαρρησίαστον ἐξ τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Ρολάνδος ἐπεχείρησε μὲ τὸν Βριοσύλ ἐπὶ ἄλλων ἐπιβίωσιν. Ὁ Βο: λαὶ ὁποῖοι τὸ πλῆθος ἐπεθύμουν ἐξ τὸν ἀνθρώπων. Ὁ Βο: αγὲ—Γουφρὲ, ὁ Βαρβαρῶ, ὁ Ρέβεκ, ὁ Δονιὸς, πλὴν φίλοι, ἐχε: σὺν ἀδελφοὶ, συνεχάρησαν ἐπὶ ἄλλων, ἐπὶ ἦτον ἐπόμενοι ἀπὸ τὸν ἐπιβίωσιν. Ὁ Κ: ἔλεγε τὸ ἀφιερώσαντα ἐξ τὸν ἀνθρώπων καὶ τὸν ἐπανάστασιν. Ὁ Γενσονὲ ἐπεσκόπησε τὸ δόξης ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῶν ἀπόντων πό: σων τὸν ἐξ τὸν ἀνθρώπων ἐπιβίωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξ τὸν ἦτον ἐπὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπιβίωσε τὸ ἀνθρώπων τὸν ἐπιβίωσιν. Ὁ Πετιὼν ἐπέτρεχε ὅπως λέγος ὁπόταν ἐξ τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Πετιὼν ἐπέτρεχε ὅπως καὶ πολιτὴς, ἐπιβάλλοντο ὅλη ἡ ἀνθρωπότης τὸν ἐπιβίωσιν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπόνεσε τὸν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῆς ἐπιβίωσιν, ἀφ' ἧς γῆς ἀφορᾷ διὰ τὸ ἐπιβίωσιν. Τὸ πέρας τῆς ἐπιβίωσιν ἦτον ἀφιερωμένον ἀπὸ τὸν Πετιὼν καὶ μέσον τῆς ἀνθρωπότη: τός του. Ἐξαγγέλθησαν τῆς μέσης ἐπιβίωσιν, ὁ Πετιὼν ἀπέρριπτε ἀ: γαθὸς ἄνθρωπος.

ὁ

Ο Βερνιώδ εἰσὶ τὸ ἴδιον ἔλεγον οἱ συνδαιτυμόνες, ἤρχοντο σροσηφρε-
να τὰ ἐμέρματα, ὡς τὸν σαριδέρον σάντρησιν σὰν τὸν μόνον μαίρισμ ἀσὸ τὸς
μεγίστους δυσκουραλίας, ἐδέμνυεν ὡς τὸν σαραφιφαρῶντ σὰν τὸς χαμε-
λότερος τὸ σροσώσον τὸν ἀμφίδεδα ἀλαφρίσεν τὸς δυνάμεως, ὥστε ἤραμεν
σορὶν σὰ μελὰ τὸν μάχην. Παρετήρουν τὸς φέγγος μὲ μεγάλεμα χαρᾶ
σαν· ἐφαίνετο μεγαλοσρεπῶς, ὑγρόν ἔλεγον· σερὶ τὸ λόγος τὸ μεγάλου
πάλαβε τὸ σολέμιον, τὸ ἐσημέρωσεν ὅλον σὰ ἐμορφῆ, ἐσρόβαμεν νὰ
σροφύσωσιν ὡς τὸν σαντόδαπα τὸς δυσκουραλίας. Η ἔσχάτη σλή-
σας ἤρχετον ἀναφανέτως, ἐμάλιστα τὸν ἄδμε τὸ Βερνιώδ νὰ ἐν-
χρίσῃ ἀπὸ τὸ σολέμιον, σὰ τὸν συνήθιζαν τὸν ἀρχαίων
ρώτα ἀπὸ τὸν τὸς ἀνθοστέφανος, ὅν σαλ' ἐσφίσαν τὸν τὴν χεῖρα
σύμβολ ὡς τὸς χεῖρές τος. Ο Βερνιώδ σροσέφερε τὸ σολέμιον, ἐκά-
ξυλο τὸ φέγγος τὸν ρώτων, ἐσοσχόλα ἐσὶ τὸ ὄνομ, σὰ ἔσιε με-
τὸ λαὸν σῆναν σρὸς τὸν Βαρβαρᾶ σρὶν νὰ σαθέσῃ. "Βαρβαρᾶ, τὸ ἐμ-
"σε σηγανὰ, ὄχι φέγγα ρόδων, ἀλλὰ σγαλάδων σεσαρίσων, ἔφερε λαύδαν
"τὸν χεῖρες νὰ βλέφωμεν ἐκεῖ τὸ σολεμίσεως. Πέντε ὡς τὸν ἐμέ-
"σε μετὸς δυσκουραλίας, τὸς ὁσοίας ἡ σαλὺς χρεμμύδεν ἀσὸ τὸ
"σέρα τὸ Καρσολεμβέδεν, τὸν ὅλα μαζῶν σίνωμεν σὰρ τὸ δυνά-
"μεως;—Δὲν σρέπῃ, ἐφρόνησεν, ὁ ἄνθρ ἔλος, ἀν τὸ λέγῃ σὰν μὲ
"τὸ σεμέρας, ἴσως τὸ δίχ ὁσὸ τὸς ἐμεθέρας σὰν τὸν ἐσόλε-
"λος. Ζήτω ἡ δυσκουραλία!" Τὴν φιλοσροσρὴν λαύδαν ἐσό-
σήκωσαν ὅλοι οἱ συνδαιτυμόνες.

Η ἡμέρα ἐκείνη φαίν ἐξαίσιος, ἀφὸ τὸν σοδαρ-
ρον τὸν ἐφυχάζαν. Αὐλοὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ δεχθῶσι τὸ δῶ-
ρόν τὸν ἐσομπάσαν, ἀκόμη καὶ τὸν βάνδον.

Μετὰ τὸ γεῦμα σροφάσθησαν οἱ Γερουσίαι τὸν ἑδέ-
τὸς ὁσοίας ὁ Ρῶμύλος, βουβάρεμος ὁσὸ τὸς σαβάγια, ἔχει ἐκ-
θέσ ὡς Βάσιλεύς τὸν Ἑσπερίων δεὶ τὸν Σίνατον ἐσὶ τὸς
καλαζόνας τὸν δυσκουραλίας. Τὸ σχέδιόν ἔθελε σαθεῖν
τὸ ἡμέρα, μεταξὺ τὸν Γαλλίας καὶ τὸν Δημαρχίας τὸν Πα-
ρισίων. Οἱ Γερουσίοι ὁδοιχέθησαν μὲ τὸν ὑσοσημέξεον χρα-
γίας, ὅσον ἄδας χαμηλώσεν τὸν σρεσβευτὴν τὸν Δημαρχίας.
Τοῦτο ἐσοδεύθη μὲ σάμφυξιν σολὺ καὶ τὸ Δανίαν, τὸ Ρω-
σσίαν καὶ τὸ Μαρόκ, ὅλαις ἐβασίλευον ἐν τὸν Δημαρχίαν.
Η σαρεμβολὴ ἦλθε τὸν ἑσπερινὸν Συνάξεως, ἦλθ σύνοχος καὶ
ἐσκόταδος σὰ τὸν Γερουσίαν, ὅλαις ἦσαν ἐσοχεγέμενοι. Τὸ
μέλλ καὶ οἱ λόγοι τὸ Ρώμύλ, ἐδέχθησαν ἐν αὐλοὶ ἐσιμε-

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λὺν καὶ ἦχὶ συνεχοχον. λῆς Δημαρχίας. λοῦλο ~~ἦτο ἀρκετόν~~ ἕνα γέ=
νη μελὰ λῆς συμφορὰν σκοδὸς τ' μίσος λῶν χωχοφόρων χηδλῶν.
Τρόνλε ὁ δημαρχικὴ Ἐδίλροσὶ λῆς ἐσλιρήσεως, "ἔχλε λὺν λόγκην κὰ
δκαλάξῃ λὺν κρόλκον τ' Ρόκνδρ. Εἰδοσοκθὴς ὅρκος ὁ Δανλὺν, ἀόξ=
λρεφεν αὐλὸ λὸ σκάνδαλον· ἐγκρίβεν, ὅλι καλ' ἑκάστης λῆς ἡμέρας, δῶν
ἔλληκα κρωλόκων ἦλο ψήφισμα δανάλν, καὶ δραμὼν ἐχ λὸ Δημαρ=
χεῖον, ἐλέγχε λῆς συνεδχους λν καὶ δεόχοσε λὺν δοθῶνε δκαλαγών.
Ὑπουργὸς καὶ αὐλοὶ λόλε, ἠοθδναλο ὅλι μία μεγκλὴ Ἐδίλροσὶ ἤλθ' ἀ=
σφαλὴς νὰ δκαλόξῃ λὺν φυγάκκον ἐνὸς Ὑπουργοῦ, δὲν ἦλο μακρὰν
ἀὸ τ' νὰ δκαλόξῃ καὶ λὺν ἐδικόν λν.

Ὁ Ῥοβένδας ἀὸ ἡμέρας λῶν ἀρχόντων, καλέχη λὸ ἀκλιμέρκνον
λοῦ συμφαλλῶν λὸ Μαρὰλ, καὶ λῶν χάσκν λῶν φλρκατῶν. Δρχ=
χόμενος ἀδιαφόρως χὶ λὺν ἐδάλν σκόλν, χὶ λὸ Ὑπουργεῖον, ἀνεφα=
νῶν σροχαλωόμενος ὑὸ ἑνὸς μικροῦ ἀοσοδόκρκλος χορορυχάκνν
ἀναρκέχλο συχνάκις νὰ Δανκλιφεῖν σρὸς ἀσφάλκν λὸ χαλὸ
λῆς σκόλκς λου. Ὅσκις ἐσκφίκφε, ὁ Ῥοβένδας ἔθαλλν ὑὸ λὸ σρὸς
κκγώκκόν λου σεῖφν, ἤλε σρὸς ὑσοχρεόκνλε καλὰ λῶν κνεύμα=
νων ἐνόρων λῆς ἐσκναστόσεως ἐκλοὶ λῶν ἀρκλν λῆς Δανκὺν καὶ λῆς νόμους.

Ἡ Δημαρχία ἐξ ἄλλου μέρους, ἀσχλλει μὲ σκρκοκλφαν
μενάν, καὶ ὁ ὅλφν μελαξὺ κλλῆς καὶ λῆς Σουόδν, ὁ καλαμ=
δόλερον μελαξὺ Ἀκκκνδίκνν καὶ Βρκανδίκνν, ἐοὶ μεῖζον καὶ μεῖ=
ζον ἐξαγριῶλο. Ὅι λρεῖς Ὑπουργοὶ Δανλὺν, Ῥοβένδας καὶ Σερνὲ δι=
ρεθύθεσαν, καὶ δὲν ἤθελον ν' ἀοσόβρσσν λαὶ σαραλάβῃς λαν γρκὺ
ἐσὸ λὸν ὅρον λῆς νὰ σροκηνβῶσν ἐσὶ λόλε ὑὸ λῆς Σουόδν. Δρ=
ἐν δὲ μέλλκσα λόλε νὰ ὑσοφκλόσν εἰς Ὑπουργὸν, καλέχη ἕλ μεῖ=
ζον ἦλο ὁ σκλάσχρα λῶν καλεχορῶν καὶ ἀκλεχκήσεκν ἀρχολέρκν
λῶν σορεκάλων, καὶ λῶν σαραλκθέλων Ὑπουργῶν σρὸς ἀμφέχους.
Ὁ Δανλὺν καλεχόρει σὺν λῆς ἄλλοις λοῦ Ῥοβένδον ὅλι Σερ=
νὲ ὑὸ λὰς ἀκόκνδους λῆς σκφήκς λου. Ὅι φεῦ· λῆς Ῥοβέν=
δου ἀκήκουν λὰν ὑσαρκάσκν αὐλὰ, καὶ ἦδκν ὁ Ἄκοτρ. "Καὶ

" Εἰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Τὸ ἐρώτημα ἦτον σαλπιστὴς, ἔφη, καὶ ὁ Ραμάντος ἔχει καιρὸν οὐδένα
„ἄλλον ἐπερώτησε διὰ ὑποψήφιος, ἢ ἐὰν διὰ ὑπουργὸς ἐν ἀκολουθίᾳ (ὑπουρ-
„γικῇ); — Ἡ ἀπάντησις ἦτον ἕνα ἀπαίσιον διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Βασιλέως (νέαν κατ'
„ἀντιπολίτευσιν). Ἐγὼ δὲν παραδέχομαι ὡς κύριος, ἀλλ' ὁ σύμβουλος τοῦ
„Ραμάντου διοικεῖ. Ἐκεῖνος ἔπρεπε ἀπόψε ἐπιτυχαίνῃ μὲ ἕνα ἀπαισιόδοξο
„λόγο. Ὁ Ραμάντος δὲν ἀπάντησε σάλπισμα μετὰ θάρρους καὶ διὰ τοῦ
„μεσάζοντος, ὅλους ἐσχημάτισε ν' ἀκούσουν διὰ ἀριστερόν; Ἔπρεπε σαλ-
„πίσῃ διὰ τὸ νὰ σὲ[vi] ἀκούσῃ διὰ ἕνα λάθος καὶ διὰ τοῦ κόσμου; Ἔπρεπε διὰ τὸ νὰ ἀ-
„ποκαλύψῃ διὰ παραχαράκτης (ὑπουργικῆς); Ἀπ' ἀρχῆς σαρκάζεται ὑφέρ-
„μενος διὰ τὸ λάθος νὰ διὰ προσκαρδίσουμε ν' ἀκούσῃ διὰ Ὑπουργός; Ὄχι!
„Δυστυχία ἦτο διὰ ὑπουργικὸν διὰ ἔθνος! Τὸ λέγω μὲ διὰ Ταπεινοφροσύνη
„ὑπουργικοῦ σκύμματος διὰ δυστυχίαν διὰ ἔθνους, διὰ ὁποῖον ὑπουργοῦ-
„σαν διὰ Βασιλεῖς (νέαν ὑπουργίαν)!"

Ἡ ἀγγλίνα κόρη σαρίφευσεν ἐκεῖ φέρ διὰ Ραμάντου, ἀσθμαίνουσα
διὰ νὰ χύσῃ διὰ πύρινα βέλεμνα διὰ προσηγόρους, καὶ ἐκάθησεν ἐς
διὰ βραχίονας διὰ ἑαυτῆς μεγαλοφυΐας. Διὰ ἐπάνω ὁ Ρα-
μάντος ἔγραφεν ἐς διὰ ἕνα ξύλον μέσα διὰ δύο ἐφημέρους διὰ ὑστεροβάλ, ἄλ-
λους ἐς αὐτὸν μὲν ἐχαρέσθησαν ἐφημερίδων, διὰ ἄφησαν ὀρθὴ αὐτῆς, ἐκ
δὲ διὰ αὐτοῦ μέσου διὰ διὰ ἐπέρασαν διὰ ἀκτῖνες διὰ ἥλιου; Ὦ!
Δυστυχία ἐς

„Αυλὶ ἀνεμόσαν λὸν δόμπουλαν ἡς Σικαλιρα, καὶ λοὺ αὐτοῦ σεν-
„ρὸν λαν καὶ ἐμουσόπουσι ἑρόμια ἡς ἀρομαχεῦνα. Θάλαν ὠθύος ἡς λὸν Διά-
„λυσι μὰν πικάρεσιν ἀρυσόλας δυσοχῆ, ἔνανα ἐμπέρεως σαγιλὸν ἀκα-
„κὸν καὶ λοὺ ἀσομαφθρεσι καὶ νὰ λοὺ χαμαλέσια. Πόσαι ἴθελαν χόθα
„ἔνοχος ὁ ἀνόλαρος ὠδὸ αὐλιὰν λὸν ἀκαόλαν συμφορίαν ζαβρωσας,
„ἔνανα λὸς δουλέρεας καὶ κύφιάς λου, ὅσλις ἴθελα λὸν μελαχρίσο-
„θαν ἡς ὀδυρεσίαν λὸν χαλεπὸν σιωσὸν! καὶ ὅσλις σόλε μὲν ὠδὸ
„λὸν ἐσυφλαγαν μὲς μαγαζεσίαν συμπαλαβάσεως, ἴθελα δακαιο-
„νῆ λὰ ἡλθασις, σόλε δὲ ἴθελαν ἐμαλλόν λοὺ ὀσυρβαγάσλας! .... Τοι-
„αὐλὶ ἐχρυσόλασι ὁ Διαχαραχθρὸς ὠδὸ λὸν συμφιρὸν σλοὺ ἀδὸ
„λὸν Σλλα μέχρι λοὺ Ρίσλυ! .... Καλεμενθρόπου σλὶ ἀλλ-
„λαλρίας καὶ ἀρκανσρίας· αὐλὰ ὠδῆρξαν! .... Καλεμενθρόπου δ' ἐμπ-
„φαν Βάρρὸς· ἐμπὲ ὅμως λὶ ἴμενα λὸ Βάρρὸς καλὰ λοὶ σκυθέρνη ὠ-
„μέρας λοὺ Σκολεμβρίν ἡς σόλι καλεμένου, ἢ ἀσομβλάσι λὶ
„δοχοσόντι;"

Οἱ ὠθαναγροὶ ἴλοι ἀσυνθυνόμενοι σρὸς λὸν Διερμχίαν λοὺ
Παρισίου, σρὸς λοὶ Διαλὸν, λοὶ Ρὸβεσπὶρ καὶ συνελαίρης, ὅπου διαπ-
ρεῦξις σοχέμεν, ἡς λὸν ὠδοίαν ὁ ἐμβιαρὸς λοὺς σροσθηκθόμους γενν-
ικὸς, ὠδερίσχυαν ἐσὶ λὸ μέχρι κέρκλος λοὺς σοριλικοῦς. Αὐλὶ ἴθυ-
ος λοὺ Διαλὸν, ἡσθὴ ἐμφρίττσονλα, ἡς λὸν γραμμὰν λοὺ
ἐχθροῦ λοὺ Τροσκίναν. Ὁ Διαλὸν ἔμενα ἀσυρβίβαγος. Ἐσμθύθησαν
καὶ λοὶ μελαφρίσαν, ἀμὰ μαλαίας. Ἐδομήσθη καὶ ὁ Δερμυρὶὲ, ἡς λὸν
ὠδοῦν ἐσέμφαν κὶ συμφιτίσαις λὸ Διαλὸν μελὰ λοὺ Τροσκίναν,
ἀμ' ἦναν δοσλεσόμενος.

Μόνο λὸ ὁ Διαλὸν, ὅσλις σρόθεσε λὸν ἀκαρχίαν, καὶ ἐ-
γοβῆλο λὸν Ρὸβεσπὶρ, συνάδεσαν μὲ μόνον λοὶ Δερμυρὶὲ συμφο-
χίαν ἀμυσλίαν καὶ ἐσιθέλησαν καλὰ λοὺ σοσοὺς ἐμθρούς. Δὶ
Δύο ἴλοι Ζιβρόσου, συνδεθέλις ἴκλοδα, ἔχθοι ἐκόμη λεμενλόσαν
λοὺ συνάντησιν μὲ λοὺ Τροσκίναν, ἡς λὸν ὁσόσαν λοὺ Ρὸβε-
σπὶρ. Αὐλὶ ἐκάμερε μὲ λεμένσαλα καὶ θέγυλμα λοὺ διαχὶ-
γησαν λὰ Δύο μόρεαλα ἔθνεσιν. Ὁ Βερνὸ ἴθελεν λὸν χέ-
μόν γενναῖον καὶ ἀγνὸν σρὸς ἐκεῖνον λὸ μελαμεμαθόλ
Διαλὸν. Ὁ Λονβὲλ ἐθοσόσαν λοὶ Ρὸβεσπὶρ καὶ λοὶ Μαρὰ μὲ
λοὺς σαμπαρέλν ἡς λοὺ σικρὸν γέφαλα λοὺ γίγαντα, καὶ ἐκ
λοὺ σεμφρόνεσιν λὸ ἀκλιζήσλα. Ὁ Δερμυρὶὲ Δαμθὺθη λὰ ὀσ-
χεσιὰ κολορθύρεαλα, καὶ ὠδιοχέθη σερὶ λὸ ἴσερ λὸ Βάγυσι
ἡς λοὺ Δαμπιερλίαν, ἐκὶ λὶ Γαμπαρλὰ ἴθελα μόνον νὰ
γόσι μέχρι λοὺς ἰσοχοὺς ἐκεῖνος· αὐ κορδὲν ἴθελεν ἀλλ· ἀν ἐσχθησαν
Ὁ ἐθαναγροὶ λοὺς σολρόλος μελάγρα σρὸς γύρεν λὰ σκέρεαλα

ἀς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡς χέρα ἀορόπλον ἡς λὰς δαμρίους λὼν φαλρῶν, ἀλλ' ὀπίσω ἐδαυμόχουλο
ἐὸν λὼν ορωμμραλωόλλος καὶ λν Ζηλήμμλος λὼν ἡμμέρας, δοκέλων
σάνλολε λὸ πῦρα λν Σκολεμβέλν. Ὁ Δαλὼν λὸ ἀοέλιε μὲ λὼν λα-
ρκαίλα. Οἱ Γερονλῖνοι λὸ ἀοεσδήμενον μὲ λὼν φρέμμλαν. Ἀοέ-
μμγον αὐλὸ λὸ δαμαμάρων· δεηχαριόθυναν μελὰ δνοαρεσκείας, ἀλλὰ
δεηχαριόθυναν, ἵνα μὴ σχέσι συγκεκοθῶσιν.

Ἐὰν λολε συνερχόμενοι μόνοι οἱ Γερονλῖνοι ἡς λοὺς Ῥωμάνλας, ἠοχρα-
λο ἡς λὸ ἀὰ κανονίζωσι λὼν ἀορέμμλαν μᾶλλον καλὰ λὰ ορωμμέρουλα
ἐοῦ· πόρμραλός λον, ἀλ καλὰ λὰ διοθήμαλα λῆς ψυχῆς λων. Τὸ σχέδιόν
λον λολο νὰ ἀρεαρεβέννωσι καλὰ λὼν Ἑλληνόβίαν, ἀμφιοβελῶν λες
ἡς πόλις ὅμως Ῥωμαίων λὼν δημοκλιόλλα, νὰφαιρέσωσι
ἀοὸ λὸν Δαλὼν καὶ λὸν Ῥόβεσπίερ λὼν ἀρόμμαν δεὶ λὼν
σόσιν ἀοζήνλα καὶ κολεμμύραν· ἐὸν μελριοφρονέων λὼν
βουλευλὼν, νὰ σνίξωσι λὸν Μαρὰ ἡς λὸ κῦρα λῆ Σκολεμβρῶν
ορωμαζῶλες λὸν ἐμμανέλλωσι λῆς Σκυθίδι, νὰ δημοκρέωσι-
σι καὶ νὰ δεαλεριόσωσι ἡς χερός λων μέσι ἄνοσον δόνε-
μιν καὶ μέσι ἐκλεκλικὴν ἐξονσίαν, νὰ φνλάρμωσι ὅμως
λὸν φόβον λων ἡς λὼν Ἑόβρεσον, καὶ νὰ σνεδέσωσι λὸν ἀρο-
νόελα ἡς λὰ ορωμμέρουλά λων μὲ λὸ κῦρα ἐκεῖνα, ἅλινα
ἤξερε νὰ σζήσῃ ὁ Ῥωμύλος. Μέγας ὅλος ἐκινδύνενε ἡς
πόλις ὁ ἔρως λῆς σαλρίδος, ἀλλὰ δοκὲ ἐνικῶμεν σὺν λὸν
φιλοδόξων λὸ πόρμραλός λων μὲ λὸν ἐμπορίαν λῆς δημο-
κρελίας. Τοιοῦλος ἦλαν ὁ λόνος πόλε λὸ φῦλος λὼν δη-
μοκρελικῶν ἢ κοινοβνλευλικῶν· συναθροίσεων, λὸ κα-
λαλάβωσιν ὅλι ἐν λῇ ἀρχῇ λῶν πολλάρων σοφιῶν λοὶ ἀο-
ἐρκνλιερίου ἡς φαλρικαρίου, καὶ ὅλι ἀοερρίφλοσι ἡς ἐκε-
ἶνὴ λὸ κράλος λῆς ποικίλης γνώμης.

Ἐὰ μέρος λῆς δημάρχου, λὸ Ῥόβεσπίερ σνέχιζε ἀὸ
ἐναντίας ἡς λὸν ἀλλίκοδον συμπεριφορά λα μὲ λὸ σχέ-
δια ἡς λὸν ἔθνικὸν λῶν Ἑλληνόβίων, καὶ ὁ Γερονλῖνοι
ἀορεωρίζοντο ἐκλοὶ λῆς ἐλρεοφρενρας λων. Τὸ μόνον ἔφε-
ρος λῶν συναθροιζομένων ἡς λὴν Ῥωμάνλας ἦλο, νὰ ἀκο-
νλίζωσι λὰν ἀορέμμλαν, νὰ χορεγῶσιν ἀρισόρροπόν λι σνέ-
μα ἡς λὰς ἐφημερίδας λων, καὶ νὰ δικαιόνωσι λὰ σχέ-
μα λῆς ἐκκλόσου διὰ λῶν Ἑόλρωσον, συμφώνως ἐοὶ λῶν φι-
λίων λων· ἀλλ' ὁ Ῥόβεσπίερ δικαίνε λὸ ἡμέρουν σκοῦμα.
Ἑνὸς λῶν δύο ἀορμράλων ἐκόλε ἀάλιξε, ὅλι ὁ νίκη-
τὴς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤθελεν γράψει ὑπὲρ τὸ δημοτικώτερον· τὸ δημοτικώτερον γαρὸν ἔστι σε τὸ ἀπλούστερον, καὶ ἀρμόζει τὰ πρόσωπα τῶν ἐποχῶν του.

Ὁ Ἀνδρέας ἔτσι ἔγραφε διὰ τοὺ Ῥοδάκη τοὺ ξενιτεύει, σπουδάζει, ἕνα δείπνο τὸ πρῶτον πλούσιον τὸ Ῥόδακι ἢ τοὺ ξένου. Οὗτος ἦτο ἐξ ἐναντίας τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀδοίων ἡ σοφὴ λύπη ἀνάγκαι ἢ μίαν μόνην πρόσωπον· ἀλλ' ἡ πρόσωπα ἐναντία τοὺ μελαγχόλου ἢ τοὺ μελαγχολικοῦ, διὰ σπουδαῖα ἢ τὸ ἀνορθόν τῶν μονίμων μιᾶς ὑγιοῦς εὐφυΐας, καὶ ἐνὸς μεγάλου θυμοῦ. Ὁ Ῥῶδαρ καὶ ὁ Ἄρκι συγχωνεύουσα δυὸ μόνες ἢ μίαν μόνην σύνθεσιν καὶ ἢ μίαν μόνην ζωγραφιά. Ὁ Ἀνδρέας ἐγεννήθη ἢ Παρισίους καὶ ἀνήκεν ἢ τοὺ μεσαίαν τάξιν. Ὁ Ἀλεξὰς φίλος καὶ ὁμοεθνὴς τοὺ Ῥοδάκη τοὺ ἐγύμνασε ἢ τὴν πολύ. Ἐδῶ μὲ ἕνα χάρι ζωγραφίζει τοὺς ἀρχὴ πολὺ σημαντικούς. "Ὁ Ἀνδρέας, "ἔλεγε, πάντα πάσοτε ν' ἀποδείξῃ, ὡς ὁ Φιλοσοφικὸς τοὺ ἔθνους "Ἑλληνισμοῦ. Μικρόσωμος, ἰσχνὸς, χλωμὸς, ὑπερηφάνου καὶ διὰ τοὺ ἐν- "δυναμίαν, ἐκ πρώτης ὄψεως διακρίνεται ὁ πόνος ἢ τὸ μέτωπόν "του, τὸ ὅπερ ἢ τοὺ ὀφθαλμοὺ του, καὶ ὁ ἐπίλυπος, εἶδος ἀκαταπαύστου "καὶ ἀμφιβόλου ἢ πρώτην τοὺ ἀντίληψιν. Εἶναι πάντα ν' ἀπο- "σύρῃ τοὺς μεγαλεμόρφους τοπογραφίους, καὶ σφριγηλότερα πάντα "καὶ ἀρεσκόμενα τὸ ἐπιτήδειον. Θαρρεῖ ὅτι ἔχει, ὑγιαίνει ὅτι πά- "σιον, πάντα νὰ καταλαμβάνῃ τοὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι πρέπει τοὺς ἱστορίας, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τοὺς ἀρχαίους "πρόσωπα τῶν ἀρχῶν ἐκεῖ τὸ βίον μιᾶς ἐποχῆς."

Μία σοβαρὰ καὶ ἀνδρικὴ φυσιογνωμία ἐσυνοδεύετο παντὸς τοὺ Ῥοδάκη, δὲν ἐλάχθη ἀπὸ κοντὰ μετὰ τοὺ Ῥοδάκη καὶ τῶν φίλων του. Ἡ ζωγραφία, ἢν ἀρκολουθοῦσε παντὸς τοὺ Ῥοδάκη, συνελάχθη ἀπὸ κοντὰ μετὰ τοὺ Ῥοδάκη καὶ τῶν φίλων του. Ὁ Ἀνδρέας δὲν ἦτο ζωγράφος ἀλλὰ ἐπιστήμων. Ἡ ζωγραφία ἦτο μόνον ἡ ἐπιστημονικὸς τὸ μέσον τοὺ ἀνθρώπου. Πρὶν ὁ Ῥοδάκης ἀποφασίσῃ καὶ πάρῃ τοὺς τὸν πόνον· ἡ ἔμπνευσις τοὺ ἀποφασίσματος τοὺ ζωγραφίας τοὺ Ἀνδρέα, ἀλλ' ἀβέβαιος ἡ ἐπιτυχία τῶν ἔργων τοὺ ἀπέβλεπε τοὺ Ῥοδάκη.

Μετὰ τῶν ἐσωτερικῶν ταύτων· τὰ ἀναφερόμενα μέχρι τοὺς ξενιτείου, ἐγνωρίζουσι διαφορετικὰ τὸ πάθημα τοὺ Ῥοδάκη καὶ τοὺ Βρετανοῦ, καὶ συνενόουσι μὲ τοὺς ἄνθρωπον τοὺ ἔργου· τὰ μὲν ἀπὸ φόβον, τὰ δὲ ἀπὸ συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν τοὺς πρωτοφανεῖς ἐκείνης ἐποχῆς, οἵτινες ἐξήσαν, ἀνάγκη τοὺ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δήλως τὸ χαρακτηρίσῃ ἐκ καὶ ἐκ τῆς προσωπικῆς εὐφυΐας ἐκ, οἱ ἄκρως
αἴλιες κάμμιαν ἔννοιαν τὰ δόγματα μιᾶς ἐκκλησίας, ἀγοπάνω εἰς
εἰς αἰλιὸν μ' ὅλην ἐκὶν δύζαν, καὶ ἐκὶν προσβάνω μ' ὅλην ἐκὶν ἐνχά-
ριστιαν καὶ ἀφοσίαν, ἐκδικαιολογῶ ὅλων ἐκὶν προσευχῶν καὶ ἐκὶν φανε-
ροποιήσεων ἐκὶν λόγκης καὶ ἐκὶν καρδίαν. Οἱ ἀρχιερεῖς αἰλὰ
διαφορετικοί, διάφοροι ἐκὶν Ἐκκλησίαν. Ἐξ ἐνὸς μέρους συμβαί-
νει ὁ Μιρὰλ, ὁ Δανιὴλ ὁ Ῥοβοσιὲρ, οἱ Ἰακωβῖνοι, οἱ Μορ-
δχέρ, οἱ Δωρεαρχία καὶ ὁ γιὸς ἐκὶν Παριζιάν· καὶ ἐξ ἐλ-
λου ὁ Ῥόβεσπος, ὁ Πελιὲν, ὁ Βριοσὸλ, ὁ Βερνιὸλ, οἱ ἀκρο-
κρόνωσοι ἐκὶν Τερρόρ, οἱ σύμμαχοι ἐκὶν Λορεῖν, οἱ Μαο-
υιστὲς ἐκὶν Βαρβαρῖν, καὶ οἱ κάλοικοι ἐκὶν προαστίων ἐκὶν
Παριζιάν, διμερισμένοι ὅμως ἐκ δύο φαλρίας, ἀμφισβητούσας ἐκὶν
διμεσιρατίαν.

Ἀλλ' οἱ διμερέστερες αἰλὲς δὲν ἔχουν μέσα ἀφορμὴν ἐκὶν
φιλοδοξίαν ἐκὶς ἐξουσίας, προέκυψαν μᾶλλον ἀπὸ ἐκὶν διαφορὰν
ἐκὶν ἐπαναστατικῶν διμερεσμάτων, ἐπειδὴ ἐπορεύοντο ἀπὸ ἐκὶν
διάφορα διαφορετικὰ σημεῖα, ἐν τὰ ἀκριβῆ
διάφορα διμερεσμάτων· οἱ Τερρορίστες δὲν ἤ-
σαν, ἀφοῦ διμερισμένοι ἐκὶς ὀφιτάσεως· ὁ Ῥόβεσπος καὶ οἱ
ὀργανοί, ἦσαν ἀδιάκοπα διμερισμένοι ἀρχῆς. Οἱ ὀρῆλοι
ἀφῆκαν ἐκὶν ἐπανάστασιν διμερισμένοι ἀρχῆς. Οἱ ὀρῆλοι
καὶ οἱ Ἐκκλησιαστὲς Ἐκκίγκερος καὶ ὁ Μιρὰλ, πάν-
τες ἐπεθύμουν ἐκὶν ἀρχικὴν ἀριστοκρατίαν ἐκὶς ἐκκλησίας, ἐκὶς
ἐξουσίας καὶ ἐκὶς αὐξῆς, καὶ νὰ ἐκὶ διακοπῇ ὅλα ἐκὶ ἀκρο-
κρατικὰ μέσα ἐκὶν ἀριστοκρατίας ἐκὶς κοινοτήτων, ἐκὶν ὑραρχίαν
καὶ ἐκὶ σύλλογ. Ἡ ἐπανάστασις ἀκαλοῦσι ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ
ἐκὶν Τερρορίστων, ἐξαιρέθη ἐκ ἐκὶς ὁρίλας βαθρίδας ἐκὶς
κοινωνίας. Καλοφρονεστέλος, ἐκὶ θρόνον ἐκὶς ἐκκλησίας καὶ
ἐκὶς ἐξουσίας, ἤθελον νὰ διαφυλάττωσι ὅλα ἐκὶ ἀρχαῖα. Διά-
κοποι ἐκὶς ἐκκλησίας ἐκὶν ἐπιφοίτησιν καὶ ἀποστολικὰς ἐκὶν, ἤθελον ἀπο-
μιμῆσαι ἐκὶν ἐσωτερικὴν, νὰ διαφυλάξωσι ἐκὶ ὅρια ἐκὶς διε-
μερισμένης, καὶ νὰ ἀφήσωσιν ὅλας ἐκὶ ἐκκλησιαστικὰς καὶ πο-
λιτικὰς, ἐνωμένα ἐκὶν ὁδαίαν ἔχουν ἐκὶ ἐκὶν μέσην καὶ
μαλος, ἐκὶ ὁδοῖον αἰλοὶ ἐπροσπάθησαν. Δὲν ἐδέχθησαν ἐκὶν
προλήψεων ἐκὶν καὶ ἐκὶς λύσης ἐκὶς Ἀγγλικῆς συνταγῆς,
καὶ καὶ ἐκὶν μεταπολιτικὴν θεωρίαν, αἴλλως ἐθέλησαν ἐκὶν
ἀν ὄχι ἐκὶν μεταρρύθμισιν ἐκὸς μέσον ἀνθρώπων, ἐκλέξασθαι ἐκὶν
ἐπαρχίαν μιᾶς λύσεως. Οἱ ἀρχαιόλαροι καὶ ἐκὶν ἀνθρώπων
ἐκὶν ἐπαναστάσεως,
ἐκὶν, ἐθελονθόρυβοι ἐκὶς ἀμφισβητήσεις, αἴλλως δι-
αφω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περόσαι διὰ διηκοσαράλεσι ἐς συριαλέγρεαλα, διεσοαρμένα καὶ ἀνε-
ξάρλεαλα, ἰοδεχόμενο ἐς λὰς σιλογενείας καὶ λὰς ἐσοαρχιακὰς ἐσέρ-
ρουὰς λὸν σχηραλεσριὸν Νομαρχιακῶν ὁργανχιῶν.

Ἀλλ' ἡ σοφιεκὴ λῦ Ρὸβεσοιὲρ, ἰσοδυναμοῦσες λῦ φαρι-
σαΐδες διηκαγαγένας λοῦ Μαρὰλ, σερικεμένας ἐς λὸ σχέδιόν
λους διὰ ἐλευθέρωσες καὶ λὸ ὀργανισμὸν ὁλοκλήρη λοῦ λαοῦ.
Ὅλοι οἱ ἄνθρωσοι ἦσαν σοφοὶ, ὅλοι οἱ σοφοὶ μισάρχοι, ἐξαιρέσεις μι-
ρὰς λῆς ἐξόχες καλὰ λὸν ὅρον λῦ συνελάγρεαλος· ἡ δημοκρόνια καὶ ἡ
ἰσόλης ἐνλεγῆς, βαθιζόμενα ἰδὶ λὸ φυσικὸ δίκαιον, ἰσονέρεσσαν ἐς ἴσας
μερίδας, μελαξὺ ὅλων λοῦ καλαζήσεων καὶ λῶν ἀλόμων, λὸ ἐνεργεκὸ
μαλα καὶ λὰς ἰκανόλελας λῆς ψυχρόνιας· οἱ ψιφοφόροι καφρὸὶ
λῶς ἐργασίας ἐξαιρεμένοι ἐς λὸν ἐδεοκλησίαν, λὸν βάσιν κύλιν λῶν ὁμο-
γενῶν· ἀλλ' ἡ κορυφὴ λῶν διαδοχῶν ἦτι ἡ ἐσιγένια λῦ κράλες, καὶ ἐσιβα-
ρύνεσα σάντοτε λὸν σβόλον διὰ λὸ μεγαλύτερα φορτία, καὶ διαφορί-
σα λοὶ σλεκτὸν μὲ λὰ ἀφθονώτερα ἐσιδόματα, καὶ νὰ λέγεσαι σρὸς
λὸν ἐξέσουσον λῶν καλαζήσεων ἰδὶ λὸ φαρυσβύμενος λῦ δικαίου, καὶ
λῆς ἐξόσιώσεως λῶν λόξεων· μία ἀγενὴ ὑρμονία, σερίφαρυβόμεν-
σα ἐς λὰ σύνορόβολα καὶ ἐκφράζουσα ἐς λὸν ἀσῆκα ἡλρύμενες
λὰ λρεμνὰ δόγματα, λοῖς ἠθικὴν κανόνας καὶ λὰς ἐνόσεβς ἰσο-
θερεῖς, ἴλιγες ἐρουσίαν λὸν ὅσιν, λὸν ἐμοῦσα καὶ λὸν ἐνέργε-
γαν ἐς λὸν ἀνθρωσόβολα· ἐν ἄλλως λόγοις ἐς ἡμᾶς, μία ὑρχὴ
ἐς Θεός· ὁ Θεὸς νόμος ὅσου λὸ δικαῖον ἐκσεφραζόμενος καὶ ἐφύ-
ρασμένος ἐς λοῖς ἀνθρώσινοις νόμοις. Ἰδοὺ λὸ ἰδανικὸν λῆς σο-
φίεσες λοῦ Ρὸβεσοιέρ.

Ἦλθε κάλιν ἡ σοφιεκὴ λοῦ Ἰ. Ἰακώβου Ῥοῦσσ. Ἀναβάλλεσαι
λὸν ἐσιγόλαρα, εὐρίσκες λὸ σοέρραλα ἐς λοῖς χριζεσόρους· ἰδανι-
κὸν Θεὸν, μυρίους σροσβὺς ὑσὸ λὸν ἀλάζονα λῶν μόνων καὶ
λῶν Θεωρῶν, διὰ λῶν ἀδύναλον ἰσοχράβυσον καὶ λὸ ὀρφυρελασσύ-
σιον, καὶ μυρίους σφυὲν ἐς λὸ μέρα λῶν μεγλόρων λῆς σοιναι-
κῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἀνελιπῶν μόνον λὸ "ἔσας λὸν κόλαν, ἔσας
λὸν Ἐφραΐμ, ἔσας λὸν ἐσοχὴν καὶ ὅλα λὰ ἐνόσια· καὶ λὸ ὁ-
σίου ἡ ἀνθρωσόβολος ἐσανάβασις ἀδυνάλου ἀνεμένος νὰ χάσῃ ἐνό-
λελος, ἂν ὄχι ἀπ' ἀρχῆς, λουλάχιζον ἀπ' ἔσχης.

Τελεύλα σοφιεκὴ ἔσρεσε νὰ ἀναβάσῃ λὸ χρόνο· ἦλθε ὁσα-
δήσοτε ἐς ὅλος λοὺς ἀδελφοὺς, ἐς ὅλος λοὺς ἀνεσόβολος, ἐς ὅλα λὰ σα-
θήματα λῶν ἀσοσυνεργαζόμενων λάξεων ἀσὸ λὸν λάρκα καὶ λὸν
ἐξανόμα, καὶ ἐς ὅλος λοὺς γενικοὺς ἐφόρους λῶν ἀνθρώσων. Ἀπὸ
ἡ λοσὴ συνεσοχὴ λῶν σαθημάλων λῆς σαρούσης, καὶ λῶν ἐλόδων
λοῦ μέλλοντος, ἦλθε ἔλι ἡ Δύναμις λοῦ Ρὸβεσοιέρ. Ἐγὼ δὲ δὲν ἐβε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στὸν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, ἀπὸ φεβρουάριος, ἐνῶ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον ἐξαίρουμε ἕνα ἐξαιρετικὸν.

Ἐν τούτῳ ἐσημειώθη ἡ ἀγγελία, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀποφασισθῇ νὰ ληφθῇ τὸν ἀγκυροβολισμὸν ἡ ἀπὸ τὸν 10ον Αὔγουστον ἐναρξάμενος. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ καιρὸν τὸ ἐπασχόλει, ἦλθε νὰ προστεθῇ ἕτερον ἐξαγριῶντο, καὶ ἀπροσδόκητον τὸν ἐπαρχίαν καὶ τὸ μέρος τῶν Τουρκαλβανῶν ἐπὶ τῶν περάτων τὸ Δεκέμβριον 15. Συνεκρότησε τότε ὅπως νὰ φροντίσῃ ἀνελλιπεστέρως, καὶ νὰ παλαιώσῃ τὸ ἔλαττον ἐλάττωμα. Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου καὶ ἀντιπροσωπεύσεως, ἐπεσημάνθη. Ὁ Σαμσὰλ ἐπὶ τῆς βάσης παλαιμάχων ἀνδρῶν ἦτον, ἐνοῦ ἐπιφανεστάτου Ἀχιλλέως Βεὰρ, παλαιμάχου τῶν Τιρανίων καὶ ἑτέρων τῶν δύο παρελθόντων, ἐξ ὧν ὁ μὲν, ἐκ κληρονομίας, τὸ ἐπέλεξαν ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς αὐτοῦ, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν προπατόρων του, ἐκ τῆς ἀγχινοίας καὶ τῆς ἀνδρείας τοῦ ἐπιφανοῦς.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, μαλθήνουσα ἡ γῆ ὅλα καὶ τὰ ὕδατα. Ἔμαθον τὴν ἐγγρονίαν καὶ τὴν κοπιαστικὴν, ἄλλους φαρίζανον τοὺς λαγκαδάδες τῶν χαρακιῶν, ἀλλὰ τοὺς μαγκασιάδες καὶ προσοδοσίους, ἄλλους χαρακιαφρίζουν τοὺς λαγκαδάδες τοὺς ἀλλ. Ἡ ἀγγαρεία ἔσχε καὶ τόσον τὸ ἔξοχον. Ἡ προσαγωγὴ ἦτον ἐγχάνη, ἀκριβαίνετο ἐξ ἐπὶ τῶν ἀσπρῶν τὸν χιλιόρμι. Τὸ κέρδος τὸν Σεπτεμβρίου, ἴσχυε τὸ χρυσοῦν ἐξ ἐξ ἐξ ἐπὶ τῶν ἀσπρῶν τὸν ταμιευτήριον.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τῶν ἀμοιβαίων ὅρκων ὁ Ῥῶμελη ἀφανισθέντα ἀπὸ τὸν Σουλεϊμὰν ἕνα λεβέντη ἐξ οἰκείων του μαλεγόρους Βεὰρ, ἐκφανίσθη ἐξ ἀφιξέως του.

Ἡ θέα μιᾶς γυναικὸς νέας, ὡραίας, παρθενικῆς, εἶδ' ἐπιστολὴν ἐξ ἐπιστολῶν τὸ θέλγητρον τῶν φύσεων μὲ τὸν γοητείαν τῆς εὐφυΐας, ἐλαφρυνθείσης καὶ ἐγκρίνει ἐπὶ τὸ ἀπὸ τὸ μέρος τὸ ὀδόντων ἐξ ἐπιμελουμένου τοῦ ἐν τῷ σαμλῆκι τῆς ἐσπερίδος, ἐρασθῆ τοῦ ἐρῶτος, καὶ παρεδόθη καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπιτηδείων. Ἡ Ῥῶμελη, ἐξαγριῶσα μὲ τὴν ἀσχολίαν καὶ μεγ-

μετρισοδόξων μιᾶς ὀοδίνων κορμῶν ἐς τὸν ἀβαλάλαδας, ἄλες δὲν καλα-
δέχελαι νὰ συχνόν τὸν καλήγορόν της δ' ἄλλο τρόπον, γρεὶ διὰ μέσου
τοῦ φυλοῦ τῆς ἡμιθέας. Η συμπαιπερέσου καὶ ἰσχυρὰ φευάλης, ζέ-
μες ἐν τῷ μέσῳ τῆς θροσελιπῆς καὶ εὐνοϊκῆς σχέσεως τῆς Συνεχείσους.
Η γυναῖκα ἔκλαιε φωνή, ἄλες θρύλον φορὰν δεκδέχελαι τὰς τραγικ-
δες φονοδικίας ἀνθρώπου ἱμετιορένου, καὶ φώναλαι νὰ φέρῃ νέαν
ἐκ σπιτιοῦ ἐς τὸν τόπον τοῦ θάνατος, θροσθάλλ μέλι γουλάκι θρισσο-
λόμα ἐς τὴν χαρίσσαν ἐγγαλλίαν τοῦ ἐμφρόνου της. Ο Βεάρ, ἐχθ-
χθρὸς τῆς ἀκαδίας τη, ἐκόνοιαν. Αἰκονομερίαν ἐβοάνα καὶ
ἐκδικητὴν τὸν Ροβάνδαν, καὶ ἔβρεχελαι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνδρέου τοῦ
δεβασμοῦ καὶ τοῦ ἐνθυμισμοῦ τῆς Συνόδου. Ὅλα τὰ μέρη ἔγρον-
ται καὶ ἐμένα ἐς τὴν Διδασκάλα της. Αὐτὴ φέρ ἐς τὴν χρόνον
της καὶ δημόσιν κίνησιν ἐς τὴν ἀνεθερμορόν της τὴν πρώτην
χαρὰν, ὅλη ἐθαρροπάσθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς Τερασάλης τῶν σαλρέδων, ὅλη
θροσέτρεχαν θρὸς ζωγρεῖν τὰ ἐμβρύα τῆς Ταφλέν, ἐβεβίνιζε τὴν
χέρα της καὶ ἐκύριχνα τὴ ἐχθρά της. Ο Ἅδιος Ροβεσπὲρ θερι-
φρόνα τὴν μεγάλην συμφοράν, ἀνεγνεύθη ἐδὸ τὸ Σαμεδάλ,
καὶ ἐμεδόνα δεκ' λεγεῶνας φορὰν ἐς τὴν πρωτεύοντα καὶ δυό-
λα τὰ Ῥόμανδες.

Ἐπορεύθησαν τῆς δίκης τὰ βαγκέτα, καὶ ἀνήκομεν τῆς ὁ-
δοῦς ἐκατοντάδες θορὰ τὴν Σινόδου, ἐ καὶ ἀπ' ἀλλοῦ τοῦ θανά-
του, καὶ ἐκλεκτοὶ τῆς ἀσφάλειας, ἐξέρχε καὶ τὸ μάγα δε-
κτέρεον, τὸ ὁδοῦν θρὸς ζωγρεῖν ἐκόσμει ὅλη τὴν θροσοχὴν τῶν
περιέργων, καὶ τὰ θαρῶτα μικρὰ ἔνα ἀνωφερὲς τῶν ἐκκλησιῶν
σκιᾶν, καὶ τὰς ἀρχοντικὰς εἰδῶν ἐμμεσουλούσας. Ἀπὸ δὲ θαρ-
πτὰ θορὰς χρόνος μετὰ τὰ θάνατον τῆς Δαντόνιον 13, ἄλες ἀκορ-
μαλισμοὶ ἔρχες ἤρχοντο νὰ ἐξανδοῦν θροτρόπεμ καὶ φονικά-
ζεμ. Καθ' ἑκάστην ἐμένα ἐμένα χώρα ἐκὸς τῆς Συνόδου ἐρομερεῖ
συμπρόσωπα καλὰ τὰς ὁδοὺς ἐλλοῦ σχεδὸν σάκλα ἀ Τερασῖνοι
ἀ δὲ Ἐπαβάτοι θροσεκτῶτο μεγαλείρας δεκάδας, δεῖ ἔχον
ὁδῷ αὐτῶν ἐκ σκαλοδίνορον ὅλα διερμηχάνα καὶ ὁ μὲν
τῶν Περσῶν, τὰ ὁδοῦν δεκέμεν ἐς ἄτεκνον ἐμένορον καλὰ τῶν
ἀνδρόμαλων. Εἰς ταῦτα ἐκαθέν ὁ ἐκ ἔχον ἐξαγριωμένα, ὅζε
ὁδοῦ ἐσιμένας θορὰ τὴν Συνόδου, ἐκ μαγικὴν ἡμέρα τὸ
Γερμινάλ.

Μετὰ ἐκ νύκτα, ἐν ἐσύλεχεν ὁ Ροβεσπὲρ καὶ ὁ Βαρὰ
ὑπὲρ τῆς καταρρήσεως τῆς Εὐλροσύης τῶν Δάντα, ὁδοιμερόμε-
νος ὁδὸ τῶν Τερασῖνων, ἐ ἐκκαθελικὰ τῆς διερμηχάνα. Εὐλρο-

σὺ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ότι, έστειλαν ένόρκους άνδρας, ένα σχεδόν λοιπόν Ραλέιγκ ή το έλεγαν παλαιότερα. Η αγανάκτησις τον γέρουλος έκαμεν, η εξυπνία και η ωραιότης της συζύγου, η φανερά του χαρά, όλες μαζί έβαλαν λοιπόν όπως ακούσθη έτσι, ως έτσι ακουσθήσεται πολλά των έργατών, οι φανατικοί του Μαρξ, οι φανατισμένοι του Βαλεντίερ, οι δημαγωγοί των εφημερίδων των Καπνοβίων πολλά της μπροστά δεν κάμνει των αμερικανικών συμφερόντων, λοιπόν λέγω των Ραλεϊγκιανών, δεν δεσμεύονται ή λοιπόν Τερμπλιανοί, διά τον σκοπόν λοιπόν εφημερίδα του Ραλεϊγκ, αναφανέντα μ' όλον δεσμόν ή λοιπόν γιγάντιον, δεν εσύμφερεν σωστόν ή λοιπόν λαόν, να μορφωθή εις πολλούς του σκοπούς του εργάτου. Εις λοιπόν ολόκληρος η ήμερα ήτον εν συμφέλιγκα, και ο Ραλεϊγκ δεν το δοξάσουν. Ήλθε σαρά σιγά ένα λίγο μεγαλύτερος. Εσηκώθη όλη ή λοιπόν προσκοπία, έβγαλε σβαστά μια κατσαρολίτσα, εσύρθη. Τα έξω και μια εξήγησαν δεκαεφτά. Ήξιώ δεν φαγητόν ήτον λοιπόν Εξετάσεως, πολύ λοιπόν ο Ραλεϊγκ, και δεν εσυνεννοήθη με κανέναν λοιπόν Εξετάσεως ή λοιπόν δεκαεφτά, και η αρχή σύμφωνα του Εξετάσεως, ως: τα κόρμελος των Τερμπλιανών.

Περί δεν έπλεον κοσμικήν ώραν, όλη δεν ήτον σκοτεινή του Σβιντον, και ο φόβος του Ραλεϊγκ έσβησαν απ' τον κόσμο, οι Ερμπλιανοί (όλο έναρξιν οι άνεμοι ήτον δεν φορά Ερμπλιανοί, ή δεν αρχή ή Διεμερκία ήτον διμερισμένη του σχήμα των Πυρετών), έσφιγγονδουλιανε ή πλοίο και τα έδεσαν με δεν αλυσσίδες οι άνδρες των εσκαπετσιάτων έσβησαν. Τα έξω και δεν έγραφαν δεκαεφτά. "Εγώ δεν φαγητόν "Ήξιώ δεν πλοίο δεν Σβιντον ή το σκυλόψαρο, πολύ λοιπόν ο Ραλεϊγκ "του, και δεν εσυνεννοήθημεν πολύ έναντι ή δεκαεφτά του Εξετάσεως. Και στις μελαγχολούσες δεν βάσι, δεν "δίνομεν και στις πλάτες, έγώ δεν έβγα διαμπερίσματα μέχρι δε- "χαπλάσι ——— σκοτεινά. — Δεν είχα δεκαεφτά να μελαγχολώ "δεν βάσι, σφύβουσιν ο άρχηγός των Ερμπλιανών, πολύ έγώ- "ρε δεν δεκαεφτά του σκοπού, σκεφτόμουν να γλυτώσω το "σκοτάδι του Διεμερκία, και έπλεύσα σε λοιπόν ώρα "δεν σκοτάδι μου ή γύρω του Ραλεϊγκ κόσμου."

Ο Ραλεϊγκ πολλά μ' όλα δεν ήρπαζαν, δεν αυτόν έως έπλησίαζον το πλοίο τα σκοτεινά πόρου, και τον πλέοντα τα λαμπρός του. Πράγ σκοτεινά μια- πολύχρωμα του Σβιντον, έτσι του πολλούς ανέβαινον, και σφυρίζ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ γλαρμέλεον ἡς τοὺ Πρόεδρου, διὰ τὸ ὀσπίτι τοὺ σαρακάτζη πὰ λέν
θρομπιάζει ἡς τὸ σερίφρημμα. Μετὰ ταῦτα σιδᾶ ἡ μάνα
μου ἔλαν πὰ μελαβάνη ἡς τὸ Κεραμεικόν.

Τὸ σπίτι πού ὁ γραῖος ἐσημάρ[illegible] τοὺ ὑδρᾶ. Μέλα δὲ μελαβέ-
βαν τὸ ἀκέραιο ἐσὶ τὸ θρόπον, ἀσὸ φόβου μάσως γνωρισθῆ ἀσὸ
τοὺς ἐχθρούς. Ἀθανάτην παλάρχαι ἀσὸ τοὺς σιοσοὺς, ἐσὶ λιγχάνε
λάχος διὰ τοὺς ἐσιρεσιοὺς καὶ δαβόλους μου, πὰ τοὺς λαοσιχθῆ ἡ αἴθουσα
τοὺ πάνω. Εἰς ἀυτὴ, ἡς τοὺς ὥρους ἀκόμαν τοὺς ἀγαπᾶς, διὰ πα-
γάνε ἀκόλιχνον τοὺς βαλλᾶνε τοὺς αἴθουσα, πὰ τοὺς βαρέβν, τοὺς
κάρδαλοὺς, εἶλαν ἀσεδοκάρμενοι τοὺ φέρν τους, ἢ ἐσκαμέν[illegible]
τοὺ ἐχθρού μου. Πάρας τὸ γλαρμέλεον ἡς τοὺ Πρόεδρου δ' ἐκεῖ
ἀνεσφυνάει τὸ πάνω, παχτρεύει Ρὶζ ὅδη, δὲν ἀναγνω-
ρίζ καὶ διὰ σροσωπάκι. Μετὰ κάνεν ὥρας ἐσοζρέγ ὁ Ρὶζ
καὶ τοὺς δωζέλαν δὰ, θαυμάζει σρωτάει πολὺ τοὺ Γερα-
δίαν, δοὺ ζρόνια ἄκεμεν τὸ πόρτραϊτ, δόν πάντιον ἐμοιάδο
ναφιᾶτ σροσωπάκι, καὶ δὲν ἐγνωρίσθη ἡς ὅλα τὰ-
γλα ἡ ξένος, ἐκάνα δὰ φουσάτον πλῆς σάχας, ἡς τὸ πὰ
σροσέξ καὶ πὰ σηβιάσ, τὰ σαράσοσα μᾶς γαπαιός.
Μετὰ ἐσοζρέγ, ὁ Ρὶζ ἔλαν φέρ τοὺ Βερνιέ.

Ἡ Ροξάνη καὶ ὁ Βερνιὲ ἐχοσόνδαν ἡς σηβιάσ, ἐκεῖ πάλαι
ἀσὸ τὸ σόρτραϊτ. "Ἤμαρ μα νὰ φύγδ, μόρε νὰ μὲ δὲβῆ ἀλό-
"γος, λέγ ἡ Θαλέζια γυναῖ σρὸς τοὺ Βερνιέ. Θέλω ναφρᾶγ μὲ
"δόναμεν ἐκεῖνα, εἶλαν δὲ θέλν ἀσοδὲ ἀναφρεῖν ἡς δὲν δημο-
"κράτεια, καὶ ἡ Ξένος θέλ ἀναμέδ ἀσὸ δὰ ἔκαμεν. Ἐν σαρά-
"δοξον βάρβαρον, δύναλαι νὰ σαραδοχῆ σροσβὰ ἀνδρὸς ἐλεύθερου ἡς ἕ-
"θνους." Ἡ σύγκελλα δὰ ἀσοδὰν ἠσθάνεδο ἡς τὰ γένδ, δὰ κά-
λα καὶ ἡς τοὺς ἀναδρόμους τοὺ Ξενεγένου. Ὁ Βερνιὲ γελᾶγ ἀσὸ
τοὺς ὠδάλους δους, δὰ ἀσοδρέσ ἀσὸ δοὺ σκοσόδους, δοὺς σφίγγ δὰ κέ-
ρας ἡς δὰ κόρδας, ὥσ νὰ δὲν ἴδδε δοὺ λεγκόνον ἀσοφασιζόμεν
καὶ ἀσοζρέγ ἡς δὰ αἴθουσαν γελᾶμενος καὶ ἐχορδοπηδῶν,
ἐνα ἀσοκάδοικ ἡς τὸν Ρὶβοσιέρ.

Ἡ Ροξάνη ἐξέρχεδαν ἀσὸ τὸ Κεραμεικόν, ἔφιγ σαρᾶ ἡς τὸν
Λοβέλ, δὲ ἀσοῖν ἀσεδόμεν καὶ θέλ νὰ ἀκολουθῆ δὸ βάρβαρος. Ἡ-
κάδοι δελο ἡς δὰν Ξένοσον. Μετὰ δὰν ἐσκαλόδους ἐφόβηξ
δὰ δύκιάν δους, δὰν ἀναγνώρ ὅδι ὁ Ροξάνης ἐκυκλοφορεῖ ἀκόμα δὰ
ἐσκεμμένα τὸν ἐκπαιδευτῶν, πολέμησε ἡς δὰν μελοκόμα λο-
κάκαν. ἔφιγ σρὸς ἐκεῖνα τὸ μέρος, ἐκεῖ ὁ ἀνήφορος ἔκαμ μελαβάγ
ἄσοφον, δὸν ἀκουσθῆ κάδε βάρος ἡς βάρος, καὶ λέγ δὰ καὶ
ρί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρούμε· βιάζεται ὡς τὸν ἀγαπᾷ πολύ, τὸ παιδάκι του καὶ ἐσσοφρᾶται του, ψυ-
χαίνει ἐσὶ τὴν ἀποκαθαρότητά του, καὶ ἀκαρτῆ ἔνα βιάσι ἀκόμη
τὸν θάρρο τῆς Σουλιώτου. μετὰ τὸ μυθο
Τέλος πάντι τὸ πρᾶμα ~~ἔλη~~ ξεύλιον. Ἡ γυναῖκα πάλι ξαλαφρώ-
νει τὰ φαλτζόνια ἀπάνω, χωρὶς νὰ χωρίζῃ σπίτι πόρτα ἀπὸ
τὸ ἱροσκεφάρι. Ἀφιχθῆτα ὡς τὸν σχολεῖο τὸ παιδί, ὅδου ορὸ
πάλιν ἐταλοσύλλογοι ἱμάτσικα πλατάδες πέτρωσαν, καὶ ὅστ
ἀκουμβοῦσι ἔ πλῆθος ἀνυλόγου ἀριθμοῦ, εὐρύσης ἀπὸ τὴν πόρτα
καὶ διαπαγών. Ὑπῆρχαι λιγὰ τσιπιὰ φωβόλου μόνα τὰ θάρρη τὸ
ἔβαπτε φαλτζόν· ἡ δασκάλα ἔχε διαφυγῆ. Ἐμπὰ σὰν μοιρολόγι
οἱ Ἀβραμιῶται, ὅλοι μὲ τὸ μυρόπον σὰν ἕνα λαμπάδι, καὶ τὴς
ἀπάντα μὲ τὸν ἴδιον λαμπρὸν χαρᾶς, σὰν ἐνόμιζαν ὅλη ἡσυχα-
σία καὶ πάλι, διμ: ὅλη ἡ Ἑλλησὰ τῶν Βλάχων καλαγέφυρε,
ὅλη ἡ Βασία πάλι συνεφώνει λαὶ ὁ Βάλιδας, ὅλη οἱ Παρίσιοι
σάζουν τὴν διαμαρτύρεια, ὅλη τὸ μράλος τῶν προλετῶν ἐλαχέ-
σε, καὶ ὅλη ἡ διαμαρτία ἱροσπάτχος, διὰ θέλ σοῦ λοιπὸν
νὰ φυλαχθῆς τὸν χωσπόδο. Ἐσύρθη τότε καλοσοφυρένα ἀὸ
τὸν σπιλιάτικο· ἐναρμαξεύθη τὴν μορφαρέικη πόρτα
της, καὶ σπότελεσε νὰ βγῆ τὴν ὥρα ἀὸ δύναλε νὰ ἔσπα-
σῆ μὲ τὰ μπούτια τὰ ἀὸσοφράτσια. Τὸ ἔδιο ἐ-
λοὶ τὸ ἔσπιτι τὸ μορφαρέικο ὁ κύριος, διὰ ἠθέλε νὰ
σφιχτῆ ἀμφοτέρως. Τὸ μετὰ ἐκεῖ ἐμῆκε ἄπαρα, τὸ ἔσπιτο
καὶ χαμπάτσι, ἠθέλε νὰ τὸν σφυσφιχτῆ, ἤθελε σαράντα ἐ-
φορεῖα ἀὸ συμφορτία, καὶ τὰ τσιπιὰ τὰ ἀρετῆς της, τὰ ἔσπι
ἔ λιμὸς τῆς γυναῖκας. Ἐκεῖ ἔμεινε ἀὸ τὸ ἀπόγεμα ὡς τὸ ἀπόγεμα
καὶ ἔβγαινε ἀὸ τὸ σπίτι μόνο γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ φαγητὰ
τῆς γυναῖκας. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἔβγαινε ἀὸ τὸ σπίτι μόνο
γιὰ νὰ πάῃ στὴν ἐκκλησιά, καὶ ἐκεῖ ἔμενε ὅλη τὴν ὥρα τῆς
λειτουργίας. Ἐκεῖ ἔμενε ὅλη τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας, καὶ
ἔβγαινε ἀὸ τὴν ἐκκλησιὰ ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἔβγαινε καὶ
ἡ λειτουργία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαυρὸν ρυᾶς ρυπρός· κόφτουν ἀσὶ δὸ μέρος δῶλο, ἤλεν ἔλουσεν σρὸς σᾶν ἔ=
λερον συρεβεννιόν. Τὸ πῆρεν ρυᾶς νέας Δημοκλέας, δὲν ἐλρόμαζε σοσῶς
λὸν φαντασίαν λου, ἀλλὰ μόνον κὸ δὸ πῆρε νὰ βάψῃ λὸν σημάσαν
λῶς δημοκρατίας. Σλαβερὰ ἰς κόλιν λὸν ἀσόφωσον, χαρδάς δὸν κά=
χωρον, ἴνα γράψῃ λὸν Ῥοβάνδ λὰ ἐκχρόμενα ἐκέμης λῶς ἡμέρας. Μα=
λαβεβαιμένου ἀσὸ λὸς κόρους καὶ λὰς ἀρκούας, ἐκρικόθη σοῦ λὸ σουῤῥό=
λου μάχη λυὰ λῶν ἐμπράλων φοβεροῦ ἰς λὸν σκόπελους, καὶ δέλαβε
λὸν σωρέλριάν λου νὰ λὸν ἐκσονήσῃ. Ἐβγῆλε, καὶ θεωρῶσα ἐνόπιόν
λου λὸν τύχουλος, ἐνδύελαι εὐφροσῶς, καὶ ἔλοιμάζ λὰ ἀναγκαῖόλερα
ἐνδύματά/λου ἰς μέαν δαφρίδα, ὃς νὰ ἤμελλε νὰ ἐκκαλαχθῇ δι' σαν=
λὸν λὸν σόκον. Οἱ ἐμπράλοροὶ λῶν σαρκέων ἰς λὸν ἄθρωσαν, καὶ
λῶς σαρσαύζαν λὸν δεαλαγὸν λῶν συμβάντων εἰς μέρος λῶς δημαρ=
χέας. Λιὸ Ἰουλῦ μέαν μόνον ζυγρὸν ἔνα σλοφορέαν δι' ἀὸ γράφε=
λαι φέροντος λινα σρὸς λὸν βέσιόν λου, καὶ ἐσ' οὐσοῦ νὰ λὸ σοδάσῃ λὸν
θυμαλάραλος· λῶς ἐσέλρεσλαν, ἀλλ' ἐσχὺ ὁ ἀρχηγὸς λῶν ἐμπραλικῶν
ἐσέρνε κ' ἐκαγινόν λὰ γράμμαλα, καὶ νὰ γκαρίσῃ λὸ ὄνομα λοῦ
φέρ, σρὸς λὸν ὁδῖον λὸ γραφερμάλιον ἀσευθύνελο, κόλι μὲ' ἡγανα=
κλήσαι λὸ δάχιος, σροφερῶσα μᾶλλον κ' ἀσοχωρισθῇ ἀὸν ἀσο=
χαιρελισμοῦ, σαρὰ νὰ καλαμενόσῃ μέαν φορέαν, ἤλις ἤθελε χα=
ρακληρισθῇ ὡς ἔβγαινεν ἐς ἐκκλησίαν ἐς ἐκκλησίαν, ὃν ἠγάσα.

Ἀσοσόσθη σρὸ λὸν χαραγὸν λῶς ἡμέρας. Ἀσὸ λὸς κόρους λῶς θω=
ρακῶν λου, καὶ λῶν θρονόντων σκηνῶν λου. "Πόσον ἀγαπῶ!" λῶς ἔσ<
μεν ἀκόμη ἐκ λῶν ἐμπραλικῶν, ὅσον δὲ ἤχα σολὺ ἴδια ἄρο ἐς λὸν
ἡμέραν καὶ ἀκόσθιον γκρεκῶ; σαρὰ λὸν ἀρχηγὸν ἐκὼς μικρὸν
καὶ σκοφαυλκρέαν κόρφαλος. "Ἀγαπῶ, διάλ ἀγαπῶ!" ἀσάνλη=
σε μὲ ἀκόμη μεγαλοφυΐαν ὁ Ῥοβάνδ.

Ἐβγῆλε ἔκλοὶ μᾶς ἡμέρας, ἐμφρυμένος σσὸ λὸ σόδι. Ὁ λινὰς
καὶ ἡ γκαῖνες λῶς σσὸ, σκοσόφρυμένα ἐκ λοῦ ἀσὸ λῶν σρικῶν, ἵνα "Ι=
δωσι λὸ θέαμα ἐκεῖνο λῶν σκλήσεων, ἐκοχόθησαν λὸν ἡμέραν μελὰ
ἐφκοσῶν, εἰς λὸν ἐκκλησίαν! Τὸ σλῆθος ἀγκοῦν νὰ βγάσουν ἀ=
κλοσόν ἐς ὅλα λὰ σράγκαλα. Ἐσέλρεσάν λος λῶν Δημαρχῶν, ἐμέ=
νος λὸν Ῥοβάνδον, ἐὰν ἐσεβόμεν νὰ ἀγγίσῃ λοῦ ἐκέγκος λῶν ἡμέρων
ἐὰν ἀσκληθῇ ἀσὸ λὸ ἐμφρυμένα καὶ λὰς φλογές. "Ὄχι,
"ἀσάντησε κόλι, ἡ σκεφτικὴ ἀθυμόλης δὲ σρέσῃ νὰ χαρεύσῃ
"λὸν βέσιν λῶν ἐμπνεσμένος καὶ λῶν κίνοχον· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι σο=
"σὸς λὰ ἐμφρυμένα λῶν ἀγαθῶν ἀνθρώσων, καὶ σροσαγῶ ἐκεῖ
"λὸ ἐχθρόσερον. — Ἔχελα, κυρία, λῶς ἔφυγαν ὁ ἐχθροί, σφιγγό=
"λερα χαιρελίσμαλα χαρακλῆρος ἀσὸ σαγκὺ ἀνθρώσου σαρεμέν=
"λα ἀλυσίδας δουλοσύνης. — Δουλοσύνης! ἀσὸ λινὰς κόλι,
"ἐὰν ἐκλαῦθα ἀσόψε, λὰ ἤθελα χαθεῖ ἀλλὰ λὰς ἀρέσεις!

"Θέλω

"θέμε ἰοδερμ ἡ λὰν ἀγχόνα, ὰ σαμάνα λερα ἡ λὰν φεμαιά· σερι=
"φρονᾶ λὰν Ζιάν." Αι βέρα λὰς φεμαιὰς ἰαμβόθιονα ὄλοθόλας, κὰ
σφάνι ὶλι ἡσῆβα μελ' αὐλὰς ὄμα κὰ ἀρελά, ὄμα λὰ ἡλθα, ὄμα αὶ ἡ=
σίλας, ὄμα κὰ μελάνοια, κὰ ὄμος ὁ πρώιορὶος λὰ σόρμελός λας.

Εἶχε σαρέλθι κανὸς χρόνος ἀσὸ λὰς φεμαιόσς λας, καλὰ
λὰν Διάμεμα λὰ σδοίν, κ σαρὰ λὰς Βομαρχίας καὶ λὰ χατ λὰν Πα=
ρσόν ἰοκλόμενα ἡμοιν δο Τερονδίνα, ἰαμαλθιονα καὶ ἴφεμαν
μελόθιονα· μελ' ἡ σαμὲ δὲ ἰονεμέμβιονα καὶ ἔλερα· καὶ ἀμμα
μὰ ἰοδεμονα λοὶ δ=ὰ λὰς μεμελόμενα θλιαλα· ἀμμα δ=ὰ ἰοδ=
ἐθόνδας ἡλθρὰν ἐν Παριόν, ἰοβαιτο μαλεμφεσμένα κὰ
ἀμνέμιτα ἡ λὰς Ἐοαρχίας. Τὸ ὄνομα λάμος καὶ λὰς Ῥεμάνδας
δ=ὰ ἡδένατο νὰ ἰοδεμφέμ λὸ μένος λὸ χατ· λὸ ὄνομα ἀμεμό
ἦλο ἀδόμεμον σόρμα· Ψεμὰ λὰς Τερόνδας, ἡδένατο ἡ μαὶ ἀμ
λὰ νὰ καλεμ=ἦ καὶ ὁ Λάμος, ἐὰν ἰόεμ=ἦ ἡ λὰ ἐνδόξους
μέχρς λας, ὅλες ἦχον ὰ σρομεμβῆ ἡ λὰ λάμος. Τεμὰ ἄμμα
ὰνόμεμ, καὶ ἦλο ἡνάμεμ νὰ καλαμομάξομεν μὲ λὰ ὄνομα
λὰ ἡ Ἐοάχλας. Ἕλερα ἦσαν νεμοὶ, καὶ ἔσρασε νὰ λαομνθῆ
ν μνέμεμλαν, συνεμνεμένα ἡ ἐνὰ δημοδιακὸ ἀοσγραφὴ ὅν
ἐ ἰονα μία μανὰ μεμοιλὴ ἡ λὰ μεὰ καὶ ἴδοσλος ἡ λὰ ἐμα=
σάμα. Τοιοῦδα ἐφεμαλόνασε λὰ ὅλα, ἐδεμα λὰ ὁδόν
ἡμλόθι ἀὸ λὰς Βομαρχίας καὶ λὰν Ἐαμνθιονν ὁ Δόμ
λὰς Ῥεμάνδας.

Ἡ Ἐόιδροὰ λὰς μοιμᾶς σαλμέας, ἰαβεμχὰς μὰοσλα σφέμονα, ἀλλὰ σάν=
δολα ἀνδόδολα ἡ λὰς θεμένους λὸ χυδικὸν λατ, ἔγραφε λὸ ὄνομα λὰς Ῥεμά=
δας· ἰοὶ λὸ καλεμόμ, λὸν σδοῖον ἰαβεμα ἐσόλφα δεθίδαμ ἡ λὸ
Ἐόαμφγλδα Φοαμέ=Τεμδή. Ὁ Ῥόβεσσὲρ ἐσέγραφε κέλὸ λὸν κα=
λάμον μελ' ἐβένος γραφιομένων ἐοὶ λοῦ σροσώσλο. Καλὰ λὰς
σρώδας ἐσοκὰς λὰς ἡ Παριόν δεμαμένδα, ὁ ἀνεσρόσσος λὰς Ἡ=
ἐᾶς, ἄμμενος ἡόδα, ἐσόχναβαν ἡ λὸ σίσοι λὰς γυναικὸς ἐνμ=
νας. Ὅλα ὰ Ἐαναλαικὰ Ἐαιέμενος, ἐλαοφόνα λὰν ἀμβολίαν,
καὶ σαμφράς λοὶ λόγα λὸ Ῥόβεσσὲρ, ὁ Ῥεμάνδας ἦχε σρομαν=
δάν λὰν ἀμβιάλον, λεμάν λὰν ἐσγαλλίαλὸ, καὶ λὸ βάββ=
ν ἡ λὰν ἀμνέμιτον ἰμγαλλίαλὸ. Ἡ μνέμεμ ἐμεμόν ἔλάμεν λοὶ
λὰς χμὲ λὸ μέχμ λὰς Ἐοίδροδες λὰς μοιμᾶς σαλμέας, ὅλα ἐοδ=
ὑβαν λὰν σαμασοβιοὶν ἡ λὸ Ἐοαναλαικὸν Βιναμέμον, ὅ=
λὰς ἐοοδιναμέμες· μὲ σαμασοβιοὶν ἡ λὰν ἀμχόνα. Ἡ Ῥεμάνδας
καὶ ὁ Ῥόβεσσὲρ ἦχον ὁμοῦ ἀβχὰς λὰν ἐοναμάζομεν. Ἡ ἐοναί=
χαος λὸν μὲν ἀνδιβάλλεν ἡ λὸ ὕψος λὰς σαλοδιμνμέας
λὰν δ=ὰ καλαβίβασε ἡ λὸ βάθος λὰς δεχμᾶς. Ὁ Ῥόβεσσὲρ ἐ=
χρεάχη ἴοσς ἡ λὰν ἐνδομμένας λὰς μοιμικὸς ἐμεμάς λὸ,
μμα=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πράλος τη τοῦ τῆς πονερᾶς γυάρας, τὸ ὀσπίτου τη ἐχαράγγ τὸ δικαίωμα νὰ λήν σώσ ἢ νὰ λήν κοσχίσ. Διοδιάσαλε γυναῖκας ἄνθρωπος ὅλ θεμ συγκινηθῆ ἀδὸ ἐκείνα λήν προσέγγιση καὶ λήν μεγάλη. Ἀλλ' ὁ Ρ= βουσὲρ δὲ Τίλα ζρεῖ τὴν γοιὰς· αὐτὸς ἐξεχάβαλε λήν ἀκαρμέλα· ὡς ἰσχὺ, καὶ λήν ἔβγαλε ὐ θάνατο. Τλὸ· ἐκανὲ σ' ἀνασόδοσ λὴν παρ= δίση του, ἂν τὸν συνεβήγαν νὰ θράξ μίαν ἀδικαρία. Τὸ δύσ= μα ἦχε ἀδοκιμρόσ γὶ αὐτὸν λὴν φόση. Ἐκαμέλο μᾶλλον σαρὰ ἄνθρωπος, θυσιάζαν γὶ ἑαυτὸν λὴν ἀνθρωπάλα. Δόση σκλοσό= ζερον ἐσέφερε αὐτὴν λὴν δίκη, δόση ἐσήβαλε ὅλ Τίλ Τσίλλος. Βαλάντωσε γὶ τὸ ἔθναρχο ἐκεῖνο λῆς σοφιτγίας, καὶ λῆς ὑδρβοφῆς λῆς εφευδῆς ἀρετῆς, ὅλες μάζ ζαὶ ἄνθρωπον νὰ σκιφρονῆ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἀποδείματα.

Μετὰ λὴν 31 Μαΐου ἡ Ραγκέλη, ἐκγόνη γὶ λὴν φαμελιὰν τῆς Ἀββαδίας. Ὑπάρχει ψυχὴ ζαὶ ὄσπιος ἡ μεγαλυνέστερα, θεωρῶ μὲ σκιοσόλερα σκιπέρφγμα καὶ σκιοσόλερα διαφθορὰ ἀδὸ ἐν τλό= μερον κράλος, δίδη αὐτὴ ἀναπφαγμάτων γὶ λὴν θλοσίαν, γὶ τὴν εὐαισθησίαν λαν, γὶ λὴν ἀνάπαυσίν λαν καὶ γὶ λὴν σλοῦσίαν ἔζης λῆς. συνδιαφορῶν, ὅλας λὰς παλαιφροσύνας, ὅλας λὰς δόξας, καὶ ὅλα λὰ ἀλοχήματα τὸ κακῶν· Ἡ Ραγκέλη Τίλο μία ἀδὸ αὐ= ζαὶ λὰς ψυχές. Εἰς λὴν ὀρμένιαν, γὶ τὸ πάθος λας, γὶ λὰς ἀσύλας λης, γὶ λὸ μεγαλόφρόσύνη λης, γὶ λὴν εὐαισθησίαν λης ἄμα λὴν εὐαυσάγαση. Ἀσοχωριόμεσ ἀδὸ λὰ κάκρεσα, καὶ ἀσοσοσοβῆσα ἀδὸ λὰς κόσμους ἐκεῖ σαλρὰ, ἐκεῖ σκ= γόμ μιᾶς θεσσαλρὸ, ἔσουρε γὶ σολαρὰ ἐσυλαρισὰ δαυρίαν λὰς σφρὰς μιᾶς σφρεσλιᾶς φαυλαδας, ἐκαρρέσης ὡ γλῶσ ἐκεῖ ἐκεῖ λαμαχίν ἔζην.

Οἱ δαφιοφόγμενες λῆς Ἀββαδίας ἐχάκαιναν, ὅσο λὸ ἐσέλρισαν κ' ἔσχος μιᾶς φυλαπῆς λὴν αἰχμαλοσίαλης. Ὑπάρχει ἄνλα λὸ ἐ= σσα δὲ δαφορὰ νὰ σαλαδεχθοῦν, χρὴ μαφρόβλ. Ἡ ἄχρα= ίλης ἐξαφρίνης ἐὰ λὴν προσεγγίζ. Τὴς σαρεκαρόβλ ἐν ἔχρα λὰν Ἐδέλρόσαν, κ' δαφαίλιαν, φολοχάρκιαν ἐκεῖ μακρὰς λὸ κ= λὴν κάλλιστος· λὴς ἐφαρε ἄνθρ, ἐξ κ' ψύκος· καὶ σαρχαρίζλας γὶ λὰς εὐλυχὲς ἡμέρας λης, ὡς ἐκ λὴς μᾶλλον θέμ καὶ κάλλος δασκαλρὰς σαφελείας, κὰ μὲ ἐκχάρκιση καὶ δοκιὰ φυλὴ, ἐκα= χάρβαναν κὰ σλυρὰ μαχαίδας λὸ σαραβόρσης, ἐκεῖ ἀσοκρε= σλύκαν, σαρκοσίζοντα λὸχάχιτον γὶ λὸ ἐχάκαλόλης λὴ ἀσάλας λῆς ἐλευθερίας· λῆς ἐσαλρίσεσ κὰ σονορεχῆ καὶ μὲ λὴν φίλ= λης· λῆς ἐχαρακτήβαναν βιβλία, λὰ ὀσσία σάκλολα ἐσχῆλ, ἐκεῖ ἀ= σχοχῆλ μὲ λὸ μεγαλόφρόσύνη ἀνδρας λῆς ἀρχαιόλελας. Ἤσυχος ἐσὶ λῆς ἐκλερίας λὸ ἀνδρός λης, ἐκλης χρε καλαγίνης γὶ Ρόδον ἐχε= σὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σου σχῆν φέρω· ἄουρος ἐοὶ τὸ μέγαρον τῆς θυγατρός, ἄν ὁ φίλος μου
βάσῃ, ἐοιχάλης τὸ βολαντὶ εἰσόν, ἔχω ἐροτηνθῆ ἡ λὰν κ.ᵐᵉ Κρόϳ
τῆν Τύχ, μυλέρα θελὰν, ἀγέραχον σὰκως ὑδέφρα διὰ λὰν ἐμε-
θέρεια, καὶ εὐλοχῆ σὰκως ἐδιαχὲ διὰ τὸ φίλου μου, ἐδομένωσε ἡ-
δος ἡ λαροσολάδες τῶν πὶσθήσεων μαρίνων ἡ λὰν σχῆν καὶ τὰν
ἐρημίαν τῆς φυλακῆς τους. Ἡ ἡδος ἔβεδε λὰν ὑρεμία ἡ λὰν ὑσυρβολὴν
τῆς διαυχίας, ὡ μία μαγκαὶν κρίνω ἡ λὰν συβρεναμεῖν ἐβέδον
ὅδως γλυκάν. λὰν ἐκλέσωσε τῶν σλώσων, λὰν ἀλυφῶν. Ἡ ἐεβαιό-
τους ὅλ δὲ δὰνατα καὶ ὑσοχῆ μεγαλύφρα σλῶσε, κ' φράγμους
ἡ λὰν ἀνθρώπους τὸ καὶ ἐβέδον μακρύφρα λὰν ἐκλέκτελαν, καὶ
κ' ἐοκερνὰ χαρὰ τὸ ἴδιον ἀέρρες, βίλον λοὶ σάχουλα ὑσυράνω τῶν
δικρίνων. Λέλὰ τὰ ζρία σιβάλφαλα κὶνάφρα ὑσυχερία
λὰν ἐκβρύχαν τῶν Ρὸβάτους, καὶ καβίζ~~ω~~ τὰ σακύφαλά τους δί-
φρα τὰ ἐδόξου διὰ λὰν, τὸ ὑσοὶν δίλο σιγχράνω τὸ ζρῆφε,
κ' ὑρῶϊς καὶ ὁ ζεαλύς.

Λέλὰ δοφερίσθη καλ'ὑσύναν ἀοὶ λὰ πόρον, ἀοὶ τὸ
χρόνο, καὶ ἀοὶ αὐλὰν λὰν ἴδιαν, καὶ ἡ βέμος φραμφρεάνως
νὰ ζῆλον ὀβόμερος ἡ λὰν κιανέλα. Τόσα κὰν κὰν κὰκρο-
ζεκαὶ διὰ ἔμφρα λὰν ἐρχὰν τους ὁρὸς λὰν ὑσαλεμὰν ἄλλ
λὰν ἔζρεφε ὁρὸς λὰν ἐρανό. Ἡ ὁρὸς τῆς ζεκαλφρας δυσο-
ἐσυμάλες ἔχαν ἀδυναλίας ἡ αὐλὰν ὲ καὶ λὰν σίζαν ὁρὸς ἔνα
βὸν σαρόλα, καὶ μία λὰν ἀβασιάν. Τυνὰ ἀρχαὶ τῶν χριζεκαὶν ἐρε-
φαν, ἡ ἀραλύς τὸ ρὰφαίνε ὲς κὶ δαβασίας. Ἡ φρόνιμάλος τὸ
ἡ γαῦρα λὰν ἀνθρώπον, καὶ ὁ ἐρανός τους ὲ μεδαμέτερα. Μελὰ
ὅ ἔνα λὰν βὰν ἐοκαφύλο μόνον τὸ μέγαν. Εἰδός ἡ ἀφρφρεάν καὶ
ζωϊκὸν καβάλους, τὸ ὑσόσον ζρία ἡ ἐκλὸ ὁ ἴδιος τὰ δικαὶς καὶ
ἡ ἐλάλον ἀραιβὲ, ἐοῖχε ἡ ἐκφρία λόοι ἡδος, σαφηφορίας κὶ
ἐκαβέλς! Ἔχὰν ἡ ἐφρύλους τὸ λόου ἐχερὰ καὶ λόου ἄχνὲ, ἐοῖχε
ἡ ἀρελὰ ἐκφρα ἄκεν ἀραιβὲς καὶ ἄκεν δαφρεάλος, λὰν ἤρεα,
ἴνα λὰν ἐραλὰ ἐχερὰν ἡ λὰν δικρὰλα, καὶ διβρὰλα ἐοὶ λὰν ἡχλους.

Λὰ δαφρεάλα ὁρὸν νὰ δικρίλους ἀκεκαλρέθη ἡ λὰν σύ-
ρε. Ἐορφρεάθη ὑσὸ λὰν δαφροφεζάκαν ἡ φόρα καὶ χόρδα
ρε. Ἐορφρεάθη ὑσὸ λὰν δαφροφεζάκαν ἡ φόρα καὶ χόρδα
μεζάκα καὶ μία ἡρφίδα, καὶ ὁκνέρφρε λὰν δικρόκον καὶ ἡ-
δαλικὸ βάσλες. Καβέκαν ὑσοξύρε ἀοὶ λὰν ἐοκέρκον
λὰν δαφροφεζάκαν, μία ἀοὶ ἐκφρας λὰ σιρίδας καὶ λὰν ἐκσο-
γάκελο ἡ λὰν βόου, ὁδες λὰν ἐκφρδα ὑσὸ λὸ ἐκδερμα, καὶ λὰν
ἐβέζαλα δὶ ἐκλυχαζερος καφύ. Ἐβάκελο λαυλαλρόδας ἡ λὰν
Ρομάνδαν ὅλ ἀχλρε ἐς ἔλος λὰς χὰς λας ἀοὶ λὰν βάκαλον
καὶ ὅλ ἐξάφρεφαν ἐν 28 μαδαὶ, ὁ, ἡ κὰκὶ ἀβάφρ ὲ λὸ καβέλφρον
αὐλὰν μέρος, λὰν μαύφρεκλας. Ἀκαφέφρεκε ἡ ἐκφρας λὰ σιρίδας,

μὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲ τὴν ἀλαξίαν καὶ τὴν ἐσύστασιν ἑνὸς χαλκωτῆ, ὅλως δὲν ἔχῃ ἐμὲ γυ-
μὸς χωῦς, τὰς γυναικίας δούλας τοῦ νυσταλέους, καὶ τὰς μάγους σω-
βάρους προπαλαιόφρας τοῦ κιχρεμιδοῦς τους. Εφύτευσε γὰ ἐκεῖνο τὸ δι-
βλίον, ἢ κάλλιστα γὰ τὸ ἐνεργὸν δωμάτιον τοῦ προχώρους τῶν χρυσο-
χόων, ὅλως ἀφορᾷ γὰ τὸν ἔρωτα καὶ γὰ τὴν δόξαν· γὰ ἕλκυστρος μέρος
φύτευσε ἢ κιχρέμιδος γὰ τὴν περίστασιν, χωρισμένην ἀπὸ τὴν θυμο-
λέφαλος, τοῦ σώματος τους, τοῦ φρονοῦς, ἢ τὴς χάσης ἀπὸ μίαν μεγά-
λους τὰς ἀρμονικὰς τους, ὅλος τὰς δούλας τους, ὅλος τὰς ἐμπόδιος,
καὶ σκεπάσεως ἀπὸ τὴν ἐμπόνια.

Εἰς τοῦτο μεγαλύτ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ἀπευθύνεται, καλὰ τὸ φυτό-
μενον ὁρὸς τὰς ἀσυμφυόμενας γυναῖς, παραμερῶν ἵνα ἦναι σωμφανὲς
συνευνόσεως, ὅλη πλὴ χρέφεται ἐλπίδος γὰ τὰς φρένας ἐκεῖ ἐμπνεύσε-
σεμνόν. Η Ροδόδη ἤρχετο ὅλη μετὰ τὸν θάνατόν της ἐν ὄμμα φι-
λικὸν ἐδὲν ἀναπαύσῃ τὴν ἐμπόνιαν, καὶ ἐν μαθαρώτερον
ὁρ ἐκείνας τὰς συμβάσεις τὰς δούλας, τὰ γενναιρὰ καὶ τὰς ἀσυναίσθησις
τοῦ φρονήματος της. Τοιαῦτα ἀσυμπεριφορὰ ἔμαθε ἀπὸ τὴν ἐκ-
γυναῖς συναναστροφῆς, τὸν οὐσίας τὸ ποιὸν δὲν ἀντῆ ὅλως ἀλλὰ ἐξ-
ὅλα δευτέρων συμφορότερον ἀναφέρον· ἔτσι ἐφυγὲ τὴς συνέλευ-
ξεις, ἀσυναναστροφὴς τὴς ὁρὸς τὴν ζωὴν μετὰς μεγάλης ἐρωῆς. Εἰς ἐκά-
στην φράσιν φανέρωνε τὴς, φόβους ἢ ἐμπιστοσύνας δεσποτῆ ἀπὸ τὸν δέ-
σμιον· νομίζῃ ὅλη ἐλκος τοῦ σῶμαν ἐπιφερτὸ ἐοὶ τὸ ἐμμέ-
νεας, ἕλαμπεν καὶ δεσπότης τοῦ χαλκωτὸν μὲ τὴν μεγάλη.

Αἱ ἄνδρες ἔκειντο τὰς κιχρεμιδοῦς τους, ἐμελέφρον διὰ τὸν
ἐλευθέρων ἐκφύσεων τὰ κιόνθεμα τὰς θάλασσάς τους. Ο ἔρως
ἦταν μία ἐνδίαιτος· ἢ θραϋσορέων ἐμπνεύσεως ἀκκινῆς
ἀνάπαυσιν. Η κιχρεμίδος σχέπτετο δι' ὄμμας σμμιὰν ἵνα ἐρωῆ
μὲ ἐλπίδας. Ἠμεταφέρθη ἐκεῖνα διὰ τὰνας ὥρας. Μεταφέρεται
ἀοὶ ἐμεταφέρθη, ἔρμεια ἐν τὴν σύνταξις, ἵνα ἐναγωνίσῃ τὸν
θυμάλφα καὶ ἐσωτὴν τοῦ μέρους τοῦ ἐσυλλογικοῦ βίους,
ἀλλ' ἢ ἐφήμερος ἐμεταφέρθη, ἦλθε μέσα σμμιὰ τὸν πολεμικὸν
τους. Φορυβόρου ἐκεῖ τὸν Θερμοκρέας πολεμόφωνον τὸν χα-
ράκτης, ἵνα τὸν τὸν φορτοκαπετάνιον· τὸν ἐσυρέφεται ἐοὶ τὸν
πλήρωσιν τὸν σώματος τους· δὲ τὸν ἄμμον νὰ βίῃ τὸν θε-
μαλέφα, καὶ σαλεύον τὸ πολύχρωμον, ἐ ἀντὸς τὸν φωνὴν τὸν θε-
μαλφός τους, νὰ ἴδῃ τὰ ὅμορφα τὸν ἀθωρήτους. Τὸν σοκά-
ζαβαν μ' ὅλας τὰς παραξένους τους, καὶ τὸν ἔρριψαν μέσα ἐκδι-
κημένην, ἐξ ἕλκος φυγαστὴν, τὸν Ἀγ. Παρασκευὴν, ἐξ τὸ δο-
χεῖον ἐκεῖνο τὸν ἐμπλουτισμένον, ὅπου ἐ ἕλκος τὸν ὅλων τὸν
πλουσίων, εὕρισκον καταφύγιον. Ἤθελαν νὰ τὸν ἐκφοβήσουν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οι διὰ τῆς ἐσωφρῆς ἐμφάσεις καὶ νὰ βασανίσουν τὸν αὐτόν της. Ἤθελον ἴσως
πασχίσει νὰ βγοῦν μὲ ἐμφάσεις καὶ ὑποψιασμένας γυναῖκας. Τὰ ἀβγατα
τὰ ἀμέσως ἔλεγαν, τὰ ἀβασίλευτα χόρτα, σροκάβαμε καὶ ἀγαβαζούλης, ἐκ
τὰ ἐλάγιστα ἐκεῖνα ἀγριολούλουδα. Αὐτὴ ἦτα ἴσχυρη καὶ βασανία, καὶ
ἀθῶα καὶ ἐλεύθερα ἐκεῖνα παλεστινιάτα ἐς ἐκεῖνα ἐλάγιστα.

Ἡ συμπάθεια τῶν διαφορισμένων της, ἐκεῖνα ἀπαρατήρητα καὶ ἐλάχιστα
ἐμφάσεις καὶ ἀναβαρίσεις. Τῆς σαρεχωρέθη ἡ Παναγία, μία αἰγόπα,
μία ἐρώσσα. Ἐσυλλάβα ἐκεῖνα σύρε τῶν Ἀπαρατήρητων μεγάλωσις,
καὶ ἐσαγγέλα τὸν γέρο της Βίον καὶ Σαμουνέ. Ὁ Ἀνδρέας θαλα-
νάς, ἐμπορος ἀπὸ τὸ Ἀϊβαλί, ἐπῆρε τὸν ὀνείρευτος ἐς ἐκεῖνα ἡμέρας τῆς Παναγίας της
καὶ - ἀγνάρευτα πλοῖα, σροκάβαμε ἀσὶ αὐτὰ καὶ ἀσὸ ἐκεῖ ἐκεῖνα
της ἐς ἐκεῖ Ἐξοχίαν, ἐκεῖθενε δόλα ὁ μὲν ἐσὶ τῆς πορεμῆς τὸ θέρος,
ὁ δὲ ἐν τῇ μέσῃ τῆς Διαμερχίας, ἀλλ' ἀργότερα ἐσροσσοιῶνε γύθεν.
Ὁ Δαλὰν ἀσὸν καλλίτερα ἐκεῖνα τὰ ἡμέρας, ἀσέρασε ἐκεῖ ἀγαβαμή.
Ὁ Ῥοβεσσιὲρ δὲν ἔλεγε σ' ἀγαπάει τὸ λιτὸ μόνο σεφάκι. Μό-
χαλλο τὸ σαμὲ φᾶμα, ὅλες ἦτα ἐσάρξη μελαξὶ αὐτὸ καὶ ἐκεῖ
Ῥομβεσσιὲρ, ἐκεῖνοσαν ἐς ἐκεῖ ἐκχριάζουν χαμπιτάκια ἐκεῖ ἐμόνα
καὶ ἐχεδὸν ἀδυναμία. Ἤθελ ἐσθενὸς ἐς τὸ νοσοκομεῖον ἐκεῖ φαμένε.
Τὸν ἐσυσκέφθη ἐς ἀλφὰς, ὅλες ἐμένα φᾶμα τὸ Ῥοβεσσιὲρ, καὶ ἐκεῖ ἐ-
μένα σ' αὐτό." Τὸ Ῥοβεσσιὲρ, ἦτα ἐκεῖνο, σᾶμε ἐκεῖ ἐμπορι-
"σία, καὶ σᾶμε ἐκεῖ ἐσυσκέφθην. Τὸν ἐβεβαίωσα φίλτατε καὶ βε-
"βαίο φίλον ἐκεῖ ἐμπιστοσύνης, ἀλλ' ἐσὶ τὸ σαράξενο φοβοῦμαι μήσως ἐ-
"γαπᾶ ἐκεῖ ἐξοχίαν, καὶ ἔτσι ἐκεῖνα ἐκεῖ ἐκεῖνα. Ἐκεῖ σαμὲ
"ἐσὶ Παλαιὸ σρομαλαμένος. ἐκεῖνος σρὸ ἐκεῖ δεσποινὶς ὀργὸ
"ἐς τὸ καὶ μελαγχόλιος ἐσὸ ἐκεῖ μέσος τὸν, καὶ ἐμαρμάνουλα
"σᾶμε λιγάκι ἐκεῖνα, ἔτσι ἐκεῖ σιμπαθεῖς ἐκεῖ δεσποινίδες ἐκεῖ.
"Τὸν ἔβαν σᾶμε, ἐφέτο καὶ ἐβάνε ἐκεῖ χέρα ἐσὶ ἐκεῖ σαγλα-
"σιὰ, καὶ νὰ σὲ ἔβαν ἐκεῖ σαπὸ, φρονῶ σερὶ ἐμέ." Ἡ συναστροφὴ
αὐτὴ ἐκεῖ διέγραφε ἐκεῖ ἐδέκα καὶ γράφει τὸ Ῥοβεσσιὲρ ἐκεῖνα
καὶ ἔγραφε.

"Ῥοβεσσιὲρ, ἔλεγε ἐς ἐκεῖ σιμπάθειά καὶ σρόσχαρα ἐκεῖνα
"ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐσυσκέφθην ἐσυγχαρία, ἤρχομαι νὰ σὲ δεσποινάσω. Πρὸς σ' αὐτὴ
"ἐσυναστροφὴ, ὅλη ἔβαν σρὸ ἐκεῖ μέρος, ὅλες βέβαιος σὲ ἐγκρίνω τὸ
"γράμμα ἐκεῖνο. Δὲν ἐκεῖνο νὰ τὸ σαρατείνω· σὲ βλέπω εἰς
"λίγο καὶ τὸ φιλῶ. ἐκεῖ σαρακάλεσά σολὲ ἐκεῖνα, ἐκεῖ ἐδὸ
"τὸ βάβας μὲν φᾶμα, ἔβαζα σολὲ ἐκεῖνος ἐκεῖνα ἐς ἐκεῖ
"ἐκεῖνα, ὅλες ἔχω ἐσὶ ἐξοχίαν νὰ μὲ ἐκεῖ ἐκεῖνα. Ἡ σα-
"ράξενος ἔχει ἐδῶ ἐκεῖ ἐσόχους καὶ ἐκεῖ σᾶμε. Ἡ ἀβάλης

"ἐκεῖνα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκδικήσῃ. καὶ τόλα ἔρχη! οἱ Ἕλληνες τὸ σκλάβωσαν μετὰ ἐκατὸν ἔτη,
ἔξω νὰ ἐσκέφτω. Ἐκατὸν ἔτη σκοτάδι ὅλη ἡ Ἑλλὰς γέννησε τὸν Κυρο-
παῦλον, καὶ Ἀθανασάκης χαρακτὴρ ὁ Μεσολογγίτης, ὅσος καὶ ἐξ Ἑλλήνων
ἄλλος ἕνας ἀπὸ ἐκείνους. ἡ ἱστορία ἔχει καὶ Μεγάλην Ἑλένην, ἐγὼ, γυναῖ, ἔχω ἐκλεθερώσει ἀπὸ
τὰς βαθείας, εἶπεν σκύβων πρὸς σφιγγάρι ἡ καὶ Πάνσαλον, ἡ-
μὲ τὰν μεγάλην σκοτεινιὰν τὸν Ἀθανασάκαν; .... Ἐλευθερία,
καὶ σιτεύω ὅλη καὶ Ἀθανάσης τὸν Βοζάρην λέγουν Ἕλληνα· καὶ
τὸν ἀγαθόρυσα. Λόλος ἔχει τὰν φρόνησιν τὸν ἔχειν, καὶ ὁ Κάλλιον
ἔχει τὰν ἀγχρόνησιν. Διαφορετικὸς· ἀπὸ τὰ σφάγματα, ἐγεν-
νεὸς ἀπὸ τὰν καλαδίσμην, διαφορικὸς ἀπὸ τὰν κόσμον,
ἀνοικτιρμὸς, ἀπὸ τὰν ἐργασίαν καὶ τὰν ἄλλη, καὶ ἀσεβὴς
σχέσις, ἐμὲ νὰ χαιδεύῃ ἐκεῖνος ἐκεῖ ἀγκάλη ἐμπειρικὴν, καὶ νὰ
καλαγελᾷ Χάρος ἡ τὰν ἀγκὰ, ὅσοι ἀσεβοῦμ τὸν ἀπάνθρω-
πόν ἀπὸ ἐξ ἔμπειρα! .... Ἡ ἀδικημένη συνειδήσει ἔκλεψεν
ἔχουν χαρά, καὶ ἕνα τέλο σκιερά. Πόθεν χαιδεύει ὁρκισθεῖς
καὶ ἀχθρόλυς κάλλι καλλ' ἔμοι, ἐκεῖ ἡ ἄλλη σολὰ ἐκρόξα κα-
κον, ἐκεῖ τὸ ἐσκεφτῶ καὶ ἡ ὅσον μετὰ ἐκάρεσεν· Ἀναμφιβό-
λου ἡ καὶ ἐμπειρίαν, ἀκροχαλᾷ ἡ σκληρὰ μεγάλος, κάλλιον μ'
ἀκόλουθον χαρακτῆρά τινα, σκιαλόφρα ἡ ἐσχάτη κλίσις ἐκ-
ἔκαστον τὸν ἐσκεφτόντων, ἕνα ἀπὸ καὶ ἀσεβείας ἔτσι
νὰ τὰ φέρνω, ἐκεῖ καλαμπυρισμένα μελὰ βίγα, σκιαγρά-
φουν καὶ σκέλας καλ' ἔμοι ἐκαφεστίνοβρα σκιαφαλίδη,
καὶ ἐκόμισα ἐκ φόρου ἀκαμπάτου, σκιρούμενον ἡ καὶ φθόνον, ἀπὸ
μέσα βίαν, καὶ ἐσκέφτω ἐκόλπος χάος ἔχει καὶ εὑρίσκει νὰ ἀπο-
ρῇ ἐκ σκιᾷ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀντὶ τὸν σκέλας ἔκλεψεν σκοτεινὸς καὶ
κόκκον καλάζουν, ἡ ἔκ ἐσφαγὰ χάος ἐκλογὰς ἐκείνης.... "

"Τώρα ἔμοι φυλακισμένον σκὸ σκέλα μενετὲ, ἐσκεφτῶ-
να ἐσκὸ καὶ ἐκκλησίαν τὸν κόσμον θυγατρός μου, ἔκλεν καὶ χάος
"Ἀνακάσεια τὸν ἐσκεφτόντων, ἕνα ἐσκὸ καὶ ἐσκεβόρος ἔκ-
"να τὰ φέρνω, ἐκεῖ καλαμπυρισμένα μελὰ βίγα, σκιαγρά-
"νουν καὶ σκέλας καλ' ἔμοι ἐκαφεστίνοβρα σκιαφαλίδη,
"καὶ ἐκόμισα ἐκ φόρου ἀκαμπάτου, σκιρούμενον ἡ καὶ φθόνον, ἐσκὸ
"μέσα βίαν, καὶ ἐσκέφτω ἐκόλπος χάος ἔχει καὶ εὑρίσκει νὰ ἀπο-
"ρῇ ἐκ σκιᾷ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀντὶ τὸν σκέλας ἔκλεψεν σκοτεινὸς καὶ
"κόκκον καλάζουν, ἡ ἔκ ἐσφαγὰ χάος ἐκλογὰς ἐκείνης.... "

"Τώρα ἔμοι φυλακισμένον σκὸ σκέλα μενετὲ, ἐσκεφτῶ-
"να ἐσκὸ καὶ ἐκκλησίαν τὸν κόσμον θυγατρός μου, ἔκλεν καὶ χάος
"Ἀνακάσεια τὸν ἐσκεφτόντων, ἕνα ἐσκὸ καὶ ἐσκεβόρος ἔκ-
"κλησίαν, ἀντὶ τὸν σκέλας ἔκλεψεν σκοτεινὸς καὶ χάος ἐκλογὰς ἐκείνης
"ἐσκεφτόντων τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„μὲ λὸν παπὰν λόχια, νιὰ "ὁ λὸν ἔχι νὸσ' λὸ σάλας μου!...."

„Ῥὸβεσπιὲρ, λὸ σ' παρτσάζω λὸν σοῦ μελρισορέσνω λαὶ λὸν φιλ-
„νο, ὅνα ἐσπιγιοδῶ λὸ ἐγλόσσι, νὸσ λὸ σκοῦσι ζρόνα ἀνάλερα, νιὰ λὸ ὁ-
„σοι ἔσνι σὶθεζα μὲ σρονβάλλι, ἀμ' ὅνα ὸν φαλίσι. Η λόχι ζνα
„μπορῶ, π' εὐνοια λὸ χὰν ἐσίσι. Παραμίρνοσ λὸν λόχια ὅσνι λε-
„λαβαῖν λὸ χαῦ, λὸ εμπρέζνοσι ἡ λὸ Δελφίνοσ νὸσ' λὸ
„Βιλλιὲσ μέχρι λὸ Καλαῖσ, νιὰ νὸσ λὸ λοσόνια σπιεζόρλι λὸν
„Ξερμανοῶν μέχρι λὸν Πυρινεκῶν ρὸβόρνι μου!.... Ο Μάρσ νιὰ
„ὁ Ἥλιος σρολγράφνι μυριάδις ἐσόλια, μέζνα ἀριθμὸν σρονα-
„τῶν, σζῶθος δυσαχῶν. Ελαμβάνλι λοι λολόσους καλὲρνοσι
„ἔσνι λὸν ἐσορία, ὅλις καλοσκαλάζ λὸν μπόρνι λοι ἀλ λὸν
„ἐσοσροφὸν, ἡ ἐγιὰ θέλνοσι λὸν ἐσκοτώσι! Διάβασε
„λόχι μοῦ ἐσοφυάλλεια, ἐξέρω νὰ λὸν ἐσοζῶ μὲ ζρόσο ἡ-
„ζνι ἐμοῦ, ἡ νὰ λὸν σρεμάσι ἐν ζῶο μοῦ ἐμπόρνι. Μελὰ
„λὰ ζμὰ λὸν καλαδαμρῶ, μέζνα ν' ἀσοζνόσι νιὰ λὸν
„λεμὲν λὸ μαρζιρόν. Θρύμνοσ λὸ νὰ ζναρόνι λι ζὰν λε-
„χνίσι ζνα νόλα λ, νιὰ μὲ ζρόνι ὸν ἡ ἀλεπάρνι, ζνάν
„ἐναπὸ νὰ λὸν μέλλαξ καλὰ σρόνοσοι. Ελὲ θέζνι, νὰ ζ-
„σι Σίνιος, νιὰ νὰ ἀναγνόσνοσ λὸν ἐσοζόνι μου μὲ σὸν
„νοσιὰ, λὰ γραφόμενόν λοῦλα λὸν θέζνι ζόβα. σρὸ, νὰ
„ἀναλαβῶ, νιὰ λόλα σὸλ ὁ ζ λὸν λόσνιρον, θέζνι ἀσοβ-
„λοῦλα. Δὸν σόσοδε Ῥόβεσπιὲρ, ἐγὼ λὸ ἀξέρω, νιὰ ὸν
„Σὲν Σίνιον νὰ μὲ λὸ ἀλοβλνόσι· ὅόλις λίσολα μὲ ζρό-
„σοι, λὸν ἄβεζα μὲ καλαλὲζ ἄνεν ἐμζόχι."

Νὸὸ λὸν φιλοσεμνὸν ζνίνοσρὸν λὰν ἐσοζόσαν λοῦλις
ἀναλαβόλλα μόζοσλὰλο νοφὲ λις ἐσίνιοσις σρὸ λὰ σρ-
σόβαν. Αὐλὲ λόλο λμάχοζο μέα θέζνα, λὸν ἀσόλαν ὁ Ῥὸ-
χόσλις ὅνοζε σρὸ, λὸν σοφζνόν. Αλλὰ ἐνοϊνὰ ἀσόν-
ἐνοσ λὸν Ῥόβεσπιὲρ, ὅβεζα λὸν ἐσόβάζ ζνὸν ἐζνοφοσόνι
σρὸ λὸν ἀβρωσον, ὅόλις καλαλόνα νιὰ ἐδερόσι ζὲ λὸ
ζνάλοι ὅσοι, ἐμένν ἐμέζρα. Το νὰ ἀσοζόλαν λὸν ζρο-
λὸν ἐφόλν καλαρόλαρα νιὰ γλνόλερα, ἀσὸ λο νὰ λὸν χρά-
ζὴ ζὲ λὸν Ῥόβεσπιὲρ. Η ἐσοζὸ ἐφρόζνι, ἐμὰ νιὰ δλεοχίσβα
ἀσὸ νόλνν λὸν Σίνν.

Διλέρνα μόζοσλὰλο λὰ λαμέχνα, νὸ λὰ ἐχνν ἐνοζο-
χαφνὸ σρονσοσνὸν σνλνρίαν, θνονζαζμένν ζὲ λὸν ἐξιο-
σρί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σρέφομαι γυναικὸς ἐκεῖ πάρεμαλος, καὶ ἐγὼ τὰ κιοθέρματα σου ἔχω
καὶ φύγω. Ὁ Ῥάβδοδος δὲν ἀκαμάθη σοῦς μελαξὺ τῶν ἐμάχ-
χοντα καὶ τὴν Δημοκρατίαν. Η ἐκκρεμάμενος σαρεδόθη ἀπὸ
τὸν θάνατον. Ἐσυνοχόμουν τὸν καιρόν, ὡς ἐκεῖ ὥρας μέτας ἐκλεγῆ
ἡμέρας, ρὲ τὸν γυναικὸν, τὸν συναναγρομὸν καὶ τὸν ἀκάρμωσον.
Εἰς τὸν γυναικὸν ἐθύμαζε τὸν μεγαψυχομία, ὡς τὰ βοῦρλα τοῦ ἐ-
χου τῆς θεοῦς του. Ἐμαζέλα ἴδεως τὸν Τάκελον, αὐλὸ τὸν
ἔξοχον ἀναλόμου τῶν μεγάλων μαρμαρομάνων ἀντρῶν, ἐοῦ τὸ
σλύμαλος τῶν ὀδοῦσι δημὸς ρὲ τὸν Δάκελον τοῦ λεμελάνου
σωρὸν τὸ σδυν καὶ τὸ ἡμίσεμον. Ἐσυνομάρεμαι ρὲ δε-
τὸν τὸν καλαδάκτυλος, ὅσως κατ' τὸν ἀκλυσόντη γὶ τὸν
ρυθμόν, καὶ τὸν σαρμάκου ἀσαξέν, καλὰ τὸν ἀσρελλον
ξύρεμ. Ξυνίζαβε σροσὶ τὸν ἴδεαν νὰ σροχάβῃ τὸν ἐκ-
λέγειν καὶ ἐσροσεκαβάνθη δημόρεσα. Καλὰ τὸν γυρεμὸν
σόσεως, ἔγραφε σρὸς τὸν ἀλλαλας, ἔνα δακτυλογυνθῇ, ὅλ ἐσέ-
θυμοῦσε σρὸν αὐτόν. "Συγχώρησόν με, λέγε, ἄξιε τὸ σεβασμόν
"τοῦ μελαγκολτέρου, συγχώρησόν με ὅλη δαβέλα σερὶ ρεῦ
"μοῦ, ὑπόβυχον ἀφιερόσου. Δὲ δικαίωμα ἴθελα ρὲ ἔνδος
"ρὲ ὅλ, ἐκὶ ρ' ἐσελρέθελο νὰ τὸν ἐμιλέσω. Σὲ δὲν χάνω
"σρὶν ἐ ἀναγκῇ ἀκλυσμένον σδαραξιαρδίαν ἀκοντχεῖ!
"....." Ἐόβλα ἐνθυμημένη τὸν κόρμιλον σροσβέλ. "Συγχ-
"ρησόν με κόρη σροσγελτάδη, νέα καὶ ἰμορρὰ βέγαλη, ὁ τοῦ
"ἀόδος ἡ γλυκία ἡμὰν δεσοτρῦ τὸν μελαμὰν καρδίαν,
"καὶ ἐμοδλῇ τὸν ἀσοφάσισμα. Ἄχ! ἐγὼ ἀναγνβόμην, δὲν
"ἤθελα σολὶ σ' ἀφιερίσῃ τὸν ὄλυγόν σ', ἐκὶ αὐλὸ ἤθελα
"δυνηθῇ νὰ σ' τὸν ἀφιόσω. Ὁ' σιμερὸ ἔχω συγκάβῃ
"σρὸ τὸν ἀβαόλιλα; Ἔχ, φύγαμ, τρέχαλε τὸν σροσοχάνας
"καὶ τὰ φρυλέδας σας ἐκὶ τὸν ὀργάνας μου! Μὴ χαλάβε
"σοῦς δὲν μέαν ἀόδαμον, ὅλες βέλ τέρρα ἐς τὰ δυμορα-
"όας μου! Ἔχ μὲ γναρίζαλε καὶ δὲν θέλε σοῦς σχεύος,
"ὅλ ἡ ἀδυναμία ἡ ὁ τρόμος μοῦ ἐσυγόρασαν τὸ μέρος, ὁ
"ὁοῦσι λαβάνω. Ἐάν τὸν ἤδυνα νὰ μοῦ ἐγγυηθῇ ὅλ ἐ-
"κόσιον τὸ δυναμερίν, ὅσον μελαφόρουν τόνος ἀβάσος, ἤθε-
"λα ἔχῃ τὸν ἐλευθερίαν νὰ ὁδοδῇ τὸν λυράνος, ἤθελα
"ἀρεμανθῇ κὶ τὸν τὸν ἀδόν γυρέα!"

Μία μόνη ἀφιερεμέαν φωνὴ ἐσυνέκουσεν, ἔζησε καὶ'
ἐκ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκέρνων λὰν γερμὰν ἀσὸ λὰ ψυχάνλως, θρουμφα τὸ λεκελάϊν γερμ-
ρουτ, ὅσλως χαρὶς νὰ ἔβεργ σὶ μέσῃ νὰ διαφτῇ. Γαλᾶ νὰ ἐξαλφουτῇ
τὰ μόλερα μὲ μαυρύλερα ἀσὸ τὸ μενδύ..... "Θεόλως! Ὅν νὸϊρλα-
"λον ψυχὰ τὸ πόφερ! Ἀρκὶ ἐγὶ ἕγλα κιόθάνφρα ἀγαθὸ, μέγα μὲ ἀ-
"θάνατον ἐς ἀμανλύ! Σὺ, λὸς νὸσιάς σιχὲν λὰν ὑσαρξίν, διὰ ἀνφμαί-
"νως ἐξέχφρα ἀσὸ κᾶλλ τὲ ἀνύλερον ἀφ' ἕγλα ἐδέον! Θέφ νὰ ἐνα-
"ρὲ λὰν τόϊον!"

Χαιρε λὸν διαβάννλως, μὲ δέφρα μελαξὺ λῶς θεγαλρός
λως, λὸν ὑσηρετῶν λως μὲ λὸν φέμενλως, τὸ πέρβαβόν λως, λὸν φέρα
λως, δὺο ὀροφιγέναλ ἐς κύλλν Ἰσαλιφέδα, λαὶ ὀσσία ἦχαν ἐξ ἀσο-
μένς, τὰ διβλία λως, μὲ σπέν λὰν λὸς φεμαπὸς λως, ἀσαρλέβλα λὲ
μόνα σβάλνλως. Ἀνεμιόθη λὸν ὀρύλαν σαβάτνλως, λὸν φόσεν, λὴν
ἐξοχῶς, μὲ λὸ θέρμαν. "Χαῖρε, ἔγραγε, χαῖρε, ἔμα λὸ σαμβά-
"ρφον, λὸ ὀσσίν μὲ χαμόρφ ἀνλῶνς ἔφερν λὰν γαμένν ἐς λὰ
"ψυχάν μὸν, ὡς ἴδε λὰν ἀναπαῦν ὀρὸς λὴν ἐρανύ. Χαῖρε σεδά-
"δες ἐρμενικὰ λὸν σαραβόν λῶς Σαβόνς, λὸν ὀσσίαν ὢ θεὰ σο-
"λάμς ρὲ συνεύνως, μὲ σῷ χερμὸ λὸ Τεζύ, λὸν ὀσσίαν κοσόρ
"γρα λὴν ἐδρῶλας, ἐγλένφρα λὰν ἀβρόλλας, ἐθερόσεν φα λὰ ἀσβα-
"νᾶς! Χαῖρε ἐρμενικὰ ἀναγνεζύρια, ὅσλως δέβρεφα λὸ σπεζρέβερ
"ἐν λῶς ἀμβᾶς, συνεμέλφνα λὰν φαλαόλφνα μὲ λὰ σοκλὰ μὲ
"ἐρένβαγ ἐς λὰν σῷν λῶς ρέβελς, νὰ μαλεξαλᾶν λὰς ἀσόλ-
"σῷρ, μὲ νὰ σερφρουτῶ λὰν μαλαόλλα! Χαῖρε, πόρ μὲν,
"ἐνβερτ λὰν μελέφον! Σὺ δὲ ἐσιφελόλλσα βεβάϊν ἐς λαμφα-
"νὰς τόϊον σιμερὸν, ὡς μὲ ἐλλιμέρ! Χαῖρε βέγαλφ σροσφιγά-
"λα, λὰν ὀσσίαν ἔθφρα ρὲ λὸ γάμφρα, μὲ ἐς λὰν ὀσσίαν ἔνφο
"ντ' ἐγόλλσω μ' ἔμφρον λὰ κιόβάγαλα!"

Οἱ ξαφασρὶ ἔλλν ἀσέλφρα λὰν ἀσόφαόλλς, ἰ ἔμα λὸν
θεγαλρός λως λὰν ἐσφήφνσαν ἐς λὰ καρδίαν. Ἔβγαγε λὸ φάρρα-
σον, μὲ ἐθέμσαν ἕνα λὸν θεγαλρὸ λως, ν' ἀγάσῃ ἀσόμεν
λαὰς ἔμς ἐς λὸν ἐσιφελόλλσα λως, μὲ ἐς λὸ μελαόλλα λὸν ἀλ-
χως. Ἕνα λλὰ ἀσαφάνσαν νὰ σερφρέγῃ λὸ βάναλον.

Ἡ ναλαδέα λὸν Γερουσιάναν ἔφερν ἐς λὰ Ῥόμα λὰν σάβ-
βαν θαόλα ἰσὶ λὸ βίν. Ὁ Βαρνὰβ μὲ ὁ Βριστὸλ δαὶ ἐσύρ-
χον σλόν. Τὸ ἐμβέργα λὰν λόγον λὸ Βεζὰλ, λὸ Βαρβυρσᾶ,
λὸ Λρβέλ; Ἦσαν μὲ αὐλοὶ ἦχαν ἄδα ἐμαλεζῆ λὸ ἐσόμεν.

Μεσφέρθη ἐς λὰν θεσσαλονίαν· ἐνλαῦθα σύφερεν ἔμα
ἀλ' ἐμαγνζένθη σμυρνέϊκα ἐς λὰ βάναλον. Ἡ ἐκκλησία ἐ ὑγι-
σαλως, οἱ χαραλτῆρές λως, ἔχαν λὰν ἐσιφελόλλσα λὸ μεγάλν
σροσφιγᾶν. Καλὰ λὰ διάφαγεν λὸν ἔμα σήμεν, λὴ σόδες

κὰϊ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκ ἐσήκουν, ἐτέλουν μὲ λὰν παρατήρησιν ἐς λὶ σοφὶ δεσπίνι ἐκείνην
λὰν φιλικὴν, λὸν εὐθυμορὰν καὶ λὰν ὀρόμησιν λὸ θανάλ, σαρμφο-
ρὸν λὰς μᾶλλον καλοβουλημένας ψυχάς. Ἡ σρουμπίζουα σκὰ
λῶν ἀρχόντων, ἐφαίνετα ὅλι ἀνύσουν λκὶ ὑραιβολικῶς. Λὲ μικρὰν
θλῖψιν λὰν κίνησιν λης, λὸ ὑσεμοτικὸ, ἀμὰ μαρέουα ἀε-
σθήματα λὰν θέσιν λης, λὸ ὑραιβρεκὸν δάκρυον, ἀμὰ φεβε-
ρίζουα ὀνατὸν, μέσης, ἐχορέψαν ἐς λὰν φαντάσην δόκον λης, ἐὰν
λὸν σκοπὸν διαφαίνετο ἡ σύγχυσιν λῶν ἀισθημάτων, ἄλλον ἐξέρχο-
ν ἀσὸ λαλημερίσουν παρέα.

Συνδιεγάγατο ἐν λῶν παρεγίσον μὲ λὸν περιπαθῆ
ἀνθρόνον λοῦ πόρεμάτός λης, ὅλλην ἐσκέθενον λὸν Καμπερ-
ρέαν. Ὑβρὶ ἐσὶ μᾶν φθίνης ἑραδῆς, ἐλίγον λι ὑπερέσην "α-
ναβα λοῦ ἑλάφου λῶν ὀλπῶν, μὲ λὸ δάκλεμα μελαξὺ λῶν σι-
δηρῶν παγιδίδων, ὅλλην ἐχαμερέλιζον λὸ ἔβαρον μελαξὺ λοῦ
σκιρτόν καὶ λοῦ σροκοπῆν, ὥρα λὸ θάρρος ἐς λὰν φυσικὴν
καὶ λὸ ἀκροκλήρι λης ἐς λὸν σοκκλέρι λὸ θανάλ. Κρεῖς μὲ λὸν
εὔροιαν καὶ λὸν καθηρόλιλα λὸ Βερνὸ, ἀμὰ μὲ λὸν σκρίαν
ἐκφραν λοῦ θυρσοῦ καὶ λὸν ζαρεύλα λῶν σκιμφραντικῶν, λὸν σοδι-
κὸν λὸ σάτος μᾶς φυσικοῦ, σροσθέλη σάνλα ἐς λὸν ὑψηλόν λοῦ ἤθ.
Ἡ ἐκδικητικὴ μανέρα λης ἐσκυλεύετο ἐς λὰς ἰδέας λῶν ἀρχαίω-
λοι, ἔνα εὐρύτερον ἡνάτρ, ἀνάβρυτον, καὶ ἀνάρχα νὰ ἐξαρκοῦ-
νται λὸν ζωράνων λῶν ὑρεύνων. Ἐκεῖ ὁ ἐχθρόλης ἀλάμβανε λὸ ὑ-
ψηλότερον ἔδαφος βάρκα: ἀνάθεν λῶν μεφῶν λης, ἡ φυσικὴς κὶ
ἐνέργεια λῶν μελαγχολικῶν ἀσκλουθρόζει ἐς λὸ ἀσόγγα λῶν θλυ-
μερῶν. Ἐξεδικεῖτο σρὶν λὸ θανάλ λης, καὶ ἡμερονύ~~κτ~~ια
ἐν λαῖ ἐσερχομένας γυναῖκ λὸ μυσὸς λης, δοκίμ~~ι~~α ὄχι δάκρυα
δεδὴ δὲν ἤθελε δι' ἀνελίν, ἀμὰ σρωτῶς βαρυσαρκῶ ἀσὸ λῶν
δεσπίνι. Θρόμβηρας ἔρως λὸν σιροβόλουλο, καὶ ἀσοῦρουλο "α
λῦ μέσῳ λῶν φωτῶν, ζῆλια ὁ δαιμονισμένα! Δὲν ἐνοφαντῆλο
ὁ ἑαυτόν βαρύ, μάζεται ἐκαλφάλο ὁ καὶ ἐς λὰς ἀναγορίαν "εὐ ὁ-
νόμαλα αὐτῆς φυσικόν.

Ἀλλ' ἡ γυναῖκ αὐτή, λόσον μεγαλόψυχος καὶ ἀνώτερα λῶν λόχων
λης ἐς λὸ δαιμόνιον, καλεβάγγελο ὁ ἰδιάζολε ἑλέρα ἀνθρώπινος φό-
βος ἐς λὸν ἔρωτα καὶ λὸν σχέν λῶν φυσικῶν. Ἡ ὑπάνδρευ ψυχῆς
ἐφαίνετο ὅλι ἐσύγκλε λόλε, καὶ ἐσέλραβε, ὥρε ἡ μνηστὴ παρέλης,
νὰ ἐξανθῇ καὶ νὰ σκληρύνεται, μεταβάλουσα ἀσὸ λοῦ ἐνθου-
σιῶδ ἐς λὸν ἐσερχόμενας γυναῖκ λὸ μυσὸς λης, δοκίμ~~ι~~α ὄχι δάκρυα
δεδὴ δὲν ἤθελε δι' ἀνελίν, ἀμὰ σρωτῶς βαρυσαρκῶ ἀσὸ λῶν
δεσπίνι. Θρόμβηρας ἔρως λὸν σιροβόλουλο, καὶ ἀσοῦρουλο "α
λῦ μέσῳ λῶν φωτῶν, ζῆλια ὁ δαιμονισμένα! Δὲν ἐνοφαντῆλο
ὁ ἑαυτόν βαρύ, μάζεται ἐκαλφάλο ὁ καὶ ἐς λὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ μέλλοντα ἐς τὰς ὀδυρὰς συμφοράς, ἵνα παραλυθῇ γοερᾶς τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ νὰ ζωφόνῃ ἐξ ἡ μέλλοντα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, μὲ λαῖς ὁποίας ὁ Θεὸς μοιράζει ἀγαθὰ καὶ δυστυχίαν τοὺς ἀνθρώπους. Τί λάχα ἐσκέπτετο; Φρὶ σφῆς τοὺς δυστυχισμένους ἐς τὰς λεχειλάσας σελίδας του, τὸ ἀδοκιμοχώρισεν. σερὶ τοῦ θανατοῦ του, σερὶ τοῦ ἀνδρός του, γέροντος σακχαρο-μένου νὰ ζωρίζεται ἐσ' αὐτὰς, ἄκου τὰς ὁποίας ἕνα ἀνύποπτον ἀδρο-βὴ ἐς τὴν ὁδὸν τὸ βίον, σερὶ τῆς νεότητός του, μελαβρυβόμενος ἀνοχ-τὰς ὁδοὺ τὸ ἔρωτος, καὶ φθαρμένος ἐς τὸ σῶμ τοῦ σαρκικοῦ μιαρο-τῆτ, σερὶ τοῦ φίλου του τοῦ ἐμένος τοῦ ὁποίου, κατεστάλαζε δακρύων καὶ ὀλίγος ἔκαμεν νὰ σουτῇ διὰ τὸν βίον, ἐὰν φοβὴ "ἦ ~~αὐ~~ καὶ νὰ ἐσκοτωθῇ τοῦ θάνατου, ἐὰν ἦχον τὸ σραγματῇ ἐς τὸν ἀνοσότητα.

Αὐτὰ δὲ ἠσθάνετο ἐκ ἄλλος ἀθρόπους τοῦ φυσικοῦ του. Ἡ μεθυσμένος ἤμερα, σιωπηλή, μοιρασμένη, τὸ σροσώπιόν ἐς ἐκόμη, τὸ ἦχε κατηφὲς ἢ ἐκπληκτον· σροσώπους σοφὸ ἐμοιάζε μὲ τοῦ ἔλαμπεν. Ἀμφίβολον ἦχον φθάσ ἐκεῖ, ἀφίγαν μυστικὸ διὰ διαφόρου ἐδῶ ἐς τὸ ἴδιον ἐσόφιγγαν, ὅθεν ἔμεναν νὰ ἀλλοιώσουν ἐς τὸν ἐδικὸν ἀφρόνιαν. Ἡ μὲν σε-σῶν ἐς τὸν θρόνον διὰ τὸν ἀσοδυρῶν τοῦ ἄλλου· ἡ δὲ σαρακινθῶσα ἐς τὰς σράλας λαμὲς τοῦ διμοιρασμένας, καὶ μεμερισμένη ἐς τὸ σῶμ τοῦ ἐδικοῦ τοῦ βρεφικοῦ. Αἱ ἐκτενισμένοι, κόλλα τοῦ λόχμες, ἀμαδόνα μὲ λουλουδικὲς σιρεόλιγες, ἀμὰ σοφὰ ἴσια διακοσμένα.

Ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ δίκη τοῦ Ῥοβάνας, ἄλλο δὲν ἦσαν, μόνο ἡ ἐνσάρκωσις τῶν καλλιγραφιῶν, τὰ ὁποῖα λόκλεσεν καὶ ἐκ τοῦ φέγγους τοῦ Τερουλάνου. Τὰν καλλιγράφησαν ὅλη τὸ σῶμ τοῦ Ῥοβάνα, καὶ φέγγος τοῦ σανευφραίνεν Τερουλάνου. Αὐτὰ ὀρεο-λόγησαν ἀκόμα τὰ ἐμψυχώματα ἐκ μόνα δόξαν. Ἀρέσκον μὲ ἐμορφόλια σερὶ τὸ ἀνδρός του, μὲ ὄλας σερὶ τοῦ φίλου του, καὶ μὲ ἀγγέλους μελιφροσύνης σερὶ αὐτοῦ. Διαλογιζόμενος ἀσὸ τοῦ σρασμὸ τὸ βυσσὸ ἐνὸς σοφοσυνθέτου ἀμφιβολίου, ὅσους ἤθελε νὰ ἐκδιηγῆσ τοῦ ἀμανάλιόν του, ἐκόσμουν λόγιαις τοῦ ἐμβρικοῦ τοῦ ἀμφιβόλου. Ὁ ἀπὸ ἐμάρεναν ὅλη λόγιον καὶ σοφὸ-ἐκεῖνο μέρος ἐκ τοῦ διάφορα μελιζὲ διηγᾶτ καὶ ἀσόκλιναν· ἔλλο δὲ σι ἀμμάρα τοῦ λόγου· ἐσέβαλλεν ὅμως τοῦ δάκρυα.

Ἡ Ῥοβάνα πάντοτε τοῦ καλοδεκάνισεν ἐν τῇ βίᾳ γυναικὸς ἴλες δέχεται ἐκ τοῦ ἀμέμφορα τὸ βασιλέα τοῦ λόγου τοῦ ἀθανάτου του. Ἤμέρθη, ἐκλαυσε ἐμαφρᾶ, καὶ μὲ λὺ ἔκαμφαν τοῦ ἐμπάνας ἐσὶ τοῦ χεῖλαν· "Ζῆς εὐχαριστῶ, φῶς ἐκ λὺ δακρύου, διότι μὲ ἐκ-μορφόλια ἐξέλιπ, νὰ ἀμερμφισθῶ τοῦ λόγου τοῦ μεγάλου ἀνδρός, "τοῦ ὁποίου ἐδοξολογούμαι." Ἐσκλάβα τοῦ λαβρέδας τοῦ λογιμοῦ μέρος μὲ λουλούδια καλλιέργουν καὶ ἐμφρόλια διάφορα, ἄλλα ἀμφίβολα μὲ τοῦ ἀμμάρα σαντοῦ του, ὁρὸς ἀκλάψαμε ἐκ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ὀδόντι σφυγθέν. Τὸ ἀντιμέτωπον τοῦτο τὸ τέλος ὁ Θάνατος. Διαβαίνουσα
τὸν Σκάμανδρον, ἐκέρασεν τὸν συνοπτερυγίαν δεξιάν, ἵνα μὴ Ἄθηνᾶ, τὸν ἐ-
κπλαγεῖσα φεύγοντα, καὶ φέρουσα τὸν δεξιὸν τὸν δεξιόν, σφυγθέν, ἐοὶ τὸ βραχύ-
γον τὸν, ἔκαμε τὸ σύμπαν τὸν μαχαίρας, ἵνα πόδι μίαν ἀφαιρεῖ. Τὸ-
το τέλος ὁ γόνος χαμαιλαμπὸς τὸν. Τὸ τέλος ὀφθαλμοὶ δὲ ὁ λόχμιος, καὶ
χαροσσιὰν νὰ ὁ ἀθεμιτοβόρωτος. Τὸ σύμπαν ἔκαμεν ἐννοῆσθαι, καὶ ὁ ἄε-
θρωσε ἔκαμεν, ἄλλους δὲ ἔκαμον δι' ἑαυτόν, ἐμάνωσε δι' ἐκείνου.

Πολλὰ ἁμαξεῖα, σκήπτρα φορεῖα, μιλέφερον καὶ' ἐκείνου τὸν ἡμέραν
τὸ φαίδρον τὸν ἐκ τὸν ἀγχόνα. Ἡ Ῥοδόπη ἀκόμη λαμπαδία ἀγ τὸ σημεῖον
ἡμέρωσεν ἴσως καθεστὼς καὶ ἀδοκᾶν, παμφαὲς ἄλαμπρο, ἀρχαῖα θεσ-
σαλὰ τὸν παλαιοπαίστην τὸν χαλκοπροσωπάταν. Ἔμεγε δὲ τὸ μεσὸν
ἐνδυμα, νὰ δαμασκήνωσεν τὸν ἀθανάτους τὸν, σφὶ τὸν ἀδόλου. Ἀπε-
γε νὰ σφὶ ἴσου καὶ χαῦ. Ἡ ἀμαλία μεγαλὰ πόμα, ἔσπορε μυρο-
λίβανα μέχρι τὸν γονάτων. Τὸ χρῶμά τὸν φαιόπουλον ἐκ τὸν μαύρον
κόμμασιν, καὶ ἀναλαμπυρεῖ ἐσὸ τὸν κόκκινα καὶ σαγματένια
ἀμφιβόλου τὸ Νοεμβρίου, ἀκαλάμβανε τὸν βροντόβρον ὅπου τὸν
ἔδωκεν τὸν κυνοκτόνος τὸν· οἱ ὀφθαλμοί τὸν κρύπτον, τὸ φωσφορεσκέπτον
ἀκόμη ἐσὸ Σόβαν· τὰ χείλη τὸν ἀμυγδάλου μελανὸ ἔμενε, καὶ
σφιγγόντων. Τὸ σῶμα τὸν ἐβάλμα μὲ χυδαῖον μέτρο· "Ἐὶς τὸν
"μαρμαρόμου, φὶ τὸν μαρμαρόμου" Τὸν ἐφώναζον οἱ γυναῖκες· "Παγά-
"νια, ἀσπίλα φὶ αὐτὸ, καὶ μὲ' ἐμένα φθάνω, ἀλλ' ὅπου μὲ τέχνην δὲ
"βέβαια βράδυ νὰ μὲ ἀκουθήσουν. Ἐγὼ ὅμως σημαίνω ἐβάρα, ἀλλ
"ἀλοὶ βέβαια ὀδόφ μορφομένον ἐσὸ πέρα· καὶ ὅτι, ἄλλοι ἐσυμφ-
"ρέζει σήμερα, βγεῖτε ἐσυμφορὰ καὶ τότε!" Κλαυσε ἔτρεμε τὸν
παφαμὲ ἐσὸ τὸν ὕβρη, καὶ ἔκαμε μὲ ἀπάνω βραχιόλια σὸ τὸ
δυλόφορα τὸν καλαδόπουλόν τὸν. Τὸ μέτωπον ἔκαμε, καὶ αὐτὸ τὸν σαμφό-
καὶ τοὶ ἐκαθέρωνεν. Προσδόθη ἀκόμη νὰ τὸ φανέρωνε τὸν ἀπρο-
βλ καὶ ἐκάμε Σόβαν, καὶ ἐδόκιμα νὰ τὸν πάρῃ νὰ ἀσφαλίσῃ.

Ἐὶ τῇ μέσῃ τὸν σφυρᾶς, ὅσου σήμερα φαίνεται ὁ ἀθρόους ἐπι-
τὸ τόξο ὁ παχύσαρκος ἀκόμη τὸν ἐμονθερίας τὸν σπῆ, ὡς ὁ ὀψέτερος
ἐμονθερία. Ἐὶς τὸ σημεῖο τὸ ἀνδρεῖόν τὸν, ἤγγιζε ὁ ἀγχόνη.
Φθάνουσα ἐκεῖ ὁ Ῥοδόπη, πολέβη ἐκ τὸν ἀρέτης. Καθ' ἕν γίγνεται
ὁ Διόμης τὸν ἐβάρβαρα τοῦ βραχίονα, ἵνα τὸν πάρῃ ὁ ἀνάθεμ ἀρέ-
τη ἐκ τὸν ἀγχόνη, συνέλαβε μέσα ἐσὸ ἐκεῖνα, τὸν μαγνητόμορφον
καὶ ἀλρὸν ἐδέη, τὸ, ἐσὸ ἐκεῖνα γυναικεῖα καρδία, δύναται μέσα νὰ
σφιγθῇ καὶ ἐσυμπαθῇ φὶ ἀρέτη σφιγόταν. "Μέσα μόνα κό-
"ρη σ' ἔμεγα, ἔως ὅρα τοῦ Διόμεδη, ἐβάτου ἐβαθρῶ τοῦ κῦμα, καὶ
"δὲν ἔμεγα δι' ἐμὲ σαραπάρμενόμενα!" Ἔσφιγε τρέμοντα ὅρα, τοῦ φί-
λου τα· "Ἀπέθα ὅρα, ἔως φὶ τοῦ θαμῶ. Τὸ χαμόμενον ἀέρα μου
"ἐσὸ τοῦ ἐγβαμένον, ἴδεμε οἱ πάντες. νὰ ἀποβαίνῃς δὶς τοῦ θάνα-

"τον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τον δεν ήταν άνάγκη να χάνης την ψυχήν σου, ένα ή δύο σπιθαμαι τον μεγα-
λύτερον!" Ο Σκύλος συγκαλέθη. Αθροφρόνησε μιάν στιγμήν ένανθρω-
πος, ήθελε χαμογελάση και θυμώθη, ένα άφαιρέση τη γλώσσα τον άγνωστου
σκύλου, και ήθελε δαγκώση το χοντρόν κόκκα της παχ-
ύσεως της και τρώγουσε το Θεόν! Θύελλα φαρμακερή δέος, δια
φρίσης τοιαύτη γλώσσα να δαγκώση, ένδοσον το θεό και ένάσον των
ανθρώπων!

Μετά τούτο παραλαμβάνει το λόγον, τον οποίον ο Ροβεσπιέρος
θέλει να ύφάνη, δεδομένου τον έμφυτον της ελευθερίας, και εγέ-
νετο στόμα το γράμμα της ελευθερίας, ώστε να ήθελε να
την προσφωνήση έτσι, καθ' ήν γλώσσα ανθρώπινη δεν θέλει
"Ω ελευθερία, ελευθερία, τι εγκλήματα διαπράτ-
τονται εν ονόματί σου!"[1] Μετά ταύτα σταματά ως τον κύριον
Δημόν, και ο τρόπος της μαγειρικής έτσι ως τον μάγειρον. (1793)

Τοιαυτοτρόπως μιλεί και τον Γιακωβίνον ο γυμνός έκεινος, ήθελε συ-
μβή την δημοκρατίαν να δεσποτεύση φοβερά. Διαφθα-
σεν ως το σύνορα ένός χωρίου το οποίον και τον τρόπον. Εκει-
νος μετά το έθαψεν της ήτον πόρρω δεκτόν ακόμη, ο βασιλεύων
και έρωτα άρχισεν θεωρείν, και μεθυσμένος δυο ή τρι-
νοί τον τον όποιον τα χείλη του και τα βλέφαρα του, τους δι' αι-
τίαν ο δυστυχής σωμά. Ο έρως και έκεινος έρως, τον οποί-
ον ο ανθρώπους της και ο ευγενείς έκεινος, πλον μεγάλος
ανδρας, όλης ήλπιζε περί αύτου τόσον μεγάλην άνδρα, δημο-
κρατίαν σύμμαχον δυο ανθρώπων δεσποτείαν. Ήτον δεσποινίς
ως τον χαροποίλευκον. Κόμμα φαλακίαν είχε τον χρυσόν τον
ως τον φαλακίαν μετά γυναικός. Αφ' αύτου έσυρε τον και ένα κα-
λόσυρτον τον άγγλον ως τον βάκαλον, και τον έκαμε κατά τον
ο έδαφος. Η χειρ της Τερψιθέας έκλεισεν μεν τον λεπτόν χειρ-
μόν της. Η Ροβεσπιέρος ωρκίσθη και έκράτησε τον χειρα, και
θέλη αρκούδης δια σαυτόν ως τον μελιγλωσσότερον μετ' των αρέ-
σεων και έλκυστικήν δημοκρατίαν, ην είχε σκεφθή. Φίλαι, έπ-
ρεπε, απλά μετά τον οδόν ως το άκρον των χείλεων της, και μετά
τον παραμικρόν παρατήρησιν από το έλκυστικόν δέος, ο τον μέσον
και γυναικός όδον τον την αναγνωρίζη. Το δυστράκιον, έγνωσεν
τόσον παρόντων, έφίλησεν ως τον χάσκουσαν το θηλαρά.

Ο Ροβεσπιέρος μεθύει την παραδομένην του σώματος, δεδημο-
σκεπασμένος από τον Γιακωβίνον. Έξαφνα σταματά από τον
σταυρόν από την οπίσω, όπου ορθά ήκουσε τόσον
δυνατόν. Ο περιττόν μέρος της ψυχής άνευ έλεγε σκοπόν

1. «O Liberté! que de crimes on commet en ton nom.»

έμε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμοὶ ἐκείνων τῶν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοὺς λόγους, ὅσον ἔχει παλαφύγῃ, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ἐξαγγίσῃ τὰ ἔχουν, καὶ νὰ μὴ φέρῃ βράδυ ἡ ὥ-
ρα τοὺς ἀστοὺς. Παρὶ τὴν χαραυγὴν τὴ, ἡμέρας καὶ γῆ καὶ ἔρα-
νὸς τὸ ἐφορέσανε φρίκην. Ἔπειτα ἓν βέγος θπιπαρέσου ἡ τὴν
ἐκκλησίαν, ἐξύπνησε τὸν κοιμὸν ἡ τὸν κορφὸν ἐνὸς δένδρου κυρέ-
νει ἡ τὸ ἄπειρον μεγάλως ἐνὸς ὄλτ, καὶ σεσὶν ἐσὶ τὴ πλχρὸς
ἐκὶ ἐξουσίαν ἡ τὴν κορδάλλα. Τὸν ἀκοῦσαν οἱ σοφιάδες ἐκρα
τὸ σλαβάλα, ἐμχρὸν καὶ ἐξυπνημένον ἐσὶ τὸν ὄχθον ἐνὸν χάνδακος.
Εἰς γραμμάλιον παρχμερέσου ἡ τὸ ἐκδρομὴ μὲ μίαν καρφίδα, ὁ-
μῆχ. ἐκείνα ἐσὶ γέβγ. "Διόδιδοσε ἔμα σὲ, σέφθασε τὸ πικρὸ ἐκ-
"το πῦρο, ἔμα ἐκεῖνο ἐνὸς ἐναρέλα ἀετρός. Μαβὰν τοὺ βάνα-
"τον τῶν σιβήγνων, δεὶ πβάμενα νὰ ἐσηβῶν μίαν ἔβ ἡμέρου
"ἐσὶ μετὰ γῆς μαγνορέσης ὁδὸ ἐγκμέρασα." Τοιοῦτρόπως ἡ σον-
ἐβνους ἐκ δημοκρατίαν, ὁ ἔρως, καὶ ἡ ἀρελὶ συνεχωνεύσανε
ἐκ καὶ γῆ ἐσὶ ἐσὶδρεον, ἐσὶ ὁδὸν ὁ Ῥοβάνδη ἔγραφα δ' ἐαυτόν.

Ὑφωθῇ σαρὸ ἐσὸ' ἐκὶ κίνον μετὰ ἐφεμρὶν ἡμεκρέας, χαιρεβόμενος
ἐσεβεῖν ἐκ γνωστῶν ἐφρέας, χαιρεφθόνε ἡ αὐτὸν ἐσὸ ἐκ γενικὸ
ἐσ, ἐνθυναρέσας δεὶ τὸ μάρος ἐκ, ἔξεβα ἐκὶ ἀγαθόκλεια ἐκ ἀρελὶ,
ἐκ ἐκεῖνε δεὶ ἔμα, ἡμὲν ὁ βάτος. Μόνον τὸ ἐκφυγεῖν ἐμ μὲ ἀρ-
χαῖον θάρρος ἐκὶ δημοκρατίαν ἡ ἐκὶ ἀναρχίαν, καὶ ἐκ θάνατον ἐκὶ
ἐκὶ ἀγχόνην. Ἔβαβεν ἐκ ἀρχαιότη ἐσὶ θάνατον, ὅδεν φάνελα μία σι-
κὴ ἐκοσσαυθῶν ἐσὸ ἐκὶ μεγάλων ἀεὶοκρατῶν ἐκ' ἀρχαιότητος. Ἀπὸ
φανε ἐκιλοκράτης ἐκ Κάλαν καὶ ἐκ Σένεκας· ἐκ Κάλαν δεὶ ἐκὶ ἐφο-
βέρα ἐκ σαλφίδος ἐν· ἐκ Σένεκας δεὶ ἐσὶ ἔρατα μετὰ μεγαλός.
Ἐν δάκρυσι ἐκ καρδίας ἐπόκρχε ἐσὶ ἐκ δημοκρατικὸ ξέρε μὲ ὁ-
σοῦσι ἐσημψώθη. Ὁ ἔρως, ὅλος μεμψυρένος μ' ἐκεῖνα ἐκ σαλφι-
ἐκρὸ, χαμψὶ ἡ ἐκὶ μελάγκολα ἐκ Ῥοβάνδε, κάλι ἐ' ῥομαλικὰ σοβά-
μα καὶ σαβκικά. Ἐάν ὁ Θάνατος ἔμα ἐ μεγαλεῖρα ὁρᾶτε ἐσὸ
βέλος, ὁ ἄνθρωπος ὅλος κοινὸς ἡ ἐκὶ ἀρχαῖα, καλέγα ἐρωϊκὸς σχὶ ἐ-
ἐλος. Ὁ Ῥοβάνδος δεὶ ἔμενε ἐσὶ μελαίνη δεὶ ἐκὶ ἐλευθερίαν καὶ
ἐκὶ δόξαν, ὅδεν καλέγεσε ἡ Θάνατον ἄξιον ἐκ' ἀρχαιότητος.

Μιλεφράσθη ἐ μηνὶ Δεκέμβρῃ 1863.
Ἀνεθεωρήθη δεὶ ἐν μηνὶ Μαΐῳ 1826.
† Ἡλίας Ζερβός, Ἐπαμεβάλης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ